

Budapest,
2000. november 8.,
szerda

109. szám

Ára: 440,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
180/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és Írország Kormánya között a kábítószeres illegális forgalmazása, a pénzmosás, a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem, a terrorizmus és más súlyos bűncselekmények elleni harcban történő együttműködésről szóló, Budapesten, 1999. november 3-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről	6782
181/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a logisztikai központok és a Koperi kikötő használatáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	6784
182/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya között Budapesten, 1998. december 7-én aláírt légit közlekedési megállapodás kihirdetéséről	6787
183/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról és a gazdahitel programról szóló 30/2000. (III. 10.) Korm. rendelet módosításáról	6796
184/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A mezőgazdasági termelők agrártámogatás igénybevételével összefüggő adatszolgáltatásáról és nyilvántartásba vételéről szóló 236/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosításáról ...	6797
185/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény végrehajtásáról rendelkező 3/1995. (I. 20.) Korm. rendelet módosításáról ...	6797
186/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemen tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet módosításáról	6797
187/2000. (XI. 8.) Korm. r.	Az agrár-felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 146/1998. (IX. 9.) Korm. rendelet módosításáról	6798
188/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A kémiai biztonság területén működő tárcaközi bizottság működésének részletes szabályairól	6799
189/2000. (XI. 8.) Korm. r.	A kémiai terhelési bírság alkalmazásának részletes szabályairól	6801
84/2000. (XI. 8.) FVM r.	Az építészeti műszaki ellenőrök szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 10/2000. (III. 24.) FVM rendelet módosításáról ...	6803
85/2000. (XI. 8.) FVM r.	A telekalakításról	6803
17/2000. (XI. 8.) IM r.	A közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról	6813
38/2000. (XI. 8.) PM r.	A vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 15/1997. (V. 8.) PM rendelet módosításáról	6814
41/2000. (XI. 8.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	6818
42/2000. (XI. 8.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	6823
161/2000. (XI. 8.) KE h.	Szolgálati viszony megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	6830
162/2000. (XI. 8.) KE h.	Szolgálati viszony megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	6830
163/2000. (XI. 8.) KE h.	Szolgálati viszony megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	6830
164/2000. (XI. 8.) KE h.	Szolgálati viszony megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	6831
165/2000. (XI. 8.) KE h.	Egyetemi tanári tisztség alóli felmentésekről	6831
1089/2000. (XI. 8.) Korm. h.	A szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott hitelek állami kezességvállalásáról szóló 1142/1999. (XII. 30.) Korm. határozat módosításáról	6831
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Nógrád Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	6832
	Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóságának közleménye	6844

Tárgymutató a 2000. október hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 180/2000. (XI. 8.) Korm. rendelete

**a Magyar Köztársaság Kormánya és Írország Kormánya
között a kábítószeres illegális forgalmazása,
a pénzmosás, a szervezett bűnözés,
az emberkereskedelem, a terrorizmus és más súlyos
bűncselekmények elleni harcban történő
együttműködésről szóló, Budapesten,
1999. november 3-án aláírt Megállapodás
kihirdetéséről**

*(A Megállapodás jóváhagyásáról szóló jegyzékváltás
2000. július 18. napján megtörtént.)*

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és Írország Kormánya között a kábítószeres illegális forgalmazása, a pénzmosás, a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem és más súlyos bűncselekmények elleni harcban történő együttműködésről szóló, Budapesten, 1999. november 3-án aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás magyar nyelvű szövege a következő:

**„Megállapodás
a Magyar Köztársaság Kormánya és Írország Kormánya
között a kábítószeres illegális forgalmazása,
a pénzmosás, a szervezett bűnözés,
az emberkereskedelem, a terrorizmus és más súlyos
bűncselekmények elleni harcban történő
együttműködésről**

A Magyar Köztársaság Kormánya és Írország Kormánya (a továbbiakban: Felek),

attól az óhajtól vezérelve, hogy hozzájáruljanak kétoldalú kapcsolataik fejlődéséhez,

meggyőződve a súlyos bűncselekmények, különösen az illegális kábítószer-kereskedelem, a pénzmosás, a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem és a terrorizmus elleni fellépésben történő együttműködés fontosságáról,

figyelemmel a fenti tárgyakban létrejött azon nemzetközi szerződéseken foglaltakra, amelyeknek a Felek részesei,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Az együttműködés területei

A jelen Megállapodás az illegális kábítószer-forgalmazásra, a pénzmosásra, a szervezett bűnözésre, az emberkereskedelemre, a terrorizmusra és más súlyos bűncselekményekre terjed ki.

2. Cikk

Illetékes hatóságok

(1) A jelen Megállapodás végrehajtásában illetékes hatóságok:

(i) A Magyar Köztársaság részéről:

- a belügyminiszter,
- az egészségügyi miniszter,
- a pénzügyminiszter,
- az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Bűnügyi Igazgatósága,
- az országos rendőrfőkapitány,
- a vám- és pénzügyőrség országos parancsnoka,
- a határőrség országos parancsnoka.

(ii) Írország részéről:

- a külügyminiszter,
- az egészség- és gyermekvédelmi miniszter,
- az igazságügyért, egyenlőségért és a jogrendszer reformjáért felelős miniszter,
- a rendőrségi biztos (An Garda Síochána),
- a bevételi biztos (Revenue Commissioners).

(2) A Felek illetékes hatóságai államaik hatályos jogszabályai, valamint a jelen Megállapodás rendelkezései szerint, közvetlenül együttműködhetnek, illetve meghatározhatják ezen együttműködés pontos módszereit és részletes szabályait.

(3) Az illetékes hatóságok megfelelő és közvetlen érintkezési módot alakítanak ki társhatóságaikkal. A jelen Megállapodás szerinti minden információkérés, illetve egyéb intézkedést közvetlenül az illetékes, érintett társhatósághoz kell intézni.

(4) Eltérő megállapodás hiányában, az illetékes hatóságok közötti kapcsolattartás angol nyelven történik.

(5) A Felek kicserélik a jelen Megállapodás végrehajtásáért felelős illetékes hatóságok kapcsolattartó szerveire vonatkozó adatokat.

3. Cikk

Információcsere

(1) A jelen Megállapodásban szabályozott információk cseréje a Felek belső jogszabályaival összhangban történik.

(2) A Felek illetékes hatóságai a lehető legszélesebb körben együttműködnek a jelen Megállapodás tárgyát képező bűncselekmények megelőzésére, felderítésére és nyomozására vonatkozó információk cseréjében.

(3) Az információcsere a jelen Cikk értelmében a következőkre terjed ki:

— olyan személyekről és szervezetekről szóló vagy hozzájuk kapcsolható információkra, akik gyanúsíthatók kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény, pénzmosás, szervezett bűnözéssel és emberkereskedelemmel összefüggő bűncselekmény, terrorcselekmény vagy más súlyos bűncselekmény elkövetésével;

— a fenti bűncselekmények elkövetéséről, illetve előkészületéről szóló információkra;

— a fenti bűncselekményekben való részvétellel gyanúsítható személyek vagy szervezetek módszereiről szóló információkra;

— kábítószeres, pszichotrop anyagok és prekursorok legális forgalmazásának ellenőrzésére hozott intézkedésekről, valamint alkalmazásuk tapasztalatairól szóló információkra.

4. Cikk

Az információ bizalmassága, illetve felhasználása

(1) A Felek vállalják, hogy

(i) a jelen Megállapodás körében átvett minden információt csak a megkeresésben, illetve az átadó Fél által meghatározott célra használják, továbbá, hogy

(ii) minden információt bizalmasan kezelnek, kivéve, ha az átadó Fél ez alól felmentést ad.

(2) A jelen Megállapodás keretében átvett információ csak akkor hozható harmadik országok tudomására, ha beszerezték ehhez az átadó Fél írásos hozzájárulását.

(3) A Felek illetékes hatóságai nemzeti jogszabályaikkal összhangban gondoskodnak a jelen Megállapodás értelmében átvett minden információ védelméről.

5. Cikk

Személyes adatok védelme

A Felek a személyes adatok védelme érdekében vállalják, hogy

(i) alkalmazzák az Európa Tanács keretében az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása

során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezmény elveit és az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 1987. szeptember 17-én elfogadott, R (87)15 számú Ajánlását, amely a személyes adatoknak a rendőrségi apparátusban történő felhasználását szabályozza;

(ii) nyilvántartást vezetnek a jelen Megállapodás keretében átvett valamennyi személyes adatról, védelmet biztosítanak e személyes adatok véletlen elvesztésével, illetve véletlen megsemmisítésével, a jogtalan hozzáféréssel, módosítással, terjesztéssel, a megsemmisítéssel vagy törléssel szemben; és

(iii) az átadott személyes adatokat törlik az átadó Fél által meghatározott feltételek szerint, illetve ilyen feltételek hiányában is, amint az adatokra már nincs szükség arra a célra, amire azt kérték vagy átadták. Az átvett adatokat a jelen Megállapodás megszűnésekor azonnal törölni kell.

6. Cikk

Segítségnyújtás megtagadása

(1) Ha a jelen Megállapodás értelmében előterjesztett együttműködési vagy segítségnyújtási kérelem az illetékes hatóság szerint

(i) sértené államának szuverenitását, biztonságát vagy alapvető érdekeit, illetve

(ii) ha az a belső jogszabályokba ütközik, vagy

(iii) túlzott terheket róna rá,

az adott hatóság visszautasíthatja a kérelem teljesítését vagy azt feltételekhez kötheti.

(2) Amennyiben a segítségnyújtást felfüggesztik vagy megtagadják, az arról szóló döntésről, illetve annak okairól haladéktalanul értesíteni kell a kérelmet előterjesztő hatóságot.

(3) Amennyiben a segítségnyújtási kérelmet előterjesztő hatóság önmaga nem lenne képes a megkeresésnek eleget tenni hasonló felkérés esetén, a megkeresésben erre a tényre köteles felhívni a figyelmet. Ezt követően a megkeresett hatóság jogosult eldönteni, hogy az ilyen kérelemre miként válaszol.

7. Cikk

Képzés

A Felek illetékes hatóságai megállapodásuk szerint együttműködnek olyan képzési programok kialakításában, amelyek a jelen Megállapodás körébe tartozó bűncselekmények megelőzésére, felderítésére és nyomozására vonatkozó szakképzést célozzák, beleértve a bűnüldöző szerveknél foglalkoztatott szakemberek cseréjét.

8. Cikk

Költségek viselése

(1) A megkeresett Fél illetékes hatósága viseli a megkeresés teljesítésének minden szokásos költségét, az esetleges rendkívüli költségek megfizetéséről pedig az érintett illetékes hatóságok külön állapotnak meg.

(2) A megkereső Fél illetékes hatósága viseli a képviselőik utazásával és tartózkodásával kapcsolatos összes költséget, kivéve, ha eltérően nem állapotnak meg.

9. Cikk

A Megállapodás végrehajtása

A jelen Megállapodás végrehajtását a Magyar Köztársaság Belügyminisztériuma, valamint Írország Igazságügyi, Egyenlőségi és a Jogrendszer Reformjáért Felelős Minisztériuma kíséri figyelemmel, és a két minisztérium vezető tisztségviselői, a megfelelő szakemberek bevonásával, szükség szerint találkozókat tartanak bármely felmerülő kérdés megtárgyalására.

10. Cikk

Más megállapodások végrehajtása

A jelen Megállapodás nem érinti a Feleknek a más nemzetközi szerződések által meghatározott jogait és kötelezettségeit.

11. Cikk

Záró rendelkezések

(1) Mindkét Fél írásban, diplomáciai úton értesíti a másik Felet arról, hogy eleget tett a jelen Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi előírásoknak. A Megállapodás a második értesítést követő harmincadik napon lép hatályba.

(2) A jelen Megállapodást bármelyik Fél diplomáciai úton, írásban felmondhatja. A Megállapodás a felmondásról szóló értesítés kézhezvételétől számított hat hónap elteltével veszti hatályát.

Készült Budapesten, 1999. november 3. napján, két eredeti példányban, magyar és angol nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormányának nevében

Írország Kormányának
nevében"

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit azonban 2000. augusztus 17. napjától kell alkalmazni.

(2) E rendelet végrehajtásáról a belügyminiszter, a pénzügyminiszter, valamint az egészségügyi miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 181/2000. (XI. 8.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormányának és a Szlovén Köztársaság Kormányának között a logisztikai központok és a Koperi kikötő használatáról szóló Megállapodás kihirdetéséről

(A jóváhagyásról szóló jegyzékváltás 2000. július 11-én megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormányának és a Szlovén Köztársaság Kormányának között a logisztikai központok és a Koperi kikötő használatáról szóló, Ljubljánban, 2000. február 9-én aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás a Magyar Köztársaság Kormányának és a Szlovén Köztársaság Kormányának között a logisztikai központok és a Koperi kikötő használatáról

Bevezetés

A Magyar Köztársaság Kormányának és a Szlovén Köztársaság Kormányának (a továbbiakban: Szerződő Felek),

a logisztikai együttműködés fejlesztésének szándékától vezéreltetve,

a logisztikai központok létesítésének és használatának ösztönzése céljából,

a logisztikai központokon és különösen a Koperi kikötőn keresztüli átmenő forgalomban rejlő lehetőségek kihasználása érdekében,

az alábbiakban állapodtak meg:

I. Rész

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk

A Megállapodás hatálya

A jelen Megállapodás mindazon tevékenységekre és szolgáltatásokra kiterjed, amelyeket magyar és szlovén vállalkozások folytatnak és/vagy vesznek igénybe a Szerződő Felek területén lévő logisztikai központokban és különösen a Koperi kikötőben.

2. Cikk

Definíciók

A jelen Megállapodás értelmében a következő meghatározások érvényesek:

a) A „vállalkozás” kifejezés bármely olyan természetes, jogi személyt és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet jelent, aki/amely a Szerződő Felek jogrendje értelmében vállalkozást folytat.

b) A „tevékenység” kifejezés küldemények szállítmányozását, csomagolását, feladását, fuvarozását, rakodását, kirakodását, átrakodását, gyűjtőforgalmát és raktározását, a fuvarozáshoz kapcsolódó kiegészítő szolgáltatásokat, valamint a jelen Megállapodás hatálya alá tartozó tevékenységekhez kapcsolódó egyéb műveleteket jelenti.

c) A „szolgáltatás” kifejezés minden olyan tevékenység, amelyet egy vállalkozás ellenszolgáltatás fejében végez.

d) A „logisztikai központ” kifejezés azt a területet jelenti, ahol a b) pontban meghatározott tevékenységeket mind vagy azokat részben végzik.

e) A „teherhajó” kifejezés bármely olyan hajót jelent, amely rakomány fuvarozására és/vagy bármely más kereskedelmi célra szolgál.

f) Az „intermodális fuvarozás” kifejezés azt jelenti, hogy az áru egy és ugyanazon rakodóegységben vagy közúti járműben kerül továbbításra egymás után két vagy több közlekedési módon anélkül, hogy az árut a módosztatás-kor átrakják, mozgatják.

II. Rész

JOGOK

3. Cikk

A vállalkozások jogai

Mindkét Szerződő Fél vállalkozásai azonos jogokat élveznek a másik Fél területén lévő logisztikai központokban.

4. Cikk

Jogok a Koperi kikötőben

Magyar lobogó alatt hajózó vagy magyar vállalkozás által bérelt teherhajók a legnagyobb kedvezmény elvéhez kapcsolódó elbánásban részesülnek a Koperi kikötő használata során.

A jelen Megállapodás értelmében a Koperi kikötőben tevékenységet végző vagy kikötői szolgáltatást igénybe vevő magyar vállalkozás a legnagyobb kedvezmény elvéhez kapcsolódó elbánásban részesül.

III. Rész

EGYÜTTMUKÖDÉS A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖTT

5. Cikk

Beruházások előmozdítása

A Szerződő Felek saját belső jogrendjükkel összhangban beruházásokat mozdítanak elő a Koperi kikötőben és más logisztikai központokban.

6. Cikk

Szakmai együttműködés

A Szerződő Felek kiaknázva a logisztikai központok és a közlekedési hálózat mindazon előnyeit, amelyek áruk harmadik országokba irányuló tranzitforgalmában rejlenek, beleértve az értéknövelő tevékenységek végzését is, elősegítik a Szerződő Felek illetékes hatóságai, kereskedelmi kamarái és vállalkozásai, valamint szakmai és érdekvéleményi szervezetei közötti együttműködést annak érdekében, hogy a Koperi kikötő és más logisztikai központok használatához fűződő érdekeltséget fokozzák.

7. Cikk

Információcsere

A Szerződő Felek információcserét folytatnak a jelen Megállapodás alá tartozó tevékenységekkel kapcsolatban, és erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a vállalkozások támogatásban és tanácsadásban részesüljenek, amennyiben és amikor ez szükségesnek bizonyul.

IV. Rész

VEGYES BIZOTTSÁG

8. Cikk

Vegyés Bizottság létrehozása és hatáskörének megállapítása

1. A Szerződő Felek Vegyes Bizottságot állítanak fel konzultációk folytatása céljából és a jelen Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtására.

2. A Vegyes Bizottság összetételét a Szerződő Felek illetékes hatóságai határozzák meg.

3. A Vegyes Bizottság szükség esetén albizottságokat állíthat fel, illetve szakértői megbeszéléseket hívhat össze.

4. A Vegyes Bizottság döntéseket hoz, ha a jelen Megállapodás úgy rendelkezik, illetve ajánlásokat tesz a Szerződő Feleknek.

9. Cikk

Hatáskör

A Vegyes Bizottság

a) az egyes Szerződő Felek illetékes hatósága által tett javaslatok alapján dönt a jelen Megállapodás hatálya alá tartozó logisztikai központok jegyzékéről;

b) az egyik Szerződő Fél kérésére konzultációkat tart az azzal kapcsolatos lehetőségek felméréséről, hogyan lehetne növelni a logisztikai központokon, s különösképpen a Koperi kikötőn keresztüli tranzitforgalmat, és ajánlásokat tesz a felmérésből következő határozatok érvényesítésére;

c) ajánlásokat tesz a jelen Megállapodás alá tartozó együttműködés fejlesztésének formáira, módszereire és feltételeire;

d) áttekinti a lehetőségeket, hogyan lehet fokozni az intermodális fuvarozást, a kombinált fuvarozást és a fuvarozás egyéb formáit annak érdekében, hogy tovább lehessen fejleszteni a logisztikai központokban, s különösképpen a Koperi kikötőben folyó tevékenységeket;

e) megvizsgálja a vállalkozások mindazon javaslatait és kéréseit, amelyek a logisztikai központokban, s különösképpen a Koperi kikötőben meglévő feltételek jobbítására vonatkoznak;

f) időről időre áttekinti a Szerződő Felek vonatkozó jogszabályait, valamint ajánlásokat tesz olyan módosításokra, amelyek a jelen Megállapodás könnyebb végrehajtására irányulnak.

10. Cikk

A Vegyes Bizottság eljárásrendje

1. A Vegyes Bizottság az eljárásrendjét maga alakítja ki, illetve módosítja, ha azt célszerűnek tartja.

2. A Vegyes Bizottság határozatai és ajánlásai kizárólag egyhangú elfogadás esetén érvényesek.

3. A Vegyes Bizottság az egyik Szerződő Fél kérésére bármikor, de legalább évente egyszer ülésezik.

V. Rész

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. Cikk

Illetékes hatóság

A jelen Megállapodás végrehajtására a Magyar Köztársaságban a Gazdasági Minisztérium, a Szlovén Köztársaságban a Közlekedési és Hírközlési Minisztérium az illetékes hatóság.

12. Cikk

Hatálybalépés

1. A jelen Megállapodás azon a napon lép hatályba, amikor a Szerződő Felek mindegyike diplomáciai úton megkapta az egymásnak küldött értesítést arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez a belső jogrendjük szerint szükséges követelményeket teljesítették.

2. A jelen Megállapodást meghatározatlan időtartamra kötik. Bármelyik Szerződő Fél hathónapos határidővel írásban felmondhatja a jelen Megállapodást, legkorábban erre azonban csak három évvel a hatálybalépést követően kerülhet sor.

3. A jelen Megállapodás a Szerződő Felek kölcsönös egyetértésével megváltoztatható és módosítható. A változtatások és módosítások írásban eszközlendők.

Készült Ljubljanában, 2000. február 9-én, két eredeti példányban, magyar, szlovén és angol nyelven, mely szövegek mindegyike egyformán hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű változat a mérvadó.

A Magyar Köztársaság
Kormánya részéről

A Szlovén Köztársaság
Kormánya részéről”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, a Megállapodásban foglaltakat 2000. július 11-től kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a gazdasági miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 182/2000. (XI. 8.) Korm. rendelete

**a Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya
között Budapesten, 1998. december 7-én aláírt
légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről**

*(A jóváhagyásról szóló jegyzékváltás 1999. év
június hó 10. napján megtörtént.)*

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya között Budapesten, 1998. december 7-én aláírt légiközlekedési megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A megállapodás magyar nyelvű szövege a következő:

„Légiközlekedési megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya között

A Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek),

a Chicagóban, 1944. december hetedik napján aláírásra megnyitott, a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény részeseiként,

attól az óhajtól vezettetve, hogy az említett Egyezmény kiegészítéseként légiközlekedési megállapodást kössenek, az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Fogalom meghatározások

Jelen Megállapodás szempontjából, kivéve, ha másként rendelkeznek:

a) a „légügyi hatóságok” a Magyar Köztársaság esetében a közlekedési, hírközlési és vízügyi minisztert, Kanada esetében a közlekedési minisztert és a Kanadai Közlekedési Hivatalt, illetve mindkét esetben az említett hatóságok feladatainak ellátásával megbízott bármely más szervet vagy személyt jelentik,

b) a „megállapodás szerinti járatok” jelen Megállapodásban meghatározott útvonalakon az utasok és áruk, beleértve a postai küldeményeket, külön-külön vagy együttesen történő szállítására üzemeltetett menetrend szerinti légi járatokat jelentik,

c) a „Megállapodás” jelen Megállapodást, annak bármely Függelékét és a Megállapodás vagy valamely Függelék módosításait jelenti,

d) az „Egyezmény” a Chicagóban, 1944. december hetedik napján aláírásra megnyitott Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezményt jelenti, beleértve az Egyezmény 90. Cikke alapján elfogadott valamennyi Függelékét és az Egyezmény 90. és 94. Cikke alapján az Egyezmény vagy a Függelékek bármely módosítását, amennyiben ezeket a Függelékeket és módosításokat mindkét Szerződő Fél elfogadta,

e) a „kijelölt légiközlekedési vállalat” olyan légiközlekedési vállalatot jelent, amelyet jelen Megállapodás 4. és 5. Cikkével összhangban kijelöltek és engedélyeztek,

f) „viteldíjak” bármilyen díjat (beleértve a kedvezményeket, törzsutas programokat és minden olyan egyéb tételt, amely a légi szolgáltatás költségeit érinti) jelentenek, amelyet a légiközlekedési vállalatok utasok (és poggyászaik) szállításáért és/vagy áru fuvarozásáért (kivéve a postai küldeményeket) számítanak fel, beleértve az ügynököket is, és az ilyen díjak alkalmazhatóságát szabályozó feltételeket,

g) a „terület”, „légi járatok”, „nemzetközi légi járatok”, „légiközlekedési vállalat” és „a nem-kereskedelmi célból történő leszállás” az Egyezmény 2. és 96. Cikkében meghatározott jelentéssel bírnak.

2. Cikk

Forgalmi jogok nyújtása

(1) Mindegyik Szerződő Fél megadja a másik Szerződő Félnek a következő jogokat a másik Szerződő Fél által kijelölt légiközlekedési vállalat vagy vállalatok nemzetközi légi járatai üzemeltetéséhez:

a) területének leszállás nélküli átrepülési joga,

b) területén nem-kereskedelmi célból történő leszállások joga, és

c) jelen Megállapodásban megengedett mértékig, jelen Megállapodás Függeléke szerinti útvonalon, területén belül meghatározott pontokon történő leszállások joga utasok és áru, beleértve a postai küldeményeket, külön-külön vagy együttes nemzetközi forgalmának felvétele és kirakása céljából.

(2) Mindegyik Szerződő Fél légiközlekedési vállalatai, amelyeket jelen Megállapodás 4. Cikke alapján nem jelöltek ki, szintén élvezik jelen Cikk (1) a) és b) bekezdésében meghatározott jogokat.

(3) Jelen Cikk (1) bekezdése egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon, mintha az az egyik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatának jogot adna arra, hogy a másik Szerződő Fél területén belül bér vagy díj ellenében utasokat és árut, beleértve a postai küldeményeket, vegyen fel az adott Szerződő Fél területén lévő más pontra történő szállítás céljából.

3. Cikk

Légijárműtípus váltása

(1) Az egyik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalata légijárműtípust válthat a másik Szerződő Fél területén vagy egy harmadik országbeli köztes ponton jelen Megállapodásban meghatározott útvonalon a következő feltételek mellett:

a) a légijárműtípus váltását az üzemeltetés gazdaságosságának kell indokolnia,

b) a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél területétől távolabb lévő útvonalszakaszon használt légijárművet a kijelölt légiközlekedési vállalat által nyújtott kapacitás nem lehet nagyobb, mint a közelebb lévő szakaszon használt légijárművel nyújtott kapacitás,

c) a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél területétől távolabb lévő útvonalszakaszon használt légijárműnek a közelebb lévő szakaszon használt légijárművel üzemeltetett megállapodás szerinti járhoz kapcsolódva és e szerint menetrendbe állítva kell üzemelnie,

d) az átmenő forgalom megfelelő nagyságú,

e) a légiközlekedési vállalat nem hirdetheti magát közvetlenül vagy közvetve, sem menetrendben, sem számítógépes helyfoglalási vagy tarifa-nyilvántartási rendszerekben, reklámokban vagy bármilyen más formában úgy, mintha bármilyen más szolgáltatást nyújtana, mint az adott meghatározott útvonalakon üzemelő megállapodás szerinti járat,

f) amennyiben a megállapodás szerinti járat tartalmazza a légijárműtípus váltását, ezt fel kell tüntetni minden menetrendben, számítógépes helyfoglalási és tarifa-nyilvántartási rendszerben, reklámban és a szolgáltatás kiajánlásának más eszközeiben,

g) amennyiben a légijárműtípus váltása a másik Szerződő Fél területén történik, a kilépő járatok száma nem haladhatja meg a belépőket, hacsak a másik Szerződő Fél légügyi hatóságai másként nem engedélyezik, vagy jelen Megállapodás erről kifejezetten rendelkezik,

h) minden, a légijárműtípus váltását is tartalmazó üzemelésnek jelen Megállapodás 11. Cikkével összhangban kell történnie.

(2) Jelen Cikk (1) bekezdése rendelkezései

a) nem érintik egy kijelölt légiközlekedési vállalat azon lehetőségét, hogy légijárműtípust váltson a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél területén,

b) nem zárják ki azt, hogy az egyik Szerződő Fél egy kijelölt légiközlekedési vállalata, amelyet a jelen Megállapodásban meghatározott útvonalakon légijáratok üzemeltetésére engedélyeztek, saját kódja alatt értékesítést végezzen a másik Szerződő Fél légügyi hatóságai által ilyen szolgáltatás végzésére engedélyezett bármely másik légiközlekedési vállalat járataira, a légügyi hatóságok által az ilyen üzemelésekre szokásosan alkalmazott szabályozó előírásoktól függően.

4. Cikk

Kijelölés

Mindegyik Szerződő Félnek joga van, diplomáciai jegyzéssel, a megállapodás szerinti járatok az adott Szerződő Fél részéről történő üzemeltetésére egy légiközlekedési vállalatot vagy vállalatokat kijelölni, valamint bármely légiközlekedési vállalat kijelölését visszavonni, vagy egy korábban kijelölt légiközlekedési vállalatot másikkal helyettesíteni.

5. Cikk

Engedélyezés

(1) A kijelölésre vagy jelen Megállapodás 4. Cikke szerinti helyettesítésre vonatkozó értesítés kézhezvételét követően a másik Szerződő Fél légügyi hatóságai, az adott Szerződő Fél törvényeivel és más jogszabályaival összhangban, késelem nélkül kiadják a kijelölt légiközlekedési vállalatnak vagy vállalatoknak a megfelelő engedélyeket azon megállapodás szerinti járatok üzemeltetésére, amelyekre a légiközlekedési vállalatot kijelölték.

(2) Az engedélyek kézhezvételekor a kijelölt légiközlekedési vállalat bármikor megkezdheti a megállapodás szerinti járatok teljes vagy részleges üzemeltetését, feltéve, hogy a légiközlekedési vállalat betartja jelen Megállapodás irányadó rendelkezéseit, különösen azt, hogy a viteldíjakat jelen Megállapodás 14. Cikkének rendelkezéseivel összhangban állapítják meg.

6. Cikk

Az engedély megtagadása, visszavonása és korlátozása

(1) Mindegyik Szerződő Fél légügyi hatóságainak joga van jelen Megállapodás 5. Cikkében hivatkozott, a másik Szerződő Fél által kijelölt légiközlekedési vállalatra vonatkozó engedélyeket megtagadni, valamint ezen engedélyeket tartósan vagy ideiglenesen visszavonni, vagy felfüggeszteni, vagy feltételekhez kötni:

a) abban az esetben, ha a légiközlekedési vállalat nem tartja be a jogokat nyújtó Szerződő Fél légügyi hatóságai által szokásosan alkalmazott törvényeket és más jogszabályokat,

b) abban az esetben, ha a légiközlekedési vállalat nem tartja be a jogokat nyújtó Szerződő Fél törvényeit és más jogszabályait,

c) abban az esetben, ha a légügyi hatóságok nincsenek meggyőződve arról, hogy a légiközlekedési vállalat tulajdonának túlnyomó része és tényleges ellenőrzése a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél vagy annak állampolgárai kezében van, és

d) abban az esetben, ha a másik Szerződő Fél nem tartja be és nem alkalmazza jelen Megállapodás 8. és 9. Cikkében meghatározott követelményeket.

(2) Hacsak a fentiekben hivatkozott törvények és más jogszabályok be nem tartásának megakadályozása céljából azonnali intézkedés megtétele nem szükséges, illetve, ha a biztonság vagy a repülés védelme azonnali intézkedés megtételét nem igényli jelen Cikk, a 8. vagy 9. Cikk alapján, akkor jelen Cikk (1) bekezdésében felsorolt jogok csak a másik Szerződő Fél légügyi hatóságaival, jelen Megállapodás 19. Cikkével összhangban folytatott konzultációk után gyakorolhatók.

7. Cikk

Törvények és más jogszabályok alkalmazása

(1) A nemzetközi légiforgalomban részt vevő légi járműveknek az egyik Szerződő Fél területére történő belépésére, ott-tartózkodására, illetve a területéről történő távozására, vagy az adott Szerződő Félnek ezen légi járművek üzemeltetésére és repülésére vonatkozó törvényeit, más jogszabályait és eljárásait területére történő belépéskor, távozáskor és ott-tartózkodás során a másik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatának vagy vállalatainak be kell tartaniuk.

(2) Az egyik Szerződő Félnek a belépésre, vámkezelésre, tranzitra, bevándorlásra, útlevelekre, vámokra és a karantra vonatkozó törvényeit és más jogszabályait az adott Szerződő Fél területén való tranzitban, belépéskor, távozáskor és ott-tartózkodás során a másik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatának vagy vállalatainak és azok személyzetének, az utasoknak és áruknak, beleértve a pos-

taiküldeményeket, be kell tartaniuk, illetve azokra vonatkozóan be kell tartani.

(3) Jelen Cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott jogszabályai alkalmazása során egyik Szerződő Fél sem biztosít kedvezményeket saját vagy valamely más légiközlekedési vállalat számára a másik Szerződő Fél hasonló nemzetközi légi járatokat üzemeltető légiközlekedési vállalatával szemben.

8. Cikk

Biztonsági követelmények, bizonyítványok és jogosítványok

(1) Az egyik Szerződő Fél által kiadott vagy érvényesített és érvényben lévő légi alkalmassági bizonyítványokat, szakszolgálati engedélyeket és jogosítványokat a másik Szerződő Fél a megállapodás szerinti járatok üzemeltetése szempontjából érvényesnek ismeri el, feltéve, hogy a bizonyítványok vagy jogosítványok az Egyezmény alapján megállapított követelményeknek megfelelően és azokkal összhangban kerültek kiadásra vagy érvényesítésre. Mindazonáltal mindegyik Szerződő Fél fenntartja a jogot, hogy a területe feletti átrepülés szempontjából ne ismerje el érvényesnek a másik Szerződő Fél által a saját állampolgárai számára kiadott szakszolgálati engedélyeket és jogosítványokat.

(2) Ha az egyik Szerződő Fél légügyi hatóságai által bármely személynek vagy kijelölt légiközlekedési vállalatnak vagy a megállapodás szerinti járatokat üzemeltető légi járműre vonatkozóan kiadott, a fenti (1) bekezdésben hivatkozott jogosítványok vagy bizonyítványok biztosította jogok és feltételek eltérhetnek az Egyezmény alapján megállapított követelményektől és ezeket az eltéréseket a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezethez benyújtották, a másik Szerződő Fél légügyi hatóságai jelen Megállapodás 19. Cikkével összhangban konzultációkat kérhetnek a kérdéses gyakorlat tisztázása céljából.

(3) Mindegyik Szerződő Fél konzultációkat kérhet légi közlekedési berendezésekre, személyzetre, légi járművekre és a kijelölt légiközlekedési vállalatok üzemelésére vonatkozó biztonsági követelmények másik Szerződő Fél általi megtartása tárgyában. Amennyiben az ilyen konzultációkat követően az egyik Szerződő Fél megállapítja, hogy a másik Szerződő Fél az említett területeken nem tart meg és nem alkalmaz hathatósan olyan biztonsági követelményeket és előírásokat, amelyek az Egyezmény szerint megállapítható minimum követelményekkel legalább azonosak, a másik Szerződő Fél értesíti ezekről a tényekről és a minimális követelményeknek való megfeleléshez szükségesnek ítélt intézkedésekről, és a másik Szerződő Fél megteszi a megfelelő korrekciós intézkedéseket. Amennyiben a másik Szerződő Fél ésszerű időn belül nem teszi meg a megfelelő intézkedéseket, a 6. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

9. Cikk

A repülés védelme

(1) A Szerződő Felek, összhangban a nemzetközi jog szerinti jogaikkal és kötelezettségeikkel, megerősítik azt, hogy a polgári légiközlekedés biztonságának jogellenes cselekményektől való megvédésére vonatkozó egymás iránti elkötelezettségük jelen Megállapodás elválaszthatatlan részét képezi.

(2) A Szerződő Felek, a nemzetközi jog szerinti jogaik és kötelezettségeik általános alkalmazásának korlátozása nélkül, összhangban járnak el különösen a Tokióban, 1963. szeptember 14-én aláírt, A légijárművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyéb cselekményekről szóló egyezmény, a Hágában, 1970. december 16-án aláírt, A légijárművek jogellenes hatalomba kerítésének leküzdéséről szóló egyezmény, a Montrealban, 1971. szeptember 23-án aláírt, A polgári légiközlekedés biztonsága elleni jogellenes cselekmények leküzdéséről szóló egyezmény, valamint a Montrealban, 1988. február 24-én aláírt, A nemzetközi polgári repülőterek elleni erőszakos jogellenes cselekmények leküzdéséről szóló jegyzőkönyv, illetve más, mindkét Szerződő Félre nézve kötelező, a repülés védelmét szabályozó sokoldalú egyezmény rendelkezéseivel.

(3) A Szerződő Felek, felkérés esetén, minden szükséges segítséget megadnak egymásnak a polgári légijárművek jogellenes hatalomba kerítésére irányuló cselekmények és más, a légijárművek, azok utasai és személyzete, a repülőterek és a léginavigációs berendezések biztonsága elleni jogellenes cselekmények, valamint bármely más, a polgári légiközlekedés biztonsága ellen irányuló fenyegetés megakadályozása érdekében.

(4) A Szerződő Felek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által megállapított és a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény Függetlékeiben megnevezett, a repülés védelmére vonatkozó rendelkezésekkel összhangban járnak el — olyan mértékben, ahogy ezek a biztonságra vonatkozó rendelkezések a Szerződő Felekre vonatkozhatnak —, valamint megkívánják, hogy a területükön nyilvántartott légijárművek üzemeltetői, illetve azok a légijármű-üzemeltetők, akiknek fő üzleti telephelye vagy állandó lakóhelye területükön van, valamint a területükön lévő repülőterek üzemeltetői ezen repülésvédelmi rendelkezésekkel összhangban járjanak el.

(5) Mindegyik Szerződő Fél egyetért azzal, hogy légijármű-üzemeltetőitől megkövetelhető, hogy a másik Szerződő Fél által előírt, a fenti (4) bekezdésben hivatkozott repülésvédelmi rendelkezéseket a másik Szerződő Fél területére történő belépéskor, távozáskor vagy ott-tartózkodás során megtartsák. Mindegyik Szerződő Fél biztosítja a megfelelő intézkedések hathatós megtételét saját területén a légijárművek védelme, valamint az utasok, a személyzet, a kézipoggyászok, a poggyászok, az áruk és a légijármű készletei beszállást, illetve berakodást megelőzően és annak során történő átvizsgálása érdekében.

(6) Mindegyik Szerződő Fél jóindulattal bírálja el a másik Szerződő Félnek egy konkrét fenyegetés leküzdését célzó különleges biztonsági intézkedések megtételére vonatkozó kéréseit.

(7) Mindegyik Szerződő Félnek joga van, legalább hatvan (60) napos értesítéssel, a másik Szerződő Fél területén lévő légijármű-üzemeltetők biztonsági intézkedéseinek végrehajtását megvizsgálni, a területéről kiinduló vagy oda irányuló járatok vonatkozásában. Az ilyen vizsgálatok végrehajtására vonatkozó adminisztratív eljárásokról a légügyi hatóságok állapodnak meg, és azokat késedelem nélkül teljesítik, hogy a vizsgálatokat a kért időpontban végrehajthassák.

(8) A polgári légijármű jogellenes hatalomba kerítése, illetve ennek veszélye fennállása esetén, vagy más, a légijármű, az utasok és személyzet, a repülőterek vagy a léginavigációs berendezések biztonsága elleni jogellenes cselekmények esetén a Szerződő Felek segítséget nyújtanak egymásnak a kommunikáció elősegítésével és más — az ilyen esemény vagy ennek veszélye gyors és biztonságos megszüntetését célzó — megfelelő intézkedések megtételével.

(9) Amennyiben az egyik Szerződő Fél azon vélekedése, hogy a másik Szerződő Fél nem jelen Cikk rendelkezéseinek megfelelően járt el, megalapozottnak bizonyul, az első Szerződő Fél azonnali konzultációkat kérhet a másik Szerződő Féltől. Amennyiben nem sikerül kielégítő megegyezésre jutni, ez alapot szolgáltat jelen Megállapodás 6. Cikkének alkalmazására.

10. Cikk

Repülőterek és légügyi berendezések használata

(1) Az egyik Szerződő Fél területén igénybe vehető repülőtereket, légi útvonalakat légiirányítási és léginavigációs szolgáltatásokat, repülésvédelmi, valamint más kapcsolódó berendezéseket és szolgáltatásokat nem biztosítanak kedvezőbbben semmilyen légiközlekedési vállalat számára a másik Szerződő Fél hasonló nemzetközi légijáratokat üzemeltető légiközlekedési vállalatával szemben.

(2) Az egyik Szerződő Fél területén a repülőterek, a légi útvonalak, a légiirányítási és léginavigációs szolgáltatások, repülésvédelmi, valamint más kapcsolódó berendezések és szolgáltatások használatáért csak ésszerű és nem igazságtalanul diszkriminatív díjakat és illetékeket lehet felszámítani és beszedni a másik Szerződő Fél légiközlekedési vállalatától. A másik Szerződő Fél légiközlekedési vállalatára kirótt bármely díj vagy illeték nem állapítható meg kedvezőtlenebb feltételekkel, mint a díjak és illetékek kivetésének időpontjában bármely más, hasonló nemzetközi légijáratokat üzemeltető légiközlekedési vállalatra kivetett díjak legkedvezőbb feltételei.

(3) Mindegyik Szerződő Fél konzultációkat ösztönöz az illetékes díjmegállapító testületei és a szolgáltatásokat és berendezéseket használó légiközlekedési vállalatok között, vagy ahol célszerű, a légiközlekedési vállalatokat képviselő szervezetek révén. Megfelelő időben tájékoztatni kell a használókat a használati díjak tervezett módosításairól, hogy lehetővé tegyék számukra a változtatások végrehajtása előtti véleménynyilvánítást.

11. Cikk

Kapacitás

(1) Mindkét Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai tisztességes és egyenlő lehetőségeket élveznek a megállapodás szerinti járatoknak a meghatározott útvonalakon történő üzemeltetésére.

(2) A megállapodás szerinti járatok üzemeltetése során mindegyik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatának figyelembe kell venniük a másik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatának vagy vállalatainak érdekeit, hogy az utóbbi légiközlekedési vállalatok által ugyanazon az útvonalakon, vagy azok egy szakaszán üzemeltetett járatokat indokolatlanul ne zavarják.

(3) A Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által üzemeltetett megállapodás szerinti járatoknak ésszerű, mértékben igazodniuk kell a meghatározott útvonalak szállítási igényeihez, és elsődleges céljuk kell hogy legyen az olyan kapacitás nyújtása, amely ésszerű terhelési tényező mellett megfelel a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél területe és a forgalom célállomását jelentő országok között az utasok és áruk, beleértve a postai küldeményeket, szállítására vonatkozó meglévő, illetve ésszerűen előrebecsült forgalmi igénynek.

(4) Azon utasok és áruk, beleértve a postai küldeményeket, szállítása során, amelyeket a meghatározott útvonalakon, de nem a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél területén visznek a fedélzetre és raknak ki, azt az általános elvet kell megtartani, amely szerint a kapacitásnak igazodnia kell:

a) a légiközlekedési vállalatot kijelölő Szerződő Fél területéről kiinduló és oda irányuló szállítási igényekhez;

b) azon régió szállítási igényeihez, amelyen a légiközlekedési vállalat keresztülhalad, figyelembe véve az adott régióhoz tartozó államok légiközlekedési vállalatai által bevezetett más közlekedési szolgáltatásokat;

c) a légiközlekedési vállalat végpontok közötti üzemelése iránti igényekhez.

(5) Jelen Megállapodásban meghatározott kapacitásrendelkezéseken felüli, a megállapodás szerinti járatokon nyújtható kapacitásról a Szerződő Felek kijelölt légiközlekedési vállalatai időről időre közösen állapodhatnak meg mindkét Szerződő Fél légügyi hatóságai jóváhagyásától függően. A kijelölt légiközlekedési vállalatok közötti meg-

egyezés hiányában az ügyet a Szerződő Felek légügyi hatóságai elé kell terjeszteni, amelyek igyekeznek megoldani a problémát, ha szükséges, jelen Megállapodás 19. Cikkének megfelelően.

(6) Jelen Cikk (5) bekezdése rendelkezéseivel összhangban megállapított kapacitás növelése nem jelenti a kapacitásrendelkezések megváltoztatását. A kapacitásrendelkezések bármilyen megváltoztatásáról a Szerződő Feleknek kell megegyezniük.

(7) A légügyi hatóságok kérhetik a menetrend jóváhagyásra történő benyújtását legalább harminc (30) nappal vagy — a légügyi hatóságok kérése alapján — ennél rövidebb időn belül a megállapodás szerinti járatok bevezetését megelőzően. Feltéve, hogy a menetrend összhangban áll jelen Megállapodás Függelékével, a jóváhagyás nem tagadható meg.

(8) Jelen Cikk (5) bekezdésétől és a légügyi hatóságok jóváhagyásától függően az időszakos igényeket kielégítő kiegészítő járatokat legalább három (3) nappal az üzemelést megelőzően lehet benyújtani.

12. Cikk

Adatszolgáltatás

(1) Mindegyik Szerződő Fél légügyi hatóságai — felkérés esetén — biztosítják, vagy rendelkeznek arról, hogy kijelölt légiközlekedési vállalataik biztosítsák a másik Szerződő Fél légügyi hatóságainak azokat az időszakos vagy más adatkimutatókat, amelyek ésszerűen szükségesek lehetnek a megállapodás szerinti járatok üzemeltetésének áttekintéséhez, beleértve a forgalom kiinduló pontjait és végső célállomásait bemutató adatokat is.

(2) Mindkét Szerződő Fél légügyi hatóságai szoros kapcsolatot tartanak fenn jelen Cikk (1) bekezdése alkalmazására vonatkozóan, beleértve az információk biztosításának eljárásait.

13. Cikk

Vámok és díjak

(1) Mindegyik Szerződő Fél, a nemzeti törvényei szerinti lehetőségek teljes mértékéig és a viszonyosság alapján, mentesíti a másik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalatát vagy vállalatait nemzetközi járat során üzemeltetett légi járművekre, az üzemanyagokra, a kenőanyagokra, a műszaki fogyóeszközökre, a pótalkatrészekre, beleértve a hajtóműveket, a légi járművek szokásos felszereléseire, a légi járművek készleteire (beleértve a szeszes italokat, dohányárut és egyéb termékeket, amelyeket az utasoknak a repülés során korlátozott mennyiségekben történő értékesítésre szánunk) és más, kizárólag a légiközlekedési vál-

latat légijárművei üzemeltetésével vagy kiszolgálásával kapcsolatban való felhasználásra szánt vagy felhasznált tételekre, valamint nyomtatott jegyömbökre, légi fuvarlevelekre, bármilyen nyomtatványra, amely magán viseli a vállalat nyomtatott logóját, valamint az adott légitársasági vállalat díjmentesen terjesztett szokásos hirdetési anyagaira kivetett kiviteli korlátozások, vámok, fogyasztási adók, vizsgálati díjak és más nemzeti illetékek és díjak alól.

(2) Jelen Cikkben nyújtott mentességek vonatkoznak jelen Cikk (1) bekezdésében hivatkozott tételekre,

a) amelyeket az egyik Szerződő Fél területére a másik Szerződő Fél kijelölt légitársasági vállalata visz be, vagy nevében visznek be,

b) amelyek az egyik Szerződő Fél kijelölt légitársasági vállalata légijárműveinek fedélzetén maradnak a másik Szerződő Fél területére történő belépéskor vagy távozáskor, és

c) amelyeket az egyik Szerződő Fél kijelölt légitársasági vállalata légijárműveinek fedélzetére visznek a másik Szerződő Fél területén,

attól függetlenül, hogy azokat a mentességet biztosító Szerződő Fél területén belül teljesen felhasználják, illetve elfogyasztják vagy sem, feltéve azonban, hogy azokat az adott Szerződő Fél területén nem idegenítik el.

(3) A légijárművek szokásos felszerelése, valamint bármelyik Szerződő Fél kijelölt légitársasági vállalata légijárművei fedélzetén szokásosan lévő anyagok és készletek a másik Szerződő Fél területén csak az adott terület vámhatóságainak jóváhagyásával rakhatók ki. Ebben az esetben ezek az említett hatóságok felügyelete alá helyezhetők arra az időre, amíg azokat újból kiviszik vagy vámrendelkezésekkel összhangban más módon el nem távolítják.

(4) Bármelyik Szerződő Fél területén közvetlen tranzitban áthaladó poggyászok és áruk mentesek vámok, illetékek és egyéb díjak alól.

14. Cikk

Viteldíjak

(1) A másik Szerződő Fél területéről kiinduló vagy oda irányuló megállapodás szerinti járatok során történő fuvarozásért felszámított viteldíjakat a kijelölt légitársasági vállalatoknak kell megállapítaniuk, kellő figyelemmel minden meghatározó tényezőre, beleértve az üzemelés költségeit, a szolgáltatás jellemzőit, az ésszerű profitot, más légitársasági vállalatok viteldíjait és más piaci, kereskedelmi megfontolásokat.

(2) Jelen Cikk (1) bekezdésében hivatkozott viteldíjakról a Szerződő Felek kijelölt légitársasági vállalatának kell egymással egyeztetve megállapodniuk. Mindegyik kijelölt légitársasági vállalat csak saját légügyi hatóságai felé kötelezett a megállapított viteldíjak igazolására. Amennyiben a kijelölt légitársasági vállalatok nem tud-

nak megegyezni a javasolt viteldíjakban, bármelyik légitársasági vállalat az ügyet saját légügyi hatóságai elé terjesztheti jelen Cikk (6) bekezdésével összhangban történő megoldás elérése céljából.

(3) Az (1) bekezdésben hivatkozott viteldíjakat, ahol szükséges, a Szerződő Felek légügyi hatóságaihoz úgy kell benyújtani, hogy azokat a légügyi hatóságok legalább harminc (30) nappal a viteldíjak tervezett bevezetési időpontját megelőzően megkapják; a légügyi hatóságok rövidebb határidőről is megállapodhatnak.

(4) A kijelölt légitársasági vállalatok számára engedélyezett, hogy a megállapodás szerinti járatok szolgáltatásait a benyújtott viteldíjakon értékesítsék, feltéve, hogy ezek az eladások a viteldíjak tervezett bevezetési időpontja előtt nem kezdődő szolgáltatásokra vonatkoznak és valamennyi reklámban, az eladás során, a jegyeken és más utazási dokumentumokon egyértelműen fel van tüntetve, hogy a viteldíjak még függnek a kormányzati jóváhagyástól.

(5) Ha az egyik Szerződő Fél légügyi hatóságai nem értenek egyet a javasolt viteldíjjal, erről a kézhezvételtől számított tizenöt (15) napon belül értesítik a másik Szerződő Fél légügyi hatóságait és az érintett kijelölt légitársasági vállalatát. Abban az esetben, ha a légügyi hatóságok a viteldíjra vonatkozóan rövidebb benyújtási határidőről állapodnak meg, arról is megegyezhetnek, hogy az egyet nem értésről szóló értesítés határideje kevesebb mint tizenöt (15) nap legyen.

(6) Amennyiben jelen Cikk (5) bekezdése alapján egyet nem értésről szóló értesítést adnak ki, vagy a (2) bekezdéssel összhangban az ügyet a légügyi hatóságok elé terjesztik, a két Szerződő Fél légügyi hatóságai konzultálhatnak annak érdekében, hogy a viteldíjat egymás között megállapítsák. Ezeket a konzultációkat, amelyek tárgyalások vagy levelezés útján is történhetnek, a konzultációkra vonatkozó kérés kézhezvételéhez számított tizenöt (15) napon belül kell megkezdeni, kivéve, ha a légügyi hatóságok másként állapodnak meg.

(7) Egyetlen viteldíj sem léphet érvénybe, ha azzal bármely Szerződő Fél légügyi hatóságai nem értenek egyet.

(8) Mindegyik Szerződő Fél légitársasági vállalata(i) jogosult(ak) viteldíjait, alkalomszerűen, a két Szerződő Fél területe közötti szállításokat végző bármely menetrend szerinti járat nyilvánosan meghirdetett, érvényes viteldíjához igazítani az útvonalra, az alkalmazandó feltételekre és a járat jellemzőire vonatkozó tényezők alapvető megegyezése alapján. Hasonlóan, mindegyik Szerződő Fél légitársasági vállalata(i)nak joga van alkalomszerűen viteldíjait a másik Szerződő Fél és bármely harmadik ország területe közötti szállításra vonatkozó viteldíjakhoz igazítani, feltéve, hogy az így kialakított viteldíj nem alacsonyabb, mint az azon a piacon jelen lévő harmadik és negyedik forgalmi joggal üzemelő légitársasági vállalatok viteldíjai.

(9) Amikor a viteldíjakat jelen Cikk rendelkezéseivel összhangban megállapították, ezek a viteldíjak addig ma-

radnak érvényben, amíg jelen Cikk rendelkezéseivel összhangban új viteldíjakat nem állapítanak meg. Mindazonáltal egy viteldíj érvényessége jelen bekezdés értelmében legfeljebb tizenkét (12) hónappal hosszabbítható meg attól az időponttól számítva, amikor a viteldíj egyébként lejárt volna.

(10) Mindkét Szerződő Fél légügyi hatóságai törekednek annak biztosítására, hogy a felszámított és beszedett viteldíjak megegyezzenek az általuk elfogadott vagy jóváhagyott viteldíjakkal, és azokból kedvezmény ne legyen adható.

15. Cikk

Értékesítés és pénzeszközök átutalása

(1) Mindegyik kijelölt légitársasági vállalatnak joga van a másik Szerződő Fél területén a légitársasági szolgáltatásokat értékesíteni közvetlenül, vagy belátása szerint ügynökein keresztül. A nemzeti törvényektől és más jogszabályoktól függetlenül mindegyik kijelölt légitársasági vállalatnak joga van a légitársasági szolgáltatásait értékesíteni, illetve bármely személy szabadon megvásárolhatja e szolgáltatásokat helyi vagy bármilyen szabadon átváltható pénznemben.

(2) Mindegyik kijelölt légitársasági vállalatnak joga van a szokásos üzemelése során szerzett pénzeszközöket, kérésére, átváltani és külföldre utalni. Az átváltást és az átutalást korlátozások nélkül kell engedélyezni a folyó fizetésekre vonatkozóan azon időpontban érvényes devizapiaci árfolyamon, amikor az átutalásra vonatkozó kérést benyújtják, valamint azokra semmilyen díjat sem számítanak fel, kivéve az ilyen tranzakciókra a bankok által beszedett szokásos szolgáltatási díjakat.

16. Cikk

Adózás

(1) A Szerződő Felek a Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadó területén Budapesten, 1992. április 15-én aláírt egyezmény, valamint ennek az egyezménynek 1994. május 3-án aláírt Módosító Jegyzőkönyve és ezek módosításai vonatkozó rendelkezéseivel összhangban járnak el.

(2) Amennyiben a fenti (1) bekezdésben hivatkozott egyezményt felmondják, vagy alkalmazhatósága jelen Megállapodásban meghatározott légitársasági vonatkozásában érvényét veszíti, bármelyik Szerződő Fél a 21. Cikknek (A Megállapodás módosítása) megfelelően, konzultációkat kérhet jelen Megállapodás kölcsönösen elfogadható rendelkezések beépítésével történő módosítása céljából.

17. Cikk

Légitársasági vállalatok képviselői

(1) Az egyik Szerződő Fél kijelölt légitársasági vállalata vagy vállalatai, viszonyosság alapján, képviselőket és a megállapodás szerinti járatok üzemeltetésével kapcsolatban szükséges kereskedelmi, üzemeltetési és műszaki személyzetet vihetnek be és tarthatnak alkalmazásban a másik Szerződő Fél területén.

(2) Ezeket a személyzet iránti igényeket, az egyik Szerződő Fél kijelölt légitársasági vállalata vagy vállalatai belátásuk szerint, saját személyzetükkel vagy bármely egyéb, a másik Szerződő Fél területén működő és ott a kérdéses szolgáltatások nyújtására felhatalmazott szervezet, vállalat vagy légitársasági vállalat szolgáltatásainak igénybevételével elégíthetik ki.

(3) A képviselőkre és a személyzetre a másik Szerződő Fél hatályos törvényei és más jogszabályai vonatkoznak, és összhangban ezekkel a törvényekkel és más jogszabályokkal:

a) mindegyik Szerződő Fél, viszonyosság alapján és a lehető legrövidebb időn belül, kiadja a szükséges munkavállalási engedélyeket, látogatóvízumokat vagy más hasonló okmányokat jelen Cikk (1) bekezdésében hivatkozott képviselőknél és személyzetnél, és

b) mindkét Szerződő Fél ösztönzi és elősegíti bizonyos ideiglenes, kilencven (90) napot meg nem haladó feladatokat ellátó személyzet munkavállalási engedélyeinek kiadását.

18. Cikk

Alkalmazhatóság a nem menetrend szerinti járatok esetén

Az egyik Szerződő Fél valamely légitársaságja által a másik Szerződő Fél területére vagy onnan üzemeltetett, nem menetrend szerinti járatokra és az ilyen járatokat üzemeltető légitársaságra is alkalmazandók jelen Megállapodás 7. (Törvények és más jogszabályok alkalmazása), 8. (Biztonsági követelmények, bizonyítványok és jogosítványok), 9. (A repülés védelme), 10. (Repülőterek és légügyi berendezések használata), 12. (Adatszolgáltatás), 13. (Vámok és díjak), 15. (Értékesítés és pénzeszközök átutalása), 16. (Adózás), 17. (Légitársasági vállalatok képviselői) és 19. (Konzultációk) Cikkeinek rendelkezései.

19. Cikk

Konzultációk

(1) A Szerződő Felek légügyi hatóságai a szoros együttműködés szellemében időről időre konzultálnak egymással

annak érdekében, hogy jelen Megállapodás és annak Függelke rendelkezéseinek végrehajtását és megfelelő betartását biztosítsák.

(2) A konzultációkat az ezekre vonatkozó kérés kézhezvételétől számított hatvan (60) napon belül kell megkezdeni, kivéve, ha a Szerződő Felek másként állapodnak meg.

20. Cikk

Viták rendezése

(1) A Szerződő Felek között, jelen Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban felmerülő bármely vitát a Szerződő Felek először tárgyalások útján kísérik meg rendezni.

(2) Amennyiben a Szerződő Felek tárgyalások útján nem tudnak megegyezni, megállapodhatnak arról, hogy a vitát döntéshozatalra valamely személy vagy testület elé utalják, vagy a vitát bármelyik Szerződő Fél döntéshozatalra három választott bíróból álló választott bíróság elé terjesztheti; mindegyik Szerződő Fél megnevez egy választott bírót és a két választott bíró jelöli ki a harmadik választott bírót. Mindegyik Szerződő Fél megnevez egy választott bírót bármelyik Szerződő Fél, a vita választott bíróság útján történő rendezésére vonatkozó kérésének diplomáciai úton keresztül eljuttatott értesítésének másik Szerződő Fél általi kézhezvételétől számított hatvan (60) napon belül, és a harmadik választott bírót további hatvan (60) napon belül jelöli ki. Amennyiben bármelyik Szerződő Fél a meghatározott időtartamon belül nem tud választott bírót megnevezni, vagy a harmadik választott bírót a meghatározott időtartamon belül nem jelöli ki, bármelyik Szerződő Fél kérheti a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet Tanácsának elnökét, hogy a szükséges választott bírót vagy bírókat jelölje ki. Ha az elnök egyik Szerződő Fél állampolgára, akkor az ezen alapon nem kizárt rangidős alelnök végzi a kinevezést. A harmadik választott bírónak minden esetben egy harmadik állam polgárának kell lennie, választott bíróság elnökeként kell tevékenykednie és meghatároznia a választott bíróság megtartásának helyszínét.

(3) A Szerződő Felek hatályt adnak jelen Cikk (2) bekezdése szerint hozott bármely döntésnek.

(4) A választott bíróság költségeit a Szerződő Felek egyenlő arányban osztják meg.

(5) Amennyiben és ameddig bármelyik Szerződő Fél nem ad hatályt jelen Cikk (2) bekezdése alapján hozott döntésnek, a másik Szerződő Fél korlátozhatja, megtagadhatja vagy visszavonhatja az általa jelen Megállapodás alapján a nem teljesítő Szerződő Félnek vagy légiközlekedési vállalatnak biztosított bármely jogokat vagy kiváltságokat.

21. Cikk

A Megállapodás módosítása

(1) Amennyiben bármelyik Szerződő Fél kívánatosnak tartja jelen Megállapodás bármely rendelkezésének módosítását, konzultációkat kérhet a másik Szerződő Féltől. Az ilyen konzultációkat, amelyek történhetnek akár személyes találkozó, akár levelezés útján, az ezekre vonatkozó kéréstől számított hatvan (60) napon belül kell megkezdeni. Az ilyen konzultációk alapján elfogadott bármely módosítás akkor lép hatályba, amikor azt diplomáciai jegyzékváltással megerősítették.

(2) A Szerződő Felek megegyezése esetén jelen Cikk (1) bekezdésében hivatkozott konzultációkat a légügyi hatóságok között kell tartani.

(3) Jelen Cikk (2) bekezdésétől függően, jelen Megállapodás Függelékének módosításairól a Szerződő Felek légügyi hatóságai állapodnak meg. Ezeket a módosításokat a rájuk vonatkozó megállapodás napjától ideiglenesen alkalmazhatják, hatályba azonban csak a diplomáciai jegyzékváltással történő, a Szerződő Felek általi megerősítés után lépnek.

22. Cikk

Felmondás

Jelen Megállapodás hatálybalépésétől bármelyik Szerződő Fél, bármikor diplomáciai úton, írásban értesítheti a másik Szerződő Felet azon döntéséről, hogy jelen Megállapodást felmondja; ezt az értesítést egyidejűleg a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezethez is el kell juttatni. A Megállapodás az értesítés másik Szerződő Fél általi kézhezvételétől számított egy (1) év múlva jár le, hacsak a felmondásra vonatkozó értesítést ezen időszak lejártá előtt közös megegyezéssel vissza nem vonják. Amennyiben a másik Szerződő Fél nem ismeri el az értesítés kézhezvételét, úgy kell tekinteni, mintha azt az értesítés Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet általi kézhezvétele után tizen-négy (14) nappal kapta volna meg.

23. Cikk

Nyilvántartásba vétel az ICAO-nál

Jelen Megállapodást és annak bármelyik módosítását nyilvántartásba kell vetetni a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetnél.

24. Cikk

Sokoldalú egyezmények

Amennyiben egy általános sokoldalú légügyi egyezmény mindkét Szerződő Fél vonatkozásában hatályba lép, ezen egyezmény rendelkezései válnak irányadóvá. Jelen Megállapodás 19. Cikkével összhangban konzultációkat lehet tartani annak meghatározására, hogy a sokoldalú egyezmény rendelkezései milyen mértékben befolyásolják jelen Megállapodást.

25. Cikk

Címek

Jelen Megállapodásban használt címek csak hivatkozási célokat szolgálnak.

26. Cikk

Hatálybalépés

Jelen Megállapodás azon utóbbi értesítés napján lép hatályba, amelyen a Szerződő Felek diplomáciai jegyzék-váltással értesítették egymást, hogy eleget tettek jelen Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi feltételeknek.

Ennek hitelül, alulírottak, akiket erre Kormányaik kelően felhatalmaztak, jelen Megállapodást aláírják.

Készült két példányban, Budapesten, az 1998. év december 7. napján, magyar, angol és francia nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében:	Kanada Kormánya nevében:
<i>Katona Kálmán</i> s. k.	<i>David Collette</i> s. k.

FÜGGELÉK**Útvonalak***1. Rész*

A Magyar Köztársaság Kormánya által kijelölt légiközlekedési vállalat(ok) az alábbi útvonalon egyik vagy mindkét irányban üzemeltethet(nek) járatokat:

Magyarországi pontok
Bármely pont vagy pontok

Közbenső pontok
Bármely pont vagy pontok

Kanadai pontok
Öt, Magyarországtól választandó pont

Megjegyzések:

1. A kijelölt légiközlekedési vállalat(ok) egyetlen kanadai pontra indíthat(nak) teljes útvonalon saját légijárművel üzemeltetett járatokat. A kanadai pontokra külön-külön, illetve kombinációban is lehet üzemelni. A közbenső pontokon tranzitjogok gyakorolhatók. Nem gyakorolható az ötödik forgalmi jog a közbenső és kanadai pontok között. A kiválasztott közbenső pontok — Kanada légügyi hatóságainak értesítésével — 10 napos vagy Kanada légügyi hatóságainak egyetértése esetén ennél rövidebb határidővel módosíthatók.

2. A Magyar Köztársaság által kijelölt légiközlekedési vállalat(ok) belátása szerint az útvonal bármely pontján légiközlekedési vállalatok belüli csatlakozás történhet, valamint a közbenső leszállás valamennyi járatuk vagy járataiknak egy része során elhagyható, feltéve, hogy minden járat Magyarországról indul, vagy oda érkezik.

3. A megállapodás szerinti járatok üzemeltetése során a Magyar Köztársaság által kijelölt légiközlekedési vállalat(ok) együttműködési megállapodásokat köthetnek code-share (szolgáltatások értékesítése más légiközlekedési vállalat járataira saját kód alatt) üzemelés céljából Kanada légügyi hatóságai által az ilyen megállapodásokra szokásosan alkalmazott szabályozó előírásoktól függően. A code-share üzemelést engedélyezni kell bármely Kanada által kijelölt légiközlekedési vállalat(ok) járatain, valamint bármely harmadik ország Kanadába(ból) saját jogán menetrend szerinti járatokat üzemeltető légiközlekedési vállalata(i) járatain. Code-share üzemelés esetében a Magyar Köztársaság által kijelölt légiközlekedési vállalat(ok) jogosult(ak) a szállítás végzése során légijármű-típust váltani.

4. A 11. Cikknek (Kapacitás) megfelelően a Magyar Köztársaság Kormányának joga van — a légijáratok teljes útvonalon saját légijárművel, illetve code-share megállapodás alapján, külön-külön vagy együttesen történő üzemeltetése céljából — a következő kapacitás felosztására a kijelölt légiközlekedési vállalatai között:

— a teljes útvonalon saját légijárművel való üzemelés esetén: irányonként maximum heti öt (5) járat az IATA nyári menetrendi időszakban, és irányonként heti három (3) járat az IATA téli menetrendi időszakban;

— más légiközlekedési vállalatokkal code-share megállapodás alapján való üzemelés esetén a járatok gyakorisága nem korlátozott.

5. Amennyiben valamely magyar kijelölt légiközlekedési vállalat a fent meghatározott útvonal(ak)hoz csatlakozóan, saját országán túli pontokra járatokat üzemeltet, Kanadában, illetve harmadik országokban reklámokban vagy más értékesítést ösztönző tevékenység során az adott légiközlekedési vállalat nem használhatja az „egy légitársasággal közvetlen járat” kifejezést, valamint jeleznie kell, hogy a járatot csatlakozással kínálja, még abban az esetben is, ha üzemeltetési okokból ugyanazon repülőgépet állítja be a teljes útvonalon. A Magyarországtól és Kanadától közti

járatok járatszáma nem lehet azonos a járatokat üzemeltető légitársasági vállalat saját országán túli pontra üzemeltetett járatai számával.

2. Rész

A Kanada Kormánya által kijelölt légitársasági vállalat(ok) az alábbi útvonalon egyik vagy mindkét irányban üzemeltethet(nek) járatokat:

Kanadai pontok

Bármely pont vagy pontok

Közbenső pontok

Bármely pont vagy pontok

Magyarország pontok

Öt, Kanada által választandó pont

Megjegyzések:

1. A kijelölt légitársasági vállalat(ok) egyetlen magyarországi pontra indíthat(nak) teljes útvonalon saját légitársasági járatokat. A magyarországi pontokra külön-külön, illetve kombinációban is lehet üzemelni. A közbenső pontokon tranzitjogok gyakorolhatók. Nem gyakorolható az ötödik forgalmi jog a közbenső és magyarországi pontok között. A kiválasztott közbenső pontok — a Magyar Köztársaság légügyi hatóságainak értesítésével — 10 napos vagy a Magyar Köztársaság légügyi hatóságainak egyetértése esetén ennél rövidebb határidővel módosíthatók.

2. A Kanada által kijelölt légitársasági vállalat(ok) megítélése szerint az útvonal bármely pontján légitársasági vállalaton belüli csatlakozás történhet, valamint a közbenső leszállás valamennyi járatuk vagy járataiknak egy része során elhagyható, feltéve, hogy minden járat Kanadából indul, vagy oda érkezik.

3. A megállapodás szerinti járatok üzemeltetése során a Kanada által kijelölt légitársasági vállalat(ok) együttműködési megállapodásokat köthetnek code-share (szolgáltatások értékesítése más légitársasági vállalat járataira saját kód alatt) üzemelés céljából a Magyar Köztársaság légügyi hatóságai által az ilyen megállapodásokra szokásosan alkalmazott szabályozó előírásoktól függően. A code-share üzemelést engedélyezni kell bármely Magyar Köztársaság által kijelölt légitársasági vállalat(ok) járatain, valamint bármely harmadik ország Magyarországra(ról) saját jogán menetrend szerinti járatokat üzemeltető légitársasági vállalata(i) járatain. Code-share üzemelés esetében a Kanada által kijelölt légitársasági vállalat(ok) jogosult(ak) a szállítás végzése során légitársasági járatot váltani.

4. A 11. Cikknek (Kapacitás) megfelelően Kanada Kormányának joga van — a légitársaságok teljes útvonalon saját légitársasági járatokkal, illetve code-share megállapodás alapján, külön-külön vagy együttesen történő üzemeltetése cél-

jából — a következő kapacitás felosztására a kijelölt légitársasági vállalatok között:

— a teljes útvonalon saját légitársasági járatokkal való üzemelés esetén: irányonként maximum heti öt (5) járat az IATA nyári menetrendi időszakban, és irányonként heti három (3) járat az IATA téli menetrendi időszakban;

— más légitársasági vállalatokkal code-share megállapodás alapján való üzemelés esetén a járatok gyakorisága nem korlátozott.

5. Amennyiben valamely kanadai kijelölt légitársasági vállalat a fent meghatározott útvonal(ak)hoz csatlakozóan, saját országán túli pontokra járatokat üzemeltet, Magyarországon, illetve harmadik országokban reklámokban vagy más értékesítést ösztönző tevékenység során az adott légitársasági vállalat nem használhatja az „egy légitársasági vállalat közvetlen járat” kifejezést, valamint jeleznie kell, hogy a járatot csatlakozással kínálja, még abban az esetben is, ha üzemeltetési okokból ugyanazon repülőgépet állítja be a teljes útvonalon. A Kanada és Magyarország közötti járatok járatszáma nem lehet azonos a járatokat üzemeltető légitársasági vállalat saját országán túli pontra üzemeltetett járatai számával.”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. A megállapodásban foglaltakat 1999. június 10-től kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a közlekedési és vízügyi miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 183/2000. (XI. 8.) Korm. rendelete

a mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról és a gazdahitel programról szóló 30/2000. (III. 10.) Korm. rendelet módosításáról

A Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 91. §-a (1) bekezdésének f) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról és a gazdahitel programról szóló 30/2000.

(III. 10.) Korm. rendelet 8. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pályázatokat folyamatosan, de legkésőbb 2000. november 15-ig lehet benyújtani a finanszírozásban részt vevő hitelintézethez.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit 2000. szeptember 30. napjától kell alkalmazni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
184/2000. (XI. 8.) Korm.
rendelete**

**a mezőgazdasági termelők agrártámogatás
igénybevételével összefüggő adatszolgáltatásáról
és nyilvántartásba vételéről szóló
236/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosításáról**

Az agrárgazdaság fejlesztéséről szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: tv.) 10. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, továbbá figyelemmel a tv. 7. §-ának *b*) pontjában és a 8. §-ában foglaltakra, az Európai Unióhoz való csatlakozást elősegítő objektív adatbázis létrehozása érdekében a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A mezőgazdasági termelők agrártámogatás igénybevételével összefüggő adatszolgáltatásáról és nyilvántartásba vételéről szóló 236/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 3. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Az adatlapot két példányban kell kitölteni, és évente egy alkalommal, de legkésőbb november 30-áig kell a földművelésügyi hivatalhoz, illetve az erdészeti igazgatósághoz beküldeni. Az adatlap egy példánya a mezőgazdasági termelőnél, egy példánya pedig a földművelésügyi hivatalnál, illetve az erdészeti igazgatóságnál marad.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
185/2000. (XI. 8.) Korm.
rendelete**

**a gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény
végrehajtásáról rendelkező
3/1995. (I. 20.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény 34. §-a (6) bekezdésének *a*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény végrehajtásáról rendelkező 3/1995. (I. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 6. §-ának (2) bekezdésében és 10. §-ának (6) bekezdésében a „nyilvántartást vezető szakmai egyesület” szövegrész helyébe a „nyilvántartást vezető szervezetet” szövegrész, az R. 1. számú melléklete 4. §-ának (2) bekezdésében a „gázszelők nyilvántartására kijelölt egyesület” szövegrész helyébe a „gázszelők nyilvántartására kijelölt szervezetet” szövegrész lép.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
186/2000. (XI. 8.) Korm.
rendelete**

**a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti
járművek üzemben tartásáról szóló
89/1988. (XII. 20.) MT rendelet módosításáról**

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló — többször módosított — 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 5/A. §-a (5) bekezdésének *c*) pontjában a „kamara” szövegrész helyébe a „területi közlekedési felügyelet” szövegrész lép.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
187/2000. (XI. 8.) Korm.
rendelete**

az agrár-felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 146/1998. (IX. 9.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a felsőoktatásról szóló, többször módosított 1993. évi LXXX. törvény 72. §-ának *d)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

Az agrár-felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 146/1998. (IX. 9.) Korm. rendelet 3. számú melléklete kiegészül az e rendelet *mellékletében* foglalt főiskolai szintű ingatlan-nyilvántartási szervező szak képesítési követelményeivel.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 187/2000. (XI. 8.) Korm. rendelethez

[3. számú melléklet

a 146/1998. (IX. 9.) Korm. rendelethez

Az agrár-felsőoktatás alapképzési szakjainak sajátos képesítéskövetelményei

FOISKOLAI SZINTŰ SZAKOK]

**INGATLAN-NYILVÁNTARTÁSI
SZERVEZŐ SZAK**

1. A képzési cél

A földügyi szakigazgatás, az önkormányzatok, az ingatlanforgalmazással foglalkozó pénzügyintézetek és más szak-

ágazatok számára olyan felsőfokú ingatlan-nyilvántartási szakemberek képzése, akik ismerik az ingatlan-nyilvántartás és ingatlan-jog, valamint a kapcsolódó jogterületek teljes szabályozását, képesek ezek magas szintű alkalmazására, megfelelő gyakorlat után alkalmasak a földügyi szakigazgatás, az ingatlanforgalmazás és az ingatlan-vagyonkezelés területén a tevékenység irányítására, koordinálására, képesek a földügyi szakigazgatás területén az önkormányzatoknál és más szakágazatoknál gyakorlati irányítói tevékenység ellátására, fejlesztő munkakörök betöltésére, készség szintjén alkalmazzák a különböző nyilvántartási és információs rendszereket.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése
Ingatlan-nyilvántartási szervező.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 6 félévben az elméleti tanórák száma 1760, a gyakorlati órák száma 470 óra, a levelező tagozaton 8 félévben az elméleti tanórák száma 715, a gyakorlati órák száma 90, az 1. számú melléklet 3. *b)* és 3. *c)* pontjaiban foglaltak figyelembevételével. Mindkét tagozaton a megfelelő teljesítmény legalább 180 kredit.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

a) Társadalomtudományi alapismeretek
Közgazdaságtan, statisztika, szervezés és menedzsment, idegen nyelv. (A képzésbeli arány 15%.)

b) Jogi és igazgatási ismeretek

Alkotmányjog, közigazgatási jog, nemzetközi magánjog, nem peres eljárás, polgári jog, családjog, polgári eljárási jog, agrárjog, ingatlanjog, ingatlan-nyilvántartás, pénzügyi jog, környezetvédelmi jog és jogi alaptan. (A képzésbeli arány 55%.)

c) Földmérési és birtokrendezési ismeretek

Földmérési és felmérési ismeretek, a föld- és területrendezés, föld- és ingatlanértékelési rendszerek. (A képzésbeli arány 16%.)

d) Informatikai ismeretek

Információtechnológia, alapvető számítástechnikai ismeretek, a térinformatika technikája és a térinformatika szakterületi alkalmazása. (A képzésbeli arány 8%.)

e) A szakdolgozat készítésére a képzési idő 6%-a áll rendelkezésre.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 5. pontjának figyelembevételével

— kötelező szigorlati tárgyak:

= ingatlanjog,

= nem peres eljárás,

= polgári eljárásjogi ismeretek;

— a záróvizsgára bocsátás feltétele a legalább egy idegen nyelvből C típusú középfokú államilag elismert vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga is;

- a záróvizsgán a szóbeli vizsga tárgyai:
 - = közigazgatási jog,
 - = polgári jog,
 - = ingatlan-nyilvántartás;
- az oklevél minősítését a záróvizsga eredménye (1. számú melléklet 5.3.3.), valamint a szigorlatok nem kerekített számtani átlagának egyszerű számtani átlaga adja.

A Kormány 188/2000. (XI. 8.) Korm. rendelete

a kémiai biztonság területén működő tárcaközi bizottság működésének részletes szabályairól

A Kormány a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 34. §-a (3) bekezdésének *a*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

(1) A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 25—26. §-aiban meghatározott feladatkörben eljárva tárcaközi bizottság (a továbbiakban: Bizottság) működik.

(2) A Bizottság a kémiai biztonságot érintő kérdésekben a Kbtv.-ben meghatározott javaslattevő és véleményező feladatokat látja el.

(3) A Bizottság működése nem érinti a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvényben szabályozott szakmai érdekegyeztetést, valamint egyes szervezetek részére külön jogszabályokban biztosított egyetértési, illetőleg véleményezési jogot.

2. §

(1) A kémiai biztonsággal összefüggő tevékenységet végző, Magyarországon nyilvántartásba vett

a) környezetvédelmi, valamint munkavállalói érdeképviseleti,

b) a vegyipari termékek gyártása, illetve forgalmazása területén működő, valamint

c) a kémiai biztonsággal is összefüggő tudományos célú, feladatkörű

társadalmi szervezetek az *a*) pont esetében 1-1, a *b*)—*c*) pontok esetében összesen legfeljebb 2-2 főt delegálnak, az általuk meghatározott szabályok szerint.

(2) Az (1) bekezdés szerinti delegálásra azok a társadalmi szervezetek jogosultak, amelyek ezt a szándékukat az

egészségügyi miniszternek bejelentik, és a delegálásra a Kbtv., illetőleg az (1) bekezdés alapján való jogosultságukat feladatkörüik, működési céljuk igazolására alkalmas létesítő okirat (alapszabály, alapító okirat) vagy annak hiteles másolata becsatolásával dokumentálják.

(3) A (2) bekezdés szerint bejelentkező szervezetek névsorát és az abban bekövetkezett változásokat az egészségügyi miniszter az Egészségügyi Minisztérium hivatalos lapjában a bejelentkezéstől számított 30 napon belül közzéteszi.

(4) A társadalmi szervezetek által delegált személyek képviseleti joga megszűnik:

a) a (6) bekezdés szerinti megbízólevél kiadásától számított két év elteltével;

b) a delegáló szervezetek többségének a visszahívást kimondó döntésével;

c) a delegált személy halálával;

d) a delegált személy lemondásával.

(5) A Bizottság megalakulása után a (2) bekezdés szerint bejelentkezett szervezetek delegálási jogukat első ízben a társadalmi szervezetek által delegált személy(ek) képviseleti jogának (4) bekezdés szerinti megszűnését követően, a megüresedő helyre történő delegálás során gyakorolhatják.

(6) Az (1)—(5) bekezdések szerint delegált személyek bizottsági tagságukat a delegáló szervezetek által kiadott, hiteles megbízólevéllel igazolják.

3. §

(1) A Bizottság elnöke (a továbbiakban: elnök) az egészségügyi miniszter, elnökhelyettese a környezetvédelmi miniszter vagy az általuk a Bizottságba tagként kijelölt személyek.

(2) A Bizottság egyes ülései között felmerülő, a Bizottság szervezetét, illetőleg általános működését közvetlenül nem befolyásoló halaszthatatlan ügyekben — a Bizottság feladatkörében — az elnök vagy — akadályoztatása esetén — az elnökhelyettes jár el. Intézkedéseiről a Bizottság következő ülésén köteles beszámolni.

(3) A Bizottság egyes feladatainak előkészítésére tagjából albizottságot hozhat létre. Egy albizottság létszáma legalább három fő.

(4) A Bizottság egyes javaslatainak, álláspontjának kialakításában — az elnök felkérése alapján — bizottsági tagsággal nem rendelkező személy vagy szerv is részt vehet. Az elnök — a Bizottság bármely tagjának a javaslatára — a Bizottság munkájában való állandó részvételre is felkérhet bármely személyt vagy szervezetet, akinek (amelynek) a részvétele feladatköre, ismeretei vagy egyéb szempont figyelembevételével indokolt.

4. §

(1) A Bizottság féléves munkaprogram alapján látja el feladatait, de a Bizottság a munkaprogram időtartamát ennél hosszabb, de egy évet meg nem haladó időszakban is meghatározhatja. A munkaprogram tartalmazza mindazokat a kérdéseket, melyeket a Bizottság tárgyalni kíván, illetve az elnök, vagy a Bizottságban tagként részt vevő, vagy képvisellel rendelkező miniszter, illetve a Bizottságba tagként általa kijelölt személy megtárgyalásra javasol.

(2) A munkaprogramot az elnök állítja össze, és a Bizottság fogadja el.

5. §

(1) A Bizottság szükség szerint, de legalább három havonta ülésezik. A Bizottság üléseinek összehívásáról az elnök gondoskodik.

(2) Az elnök köteles összehívni a Bizottság ülését, ha az összehívást a téma megjelölésével a Kormány tagja, a Bizottság tagjainak több mint egyharmada vagy bármely albizottság kéri.

(3) A Bizottság ülésére a tagokat a napirend és az esetleges előkészítő iratok megküldésével az ülés előtt legalább 5 nappal, írásban meg kell hívni.

(4) A Bizottság tagjai kötelesek a Bizottság, valamint — tagságuk szerint — a 3. § (3) bekezdése szerinti albizottság ülésein személyesen részt venni, illetőleg akadályoztatásuk esetén azt a Bizottság elnökének bejelenteni. Az elnököt — akadályoztatása esetén — az elnökhelyettesettesíti. Az elnök helyettesítése esetében — a helyettesítés keretei között — az elnök jogai és kötelezettségei az elnökhelyetteset illetik meg, illetőleg terhelik.

(5) A Bizottság, valamint az albizottság ülésein — a felkérés keretei között — a 3. § (4) bekezdése szerinti személy, illetőleg szerv képviselője is részt vehet tanácskozási joggal.

6. §

(1) A Bizottság egyes üléseinek napirendjét az elnök állítja össze. Az ülések napirendjén szerepelnie kell

a) a munkaprogramban meghatározott napirendi pontoknak,

b) azon napirendi pontoknak, melyeknek tárgyalását a Bizottság előző ülésén elfogadta,

c) a (3) bekezdés szerinti, határidőben benyújtott előterjesztéseknek, illetve tájékoztatóknak, valamint a tagok többsége által előzetesen írásban kezdeményezett napirendi javaslatoknak,

d) az előző ülés jegyzőkönyve jóváhagyásának.

(2) Az egyes ülések írásban megjelölt napirendje a Bizottság határozata alapján az ülésen bővíthető. Bármely tag által a Bizottság ülésének napirendjére felvenni javasolt témák napirendre vételéről a Bizottság határoz.

(3) A Bizottság ülésére annak bármely tagja, illetve miniszter, országos hatáskörű szerv vezetője — a Bizottság munkaprogramjában nem szereplő kérdésben — előterjesztést, tájékoztatót nyújthat be.

(4) Az előterjesztések és tájékoztatók elkészítését úgy kell ütemezni, hogy azok a Bizottság munkaprogramjában meghatározott ülésen előterjeszthetők legyenek. Az előterjesztéseket és tájékoztatókat az ülés tervezett időpontja előtt legalább 15 nappal, 50 példányban — további egy példányt az előterjesztő eredeti aláírásával ellátva — meg kell küldeni a Bizottság titkárságának. Ezzel egyidejűleg kell javaslatot tenni a napirend megvitatásában érdekelt olyan szervek vagy személyek meghívására, akik nem tagjai a Bizottságnak.

(5) Az állásfoglalás-tervezetet nem tartalmazó tájékoztatók a Bizottság ülései közötti időszakban is benyújthatók a Bizottság elnökéhez, amelyeket az elnök megküld a Bizottság tagjainak.

7. §

(1) A Bizottság határozatképességéhez a tagok több mint felének jelenléte szükséges.

(2) A Bizottság feladatkörébe tartozó ügyekben állást foglal, illetőleg a Kbtv.-ben [25. § (2) bekezdés, 26. §] meghatározott esetekben határozatot hoz.

(3) A Bizottság e rendelet eltérő rendelkezése hiányában állásfoglalásait, határozatait a jelen lévő tagok egyszerű többségével hozza, szavazategyenlőség esetében az elnök szavazata dönt.

(4) A Bizottság határozatait, állásfoglalásait nyilvánosak, azokat a Bizottság ilyen értelmű döntése esetén az egészségügyi miniszter az Egészségügyi Közlönyben közzéteszi.

8. §

(1) A Bizottság ülésein elhangzottakról rövid, összefoglaló jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyv az elhangzott hozzászólások és az elnök összefoglalójának lényegét, továbbá az elnök által megfogalmazott határozatokat szó szerint tartalmazza. A jegyzőkönyvet az elnök és a titkárság vezetője hitelesíti, és minden ülést követően — amennyiben nem az egészségügyi miniszter a Bizottság elnöke — haladéktalanul megküldi az egészségügyi miniszternek.

(2) Okmányszerűen meg kell őrizni:

- a) az egyes napirendi pontok előterjesztését és az ülésről készített jegyzőkönyvet,
- b) a határozatok és az állásfoglalások teljes szövegének eredeti aláírásokkal ellátott példányát.

(3) A Bizottság működésének részletes szabályait a Kbtv., valamint e rendelet előírásainak figyelembevételével ügyrendjében határozza meg. Az ügyrend elfogadásához valamennyi tag 2/3-ának egyetértő szavazata szükséges.

9. §

(1) A Bizottság munkáját a Fodor József Országos Közegészségügyi Központban (a továbbiakban: OKK) működő titkárság segíti (a továbbiakban: Titkárság).

(2) A Titkárság vezetője az OKK főigazgatója vagy az általa kijelölt személy.

(3) A Titkárság vezetője tanácskozási joggal vesz részt a Bizottság ülésein.

(4) A Titkárság vezetője gondoskodik

- a) a Bizottság üléseinek előkészítéséről,
- b) a Bizottság ülésein a jegyzőkönyv-vezetésről,
- c) a Bizottság határozatai, állásfoglalásai megfelelő érvényesítésének elősegítéséről,
- d) a Bizottság határozata alapján az állásfoglalások megfelelő nyilvánosságának biztosításáról,
- e) a Bizottság működéséhez szükséges információk beszerzéséről, rendelkezésre bocsátásáról,
- f) a Bizottság működési költségvetésének előkészítéséről.

10. §

(1) Ez a rendelet 2001. január 1. napján lép hatályba.

(2) A Bizottság első ízben történő megalakulása során bizottsági tagot azok a társadalmi szervezetek delegálhatnak, amelyek a 2. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségüknek e rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül eleget tesznek.

(3) A Bizottság első ülését e rendelet hatálybalépését követő 90 napon belüli időpontra össze kell hívni. A Bizottság működését, határozatképességét nem korlátozza, ha a tagok jelölésére (delegálására) jogosult szervezetek bármelyike e jogát határidőben nem gyakorolja. Ebben az esetben a határozatképesség, illetve a határozatok érvényességének alapjául szolgáló taglétszámot a már kijelölt (delegált) tagok száma szerint kell meghatározni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 189/2000. (XI. 8.) Korm. rendelete

a kémiai terhelési bírság alkalmazásának részletes szabályairól

A Kormány a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 34. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) A rendelet hatálya kiterjed arra a természetes személyre, jogi személyre, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre, aki vagy amely a veszélyes anyagokkal, illetve veszélyes készítményekkel kapcsolatos, a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvényben (a továbbiakban: Kbtv.), illetve a végrehajtására kiadott külön jogszabályokban meghatározott kötelezettségét elmulasztja, megszegi, vagy más módon megsérti (a továbbiakban együtt: kötelezettségzegés).

(2) Az (1) bekezdés szerinti, a 3—4. §-okban említett kötelezettségzegés elkövetője e rendelet szabályai szerint sújtható kémiai terhelési bírsággal (a továbbiakban: bírság).

A bírság kiszabásának elvei

2. §

(1) A bírságot a kötelezettségzegés jellegét — e rendeletben meghatározottak szerint — alapul véve úgy kell kiszabni, hogy annak mértéke igazodjon

a) annak a veszélyes anyagnak vagy veszélyes készítménynek a veszélyességéhez, illetve mennyiségéhez, amellyel vagy amelyre a kötelezettségzegést elkövették, illetőleg a kötelezettségzegéssel előidézett veszély súlyához,

b) a kötelezettségzegés, tartamához, ismétlődéséhez, a veszélyhelyzet felszámolásának időbeli és pénzügyi mértékéhez.

(2) Ha a kötelezettségzegés megszüntetésére vonatkozó hatósági határozatot a kötelezettségzegő nem, vagy nem megfelelően hajtja végre, a bírságot ismételtelen ki kell szabni.

(3) Nem szabható ki bírság ha a kötelezettségzegésnek a Kbtv. 33. § (1) bekezdése szerint a bírság kiszabására jogosult hatóság tudomására jutásától számított 6 hónap, illetve az elkövetéstől, — amennyiben a kötelezettségzegés valamely jogsértő állapot előidézésével vagy fenntartásával valósult meg — annak megszűnésétől számított egy év eltelt.

A bírság mértéke

3. §

(1) 1 000 000—5 000 000 Ft-ig terjedő bírság szabható ki arra, aki

a) törzskönyvezendő új veszélyes anyagot állít elő vagy hoz forgalomba, annak törzskönyveztetése nélkül;

b) betiltott vagy korlátozás alá tartozó veszélyes anyagot, veszélyes készítményt a tilalommal, illetőleg a korlátozással érintett körben forgalomba hoz;

c) veszélyes anyaggal, illetőleg veszélyes készítménnyel végzett tevékenységével egy éven belül ismételt, illetőleg tömeges foglalkozási mérgezést idéz elő.

(2) 50 000—5 000 000 Ft-ig terjedő bírság szabható ki arra, aki

a) veszélyes anyagot vagy veszélyes készítményt a kémiai biztonságot sértő módon, a Kbtv.-ben foglaltaktól eltérően reklámoz;

b) a biztonsági adatlapon vagy a feliraton (címkén) valótlan, illetve megtévesztő információt közöl, vagy a biztonsági adatlapot a Kbtv. 22. §-ának (1) bekezdése szerint arra jogosult számára nem bocsátja rendelkezésre;

c) bejelentési kötelezettséggel érintett veszélyes anyagot vagy veszélyes készítményt bejelentés nélkül hoz forgalomba, illetőleg be nem jelentett veszélyes anyaggal, illetve veszélyes készítménnyel vagy törzskönyvezendő új anyaggal törzskönyvezés nélkül, szándékosan egyéb, meg nem engedett tevékenységet végez;

d) betiltott vagy korlátozás alá tartozó veszélyes anyaggal, illetve veszélyes készítménnyel a tilalommal, illetőleg a korlátozással érintett körben az (1) bekezdés *b)* pontjában nem említett tevékenységet végez;

e) biocid terméket engedély nélkül forgalomba hoz, illetve nem engedélyezett biocid terméket tiltott módon felhasznál;

f) hamis, a külön jogszabály szerinti GLP-bizonylatot nyújt be, vagy GLP-bizonylatot jogtalanul szerez meg;

g) a külön jogszabály szerint előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási (PIC) eljáráshoz kötött import veszélyes anyagot, illetve veszélyes készítményt ezen eljárás lefolytatása nélkül, illetve hatósági engedély alapján importálható veszélyes anyagot vagy veszélyes készítményt ezen engedély hiányában Magyarországon forgalomba hoz;

h) veszélyes anyaggal, illetve veszélyes készítménnyel végzett tevékenységével az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott eseten kívül foglalkozási mérgezést vagy az emberi élet, egészség, testi épség, illetőleg az épített vagy a természetes környezet egyéb módon történő veszélyeztetését, illetve károsítását idézi elő.

(3) Nincs helye bírság alkalmazásának, ha a (2) bekezdés *h)* pontjában említett esetben külön jogszabály szerint környezetvédelmi bírság alkalmazható.

4. §

(1) 2 500 000 Ft-ig terjedő bírság szabható ki arra, aki

a) veszélyes anyaggal, illetve veszélyes készítménnyel bejelentéshez kötött tevékenységet bejelentés nélkül végez;

b) veszélyes anyagot vagy veszélyes készítményt 18 éven aluli vagy más illetéktelen személynek kiszolgáltat;

c) olyan veszélyes anyagot, illetve veszélyes készítményt hoz forgalomba, amelynek csomagolása, jelölése, feliratozása nem felel meg az előírásoknak;

d) a kockázatbecslésre, kockázatcsökkentésre, kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségeit nem teljesíti;

e) a magyar nyelvű biztonsági adatlap, illetve azzal azonos tartalmú írásos dokumentáció hiányában veszélyes anyaggal, illetve veszélyes készítménnyel tevékenységet végez;

f) a veszélyes anyagok, illetőleg veszélyes készítmények tárolására, őrzésére vonatkozó, külön jogszabályban foglalt rendelkezéseket megszegi;

g) megsérti a veszélyes anyagokkal, illetőleg veszélyes készítményekkel összefüggő adatok nyilvántartására vonatkozó valamely kötelezettséget.

(2) 1 000 000 Ft-ig terjedő bírság szabható ki arra, aki az emberi mérgezési esetek bejelentésére vonatkozó kötelezettséget nem teljesíti.

A bírságbevétel felhasználása

5. §

(1) A bírságbevételek

a) 33% -a a kémiai biztonság hazai fejlesztésére, kutatására,

b) 15% -a a kémiai biztonsággal összefüggő oktatásra,

c) 10% -a kémiai biztonsággal összefüggő informatikai rendszer bővítésére,

d) 22% -a a kémiai biztonsági hatósági felügyelet fejlesztésére, a hatósági munka támogatására,

e) 20% -a kémiai biztonsággal összefüggő állami, helyi kormányzati vagy egyéb kezdeményezésű beruházások, más intézkedések költségvetési támogatásához

használható fel.

(2) A bírságbevétel felhasználásáról

a) az (1) bekezdés *a)*—*c)*, valamint *e)* pontjaiban foglalt rész tekintetében a kémiai biztonság területén működő tárcaközi bizottság javaslatára,

b) a *d)* pontban foglalt rész tekintetében az országos tiszti főorvos javaslatára

az egészségügyi miniszter évente dönt.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontja szerinti döntést megelőzően az érintett miniszterek álláspontját ki kell kérni.

6. §

Ez a rendelet 2001. január 1. napján lép hatályba, egyidejűleg a veszélyes anyagokkal és veszélyes készítményekkel kapcsolatos eljárás szabályairól szóló 233/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet, valamint a módosításáról rendelkező 143/1997. (IX. 3.) Korm. rendelet, illetőleg az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat átszervezésével kapcsolatos egyes kormányrendeletek módosításáról rendelkező 23/1999. (II. 10.) Korm. rendelet 2. §-a a hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 84/2000. (XI. 8.) FVM rendelete

az építésügyi műszaki ellenőrök szakmai
és vizsgakövetelményeiről szóló
10/2000. (III. 24.) FVM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján az építésügyi műszaki ellenőrök szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 10/2000. (III. 24.) FVM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 2. számú melléklete III/2. pontjának *a*) alpontja az utolsó francia bekezdést követően a következő felsorolással egészül ki:

[A jogi, pénzügyi, szabvány- és minőségügyi, valamint építészeti műszaki szakmai területeken — az építési műszaki ellenőri tevékenységről szóló 158/1997. (IX. 26.) Korm. rendeletben meghatározott — középfokú szakképesítéssel ellátható feladatkör végzéséhez a műszaki ellenőr ismerje:]

- „— az ingatlan-nyilvántartás szabályait,
- az államigazgatás szervezetét és eljárási rendjét,
- a felvonók létesítésének főbb szabályait,
- az építésügyi bírság szabályait,
- az építőipari kivitelezés szabályait,
- az építési célra szolgáló anyagok, szerkezetek és berendezések műszaki követelményeit és a megfelelőség igazolásának szabályait,
- az egyes épületszerkezetek kötelező alkalmasságának szabályait.”

2. §

(1) Az R. 2. számú melléklete IV/1. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. A vizsgára bocsátás feltételei:)

„A vizsgára az jelentkezhethet, aki a 158/1997. (IX. 26.) Korm. rendelet szerinti középfokú szakmai végzettséggel rendelkezik, a 100 órás elméleti és a 60 órás gyakorlati képzésben részt vett, és a követelményeket teljesítette.”

(2) Az R. 2. számú melléklete IV/3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. A szakmai vizsga részei:

- írásbeli vizsga,
- szóbeli vizsga.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, rendelkezéseit a már megkezdett képzések esetében is alkalmazni kell.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 85/2000. (XI. 8.) FVM rendelete a telekalakításról

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 62. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya kiterjed az ország területén lévő valamennyi telket érintő telekalakításra.

Fogalom meghatározások

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) nyúlványos (nyeles) telek: a telekfelosztás során keletkező olyan telektömbön belüli telek, amely csak — a ki- és

bejárásra, valamint a közművek elhelyezésére alkalmas — nyélszerű résszel kapcsolódik a köz- vagy magánúthoz,

b) tömbtelek: az 1998. január 1-je előtti előírások alapján már kialakított, több épülettel beépített építési telek,

c) úszótelek: a *b)* pontban meghatározott tömbtelken álló külön tulajdonú épületek részére kialakított telek,

d) telek homlokvonala: a teleknek a közúttal vagy magánúttal közös határvonala.

A telekalakítás sajátos szabályai

3. §

(1) A telket — a nem építési telek telekegyesítése és telekhatár-rendezése kivételével — úgy kell alakítani, hogy a kialakuló telkek köz- vagy magánútról gépjárművel közvetlenül megközelíthetők legyenek.

(2) Meglévő telkek esetében a telekegyesítés, a telekhatár-rendezés abban az esetben is engedélyezhető, ha az új telek, illetőleg telkek területnagysága, egyéb mérete nem felel meg a területre vonatkozó jogszabályok előírásainak. Ez az előírás telekhatár-rendezés esetén csak akkor alkalmazható, ha a kialakuló telkek méretei a korábbiakhoz képest az építésügyi előírásoknak jobban megfelelnek.

(3) Meglévő, beépített telket érintő telekalakítás csak akkor engedélyezhető, ha az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően a kialakuló telkek beépítettsége az építésügyi előírásoknak megfelel. Ugyanezen előírás vonatkozik az olyan telkekre, amelyekre érvényes építési engedélyt adtak ki.

(4) Ha az építésügyi szabályoknak megfelelő telekalakítás a telken fennálló építményt részekre osztaná, a telekalakításra engedély csak akkor adható, ha az építményt elbontják, áthelyezik vagy ha a kialakuló új telekhatárnak megfelelően határfalakkal, továbbá a belső épületgépészeti hálózat és a tartószerkezetek, valamint a tetőzet és tetőfedés teljes szétválasztásával és a közműcsatlakozások külön-külön bekötésével önálló építményekké (épületrészekké) alakították át.

4. §

(1) Ha a telek területe az építésügyi szabályok szerint megosztható, de homlokvonalának hossza ezt másként nem teszi lehetővé — a területre vonatkozó helyi építési szabályzat vagy szabályozási terv alapján — nyúlványos (nyeles) telek is kialakítható.

(2) A nyúlványos (nyeles) teleknek a nyél nélkül is a helyi építési szabályzatban, szabályozási tervben előírt méretűnek kell lennie.

(3) A nyúlvány (nyél) 3 méternél keskenyebb, építési telek esetén 50 méternél hosszabb nem lehet.

(4) A 2. § *b)* pontja szerinti tömbtelken a már meglévő épületek részére úszótelek alakíthatók ki.

(5) Az úszótelket úgy kell kialakítani, hogy az magába foglalja legalább

a) az épületet,

b) az előlépcsőt és az épület körüli járdát,

c) az épülethez tartozó közmű-műtárgyakat, valamint

d) az épület külső falsíkjának függőleges vetületétől mért — a tömbtelken belüli — 1 méteres területsávot.

(6) Az úszótelek kialakításának feltétele az épület önálló közműcsatlakozásának biztosítása.

(7) A telekalakítási eljáráshoz, ha annak megindítása új építési telkek kialakítása érdekében történik, telekalakítási tervet kell készíteni:

a) Étv. 24. § (2) bekezdése szerinti telekcsoport újraszortása esetén, továbbá

b) ha a telekalakítás során legalább 8 új építési telek keletkezik.

A telekalakítási terv

5. §

(1) A telekalakítási terv rajzi munkarészekből és táblázatos jegyzékekből áll.

(2) A telekalakítási terv rajzi munkarészei:

a) a telekalakítással érintett terület fennálló állapotát tartalmazó — az illetékes körzeti földhivatal által hitelesített, 3 hónapnál nem régebbi — ingatlan-nyilvántartási térkép másolata, ha az magassági adatot nem tartalmaz, 10%-nál nagyobb átlagos lejtés esetén külön lapon szintvonalas térkép,

b) a telekalakítás utáni állapotot tartalmazó térkép.

(3) A telekalakítási terv táblázatos jegyzékei:

a) a telekalakítással érintett telkek adatait — helyrajzi szám, tulajdonos, fekvés, terület, meglévő beépítettség, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett építésügyi jogok és korlátozások — tartalmazó jegyzék,

b) a telekalakítás után kialakuló telkek tervezett adatait — helyrajzi szám, tulajdonos, fekvés, terület, meglévő beépítettség, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő építésügyi jogok és korlátozások, előírt kötelezettségek és az azok teljesítéséhez nyújtott pénzügyi szolgáltatás — tartalmazó jegyzék.

(4) Az ingatlan-nyilvántartási térkép másolatán a meglévő és — megkülönböztethető módon — a végrehajtható építési engedély szerinti építményeket fel kell tüntetni.

(5) A rajzi és a táblázatos jegyzék munkarészeknek összevethetőeknek kell lenniük.

(6) Az engedélyezett telekalakítási tervnek meg kell felelnie azon követelményeknek, amelyek alapján az ingatlan-nyilvántartási változás átvezetésére alkalmas változási vázrajz elkészíthető.

(7) A telekalakítási tervet az 53/2000. (VIII. 11.) FVM rendeletben megfogalmazott jogosultsággal rendelkező településrendező tervező készítheti.

Az elvi telekalakítási engedély

6. §

(1) Telekfelosztás, telekegyesítés, telekhatár-rendezés esetén a telekalakítás engedélyezésére vonatkozó kérelem előterjesztése előtt a telekalakítás engedélyezési feltételeinek (településrendezési, műszaki követelmények stb.) előzetes tisztázása céljából elvi telekalakítási engedély kérhető.

(2) Az Étv. 24. § (2) bekezdése szerinti telekcsoport újraosztása esetén, valamint ha a telekalakítás során legalább 8 új építési telek keletkezik, elvi telekalakítási engedélyt kell kérni.

(3) Az elvi telekalakítási engedélyt a telekalakítással érintett bármelyik földterület tulajdonosa, közös tulajdonban levő földterület esetén bármelyik tulajdonostárs kérheti.

(4) Az elvi telekalakítási engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a kérelmező nevét, címét és aláírását;
- b) telekfelosztás, telekegyesítés, telekhatár-rendezés esetén mellékleként:
 - ba) a tervezett telekalakítás rövid leírását, a telekalakítással érintett telkek fennálló állapotát tartalmazó, az illetékes földhivatal által hitelesített, 3 hónapnál nem régebbi ingatlan-nyilvántartási térkép másolatát legalább 5 példányban. Ha az ingatlan-nyilvántartási térkép másolata magassági adatot nem tartalmaz, 10%-nál nagyobb átlagos lejtés esetén külön lapon szintvonalas térképet,
 - bb) az ingatlan-nyilvántartási térkép másolatán a tervezett telekalakítás vázlatát, valamint a meglévő és — megkülönböztethető módon — a végrehajtható építési engedély szerinti építményeket fel kell tüntetni;
 - c) az Étv. 24. § (2) bekezdése szerinti telekcsoport újraosztása esetén, valamint ha a telekalakítás során legalább 8 új építési telek keletkezik az 5. § szerinti telekalakítási tervet legalább 5 példányban;
 - d) a külön jogszabályban meghatározott értékű illetékbejegyet vagy az illeték befizetéséről szóló igazolást.

(5) A telekalakítási tervet a kérelmezőnek és a tervezőnek alá kell írnia.

7. §

(1) Az elvi telekalakítási engedélyezési eljárásba a *mellékletben* felsorolt, az ügy tárgya szerint érintett szakhatóságokat be kell vonni.

(2) Az elvi telekalakítási engedély iránti kérelem elbírálása során az Étv. 52. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott elsőfokú építésügyi hatóság megvizsgálja, hogy a kérelem tartalma szerinti tervezett telekalakítás

- a) az Étv. előírásai,
- b) az országos településrendezési és építési követelmények,
- c) a helyi építési szabályzat és a szabályozási terv,
- d) az egyes területek védettségét elrendelő, vagy azokra különleges feltételeket megállapító előírások, valamint
- e) a szakhatóságok állásfoglalása alapján engedélyezhető-e.

8. §

(1) Az elvi telekalakítási engedély megadásáról vagy megtagadásáról szóló határozatnak az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 43. § (1) bekezdésének előírásain túlmenően tartalmaznia kell:

- a) az elvi telekalakítással érintett telek címét és helyrajzi számát,
- b) a telekalakítás rövid leírását,
- c) a telekalakítási engedély megadásának feltételeit,
- d) az egyedi hatósági előírást, amelyet az elvi telekalakítási engedéllyel kapcsolatban az általános érvényű hatósági előírásokon és határozatokon túlmenően alkalmazni kell,
- e) az elvi telekalakítási engedély érvényességének időtartamát.

(2) Az építésügyi előírásokat, az engedély megadásának feltételeit oly módon kell megfogalmazni, hogy annak alapján az ingatlan-nyilvántartási átvezetésre alkalmas változási vázrajz elkészíthető legyen.

(3) Az elvi telekalakítási engedély megadásáról, illetőleg megtagadásáról szóló határozatot kézbesítés útján közölni kell

- a) a kérelmezővel,
- b) a tervezővel,
- c) a telekalakítással érintett telkek tulajdonosaival, haszonélvezőivel, kezelőivel, az esetleges jelzálog kedvezményezettjével, akiknek adatait az építésügyi hatóság hivatalból — az illetékes földhivatal megkeresése útján — szerzi be,
- d) a közvetlenül szomszédos, a határozattal érintett ingatlannal közös határvonalú (telekhatárú) telekkel rendelkezni jogosultakkal (állami tulajdonban álló ingatlan esetén a vagyonkezelőkkel), akiknek adatait az építésügyi hatóság hivatalból, az illetékes földhivatal megkeresése útján szerzi be,
- e) az eljárásban közreműködött szakhatóságokkal,
- f) az elvi telekalakítással érintett telek helye szerinti települési önkormányzattal.

(4) Az Étv. 24. § (2) bekezdése szerinti telekcsoport újraosztása esetén, valamint ha a telekalakítás során leg-

alább 8 új építési telek keletkezik, az elvi telekalakítási engedély keltét és számát — az építésügyi hatóság megkezesésére — az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni. Az építésügyi hatóság törölteti az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést, ha az elvi telekalakítási engedély érvényességi ideje alatt telekalakítási engedély iránti kérelmet nem terjesztettek elő, vagy azt a hatóság jogerős és végrehajtható határozattal elutasította.

A telekalakítási engedély

9. §

(1) A telekalakítási engedélyt

- a) a telekalakítással érintett telek tulajdonosa,
- b) közös tulajdonban álló telek esetén bármelyik tulajdonostárs,
- c) telekcsoport újraosztása esetén vagy ha a telekalakítás során legalább 8 új építési telek keletkezik a tulajdonostársaknak a telek-területnagyság szerinti többsége kérheti.

(2) A telekalakítási engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a kérelmező nevét, címét és aláírását,
- b) a tervezett telekalakítással érintett telekre vonatkozó tulajdonjogot feltüntető ingatlan-nyilvántartási tulajdoni lap 3 hónapnál nem régebbi hiteles másolatát,
- c) az elvi telekalakítási engedély számát, ha az elvi telekalakítási engedélyezési eljárást lefolytatták,
- d) a telekalakítással érintett telkek fennálló állapotát tartalmazó, az illetékes földhivatal által hitelesített, 3 hónapnál nem régebbi ingatlan-nyilvántartási térkép másolatát, ha az magassági adatot nem tartalmaz, 10%-nál nagyobb átlagos lejtés esetén külön lapon, szintvonalas térképet. Az ingatlan-nyilvántartási térkép másolatán a meglévő és — megkülönböztethető módon — a végrehajtható építési engedély szerinti építményeket fel kell tüntetni,
- e) kitűzésre és az ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetésre alkalmas, a helyrajzi számok és a területszámítás szempontjából a földhivatal által záradékolt változási vázrajzot legalább 5 példányban,
- f) telekcsoport újraosztása esetén vagy ha a telekalakítás során legalább 8 új építési telek keletkezik, a változási vázrajzot a jogerős és érvényes elvi engedéllyel engedélyezett telekalakítási terv alapján kell elkészíteni,
- g) a külön jogszabályban meghatározott értékű illeték-bélyeget vagy az illeték befizetéséről szóló igazolást.

(3) A változási vázrajzot a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 21. § (4) bekezdésében előírt jogosultsággal rendelkező személy készítheti.

(4) A változási vázrajzot a kérelmezőnek és a tervezőnek alá kell írnia.

10. §

(1) A telekalakítási engedélyezési eljárásba — érvényes elvi telekalakítási engedély hiányában — a mellékletben felsorolt, az ügy tárgya szerint érintett szakhatóságokat be kell vonni.

(2) A telekalakítási engedély iránti kérelem elbírálása során az Étv. 52. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott elsőfokú építésügyi hatóság köteles meggyőződni arról, hogy a kérelmet a 9. §-ban előírtak szerint terjesztették-e elő.

(3) Az építésügyi hatóság köteles vizsgálni, hogy a tervezett telekalakítás megfelel-e az elvi telekalakítási engedélyben meghatározottaknak, illetve, ha elvi telekalakítási engedélyt nem kértek:

- a) az Étv. előírásainak,
- b) az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet vonatkozó előírásainak,
- c) a helyi építési szabályzatnak és a szabályozási tervnek,
- d) az egyes területek védettségét elrendelő, vagy azokra különleges feltételeket megállapító előírásoknak, valamint
- e) a szakhatóságok állásfoglalásának.

11. §

Az építésügyi hatóság az engedély megadását megtagadja, ha

- a) a tervezett telekalakítás a 10. §-ban meghatározott követelményeknek nem felel meg,
- b) a telket változtatási, telekalakítási tilalom terheli,
- c) a szakhatóság nem járult hozzá.

12. §

(1) A telekalakítási engedély megadásáról vagy megtagadásáról szóló határozatnak az Áe. 43. § (1) bekezdésének előírásain túlmenően tartalmaznia kell:

- a) a telekalakítással érintett telek címét (a település és az utca nevét, a házszámát) a telekalakítás engedélyezése előtti és az engedélyezés eredményeként keletkező telkek helyrajzi számát és területét,
- b) a telekalakítási engedély megadásának feltételeit,
- c) az egyedi hatósági előírást, amelyet a telekalakítási engedéllyel kapcsolatban az általános érvényű hatósági előírásokon és határozatokon túlmenően alkalmazni kell,
- d) a telekalakítási engedély érvényességének időtartamát.

(2) A határozat tartalmazhat:

a) az Étv. 24. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a helyi építési szabályzatnak és a szabályozási tervnek megfelelően a telekalakítás miatt szükséges mértékig az utak és a közművek létesítésére vagy a létesítés költségeinek viselésére vonatkozó tájékoztatást,

b) rendelkezést a helyi közút területének a telekalakítással összefüggésben történő esetleges lejegyzéséről, illetőleg hozzájegyzéséről.

13. §

A telekalakítási engedély megadásáról, illetőleg megtagadásáról szóló határozatot kézbesítés útján közölni kell:

a) a kérelmezővel,

b) a tervezővel (változási vázrajz készítőjével),

c) a telekalakítással érintett valamennyi telek tulajdonosával, haszonélvezőjével, kezelőjével, az esetleges jelzalog kedvezményezettjével,

d) a közvetlenül szomszédos, a határozattal érintett ingatlanlal közös határvonalú (telekhatárú) telkekkel rendelkezni jogosultakkal (állami tulajdonban álló ingatlan esetében a vagyonkezelőkkel), akiknek adatait az építésügyi hatóság hivatalból, az illetékes földhivatal megkeresése útján szerzi be,

e) az eljárásban közreműködött szakhatóságokkal,

f) a telekalakítással érintett telek helye szerinti települési önkormányzattal.

14. §

A 13. § f) pontjában meghatározott önkormányzat a részére megküldött telekalakítási ügyben hozott határozattal szemben felmerült, jogszabályon alapuló véleményeltérése esetén — a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül — az eljárás építésügyi hatóság útján, annak felettes szervénél felügyeleti intézkedést kezdeményezhet.

15. §

(1) Az elsőfokú építésügyi hatóság az elvi telekalakítási és a telekalakítási engedély megadása esetén, — ha a határozat jogerős és végrehajtható — az engedélyezésre benyújtott telekalakítási terv, illetőleg változási vázrajz valamennyi példányát engedélyezési záradékkal látja el. A záradékolt telekalakítási vázlat, illetve telekalakítási terv vagy változási vázrajz 1 példányát az irattárba, 1 példányát műszaki nyilvántartásba helyezi, 1 példányát megküldi a telekalakítás helye szerinti települési önkormányzatnak, a többi példányát kiadja a kérelmezőnek. Kérelemre további példányokat is engedélyezési záradékkal lát el.

(2) Az elsőfokú építésügyi hatóság az elvi telekalakítási és a telekalakítási engedély megadását megtagadó határozata vagy felülvizsgálata iránt indított kereset jogerős bírói ítélettel történő elutasítása esetén a telekalakítási terv vagy változási vázrajz két példányát visszatartja, további példányait a kérelmezőnek kiadja.

16. §

(1) A telekalakítási engedély a jogerőssé és végrehajthatóvá válásának napjától számított 1 év elteltével érvényét veszti, ha a tulajdonosok ez alatt az idő alatt — a külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően — nem kérték a telekalakítás ingatlan-nyilvántartási bejegyzését.

(2) Az építésügyi hatóság a telekalakítást engedélyező határozat érvényét érvényességi idején belül, kérelemre, esetenként 1 évvel mindaddig meghosszabbíthatja, amíg — az engedélyező határozat rendelkezéseit érintő — általános érvényű és helyi szabályok, valamint a hatósági előírások — ideértve az ingatlan-nyilvántartási állapotot is — azt lehetővé teszik. Az engedély érvényének meghosszabbításáról mindazokat értesíteni kell, akik a határozatról korábban értesültek.

(3) A telekalakítási engedélyt annak érvényességi idején belül az engedélyes jogutódja is felhasználhatja. Köteles azonban a jogutódlást — annak megfelelő okiratban történő igazolása mellett — az elsőfokú építésügyi hatóságnak írásban bejelenteni. Ennek alapján a jogutódlás engedélyezéséről az építésügyi hatóság határozatban rendelkezik.

Záró rendelkezések

17. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetésétől számított 8. napon lép hatályba. Rendelkezéseit a hatálybalépése után indított ügyekben kell alkalmazni.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a telekalakításról szóló 29/1971. (XII. 29.) ÉVM rendelet, valamint a 15/1992. (VII. 10.) KTM rendelet „Telekalakítás” alcíme és 11—19. §-ai, a 21/1994. (III. 28.) KTM—IM együttes rendelet, az 5/1997. (I. 17.) KTM—IM együttes rendelet hatályukat veszti, hogy azokat a folyamatban lévő ügyekben még alkalmazni kell.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 85/2000. (XI. 8.) FVM rendelethez

A telekalakítási eljárásban közreműködő szakhatóságok

Szervezet, téma	I. fok	II. fok	Követelmények érvényre juttatása
Szakhatóságok			
<i>I. A Belügyminisztérium területén</i>			
Polgári védelem	A Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatóság, megyei katasztrófavédelmi igazgatóság	BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság	Polgári védelmi építmény (óvóhely) telkének kialakítása, továbbá építmények ipari üzem védőterületén belül tervezett építkezéshez kapcsolódó telekalakítás esetében a polgári védelem követelményének érvényre juttatása céljából.
Tűzvédelem	Az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokság	A megyei katasztrófavédelmi igazgatóság, a főváros területén a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság	Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendeletben meghatározott tűztávolságok érvényre juttatása céljából.
Katasztrófavédelem	A Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatóság, megyei katasztrófavédelmi igazgatóság	BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság	A veszélyes üzemek veszélyességi övezet határain belüli telekalakítás esetében a katasztrófavédelmi követelmények érvényre juttatása céljából.
<i>II. Az Egészségügyi Minisztérium területén</i>			
ÁNTSZ	Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat területileg illetékes városi (fővárosi kerületi) intézete	Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat megyei, fővárosi intézete	A közegészségügy és járványügy követelményeinek érvényre juttatása céljából. Szakhatósági állásfoglalás csak az ember egészségét károsan befolyásoló tényező felmerülése esetén szükséges.
<i>III. A Környezetvédelmi Minisztérium területén</i>			
1. Természet-, tájvédelmi szakhatóság	A települések külterületén és a települések belterületén egyedi tájérték, természeti terület és az országos jelentőségű védett természeti terület esetén az illetékes nemzeti park igazgatóság	Környezet- és Természetvédelmi Főfelügyelőség, helyi jelentőségű védett természeti terület esetében a közigazgatási hivatal	A természeti területeket, értékeket és rendszereket, a táj jellegét, illetve az egyedi tájértékeket érintő telekalakítás esetén — kivéve a helyi jelentőségű (önkormányzati) védett természeti területeket és értékeket érintő vagy azokra hatással lévő telekalakítást — a természet- és tájvédelem követelményeinek érvényre juttatása céljából.

Szervezet, téma	I. fok	II. fok	Követelmények érvényre juttatása
Szakhatóságok			
2. Környezetvédelmi hatóság	Az illetékes környezetvédelmi felügyelőség	Környezet- és Természetvédelmi Főfelügyelőség	A talajt, a felszín és a felszín alatti vizek mennyiségét és minőségét, illetve a környezeti elemek vagy azok rendszerének védelme érdekében kijelölt védelmi övezeteket és védőterületeket érintő telekalakítás esetében a környezetvédelem követelményeinek érvényre juttatása céljából.
<i>IV. Honvédelmi Minisztérium területén</i>			
1. HM kezelésében lévő ingatlanokat érintően	HM Ingatlankezelési Hivatal	Honvédelmi Minisztérium	
2. Honvédelmi ügyekben	Honvéd Vezérkar	Honvédelmi Minisztérium	A honvédelmi követelmények érvényre juttatása céljából.
3. Az állami (honvédelmi, rendvédelmi) repülés biztonsága (HM, MH, BM területén)	HM Katonai Légügyi Hivatal	Honvédelmi Minisztérium	A repülőtér védőterületén (a repülőtér építési telkének szélétől mért 15 km távolságon belül), illetve helikopter leszállóhely 500 m-es körzetén belüli területén történő, továbbá a védőterületen kívül 25 m és azt meghaladó magasságú építmény elhelyezését szolgáló telekalakítás esetén, a repülésbiztonság követelményeinek érvényre juttatása céljából.
<i>V. A Közlekedési és Vízügyi Minisztérium területén</i>			
1. Polgári repülési ügyekben	Légügyi Igazgatóság	KöViM	Repülőtér és repülés biztonságát szolgáló földi berendezések biztonsági övezetén belül minden, a repülőtér építési (üzemi) területének szélétől mért 15 km távolságon belül 40 m-nél, bárhol másutt a belterületen 100 m-nél, külterületen pedig 50 m-nél magasabb építmény építése, bővítése, továbbá helikopterállomás és leszállóhely építési telkének (üzemi területének) szélétől mért 500 m-en belül 40 m-nél magasabb építmény elhelyezésére történő telekalakítás esetén a polgári repülés biztonsága követelményének érvényre juttatása céljából.

Szervezet, téma	I. fok	II. fok	Követelmények érvényre juttatása
Szakterületek			
2. Útügyekben	<p>Országos közút esetében:</p> <ul style="list-style-type: none"> — gyorsforgalmi út (autópálya, autóút), valamint közúti határátkelőhely közlekedési építményei esetében a Központi Közlekedési Felügyelet — egyéb országos közút esetében a területileg illetékes megyei közlekedési felügyelet <p>Helyi közút esetében:</p> <ul style="list-style-type: none"> — a települési önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a területileg illetékes megyei közlekedési felügyelet — a fővárosi kerületi önkormányzatok tulajdonában lévő helyi közutak esetében a fővárosi főjegyző — a fővárosi önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a Fővárosi Közlekedési Felügyelet 	<p>Közlekedési Főfelügyelet</p> <p>Közlekedési Főfelügyelet</p> <p>Közlekedési Főfelügyelet</p> <p>Fővárosi Közlekedési Felügyelet</p> <p>Közlekedési Főfelügyelet</p>	<p>A közút területén, az alatt vagy felett, a közutak külterületi szakaszán a közút tengelyétől számított 50 m-en, gyorsforgalmi út, valamint kijelölt főútvonal esetén 100 m-en belül, belterületen ipari, kereskedelmi, vendéglátóipari vagy egyéb szolgáltatási célú építmény elhelyezésére történő telekalakítás esetén, továbbá olyan telekalakításnál, amely a közút területén változást eredményez az útügyi érdekek és a közúti közlekedés biztonsága követelményeinek érvényre juttatása céljából.</p>
3. Vasúti ügyekben	<p>a) Országos közforgalmú vasút esetében Központi Közlekedési Felügyelet</p> <p>b) Helyi és saját használatú vasút esetében a területileg illetékes megyei, illetőleg fővárosi közlekedési felügyelet</p> <p>c) Út, vasút szintbeni kereszteződésével kapcsolatos ügyekben az illetékes megyei közlekedési felügyelet</p>	<p>Közlekedési Főfelügyelet</p> <p>Közlekedési Főfelügyelet</p> <p>Közlekedési Főfelügyelet</p>	<p>A vasúti közlekedés biztonsága követelményeinek érvényre juttatása céljából.</p>

Szervezet, téma	I. fok	II. fok	Követelmények érvényre juttatása
Szakhatóságok			
4. Vízgazdálkodási ügyben	Az illetékes vízügyi igazgatóság	Országos Vízügyi Főigazgatóság	A vizeket, azok medrét és partját, egyéb víztartó képződményeit, a vizek lefolyási, áramlási viszonyait, a jogszabályban meghatározott parti sávot, hullámteret, illetőleg töltésmenti sávot a fakadó és szivárgó vizes és az ilyen vizek által veszélyeztetett területeket, továbbá a vízkivételi művek által már igénybe vett (üzemelő), vagy arra kijelölt (távlati) vízbázisok védőterületét, ideértve az előzetesen lehatárolt védőidomokat és védőterületeket és a védősávot, valamint a vizeket, vízilétesítményeket, vízimunkákat és vízhasználatokat — a vizek hasznosítása vagy kártételeinek elhárítása szempontjából — érintő építmény elhelyezésére történő telekalakítás esetében a vízgazdálkodás követelményeinek érvényre juttatása céljából.
5. Víziközeledési ügyekben	Vízi úttá minősített belvizet és kikötőt érintő ügyekben — az úszóműves kikötő kivételével — a Központi Közlekedési Felügyelet — vízi úttá nem minősített belvizet és úszóműves kikötőt érintő ügyekben a területileg illetékes megyei közlekedési felügyelet	Közlekedési Főfelügyelet	Víziközeledést érintő ügyekben a víziutak medrétől és a kikötők, átkelések, parti és vízterületétől 50 m-nél kisebb távolságban épülő tűz- és 100 m-nél kisebb távolságban épülő robbanásveszélyes anyagok gyártását, tárolását és forgalmazását szolgáló, valamint az 50 m-nél kisebb távolságban épülő hajózási parti jelzések láthatóságát befolyásoló, a jelentős fénykibocsátású, a hajók part mellé kikötését és a partra történő kijárását korlátozó építmények elhelyezésére szolgáló telekalakítás esetén, a víziközeledés követelményeinek érvényre juttatása céljából.
<i>VI. Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium</i>			
1. Erdővédelem	Az illetékes erdészeti hatóság	FVM	Erdőterületet érintő vagy az erdőre hatással lévő — beleértve az erdő talaját, vízháztartását, mikroklímáját érintő — telekalakítás esetén, az erdővédelem követelményeinek érvényre juttatása céljából.
2. Növény- és talajvédelem	Megyei növényegészségügyi és talajvédelmi állomás	Fővárosi Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomás	A termőföldön történő beruházások (ipari, mezőgazdasági, településfejlesztési, közlekedési, vízügyi, deponálási és egyéb) céljára történő telekalakítás esetén, növény- és talajvédelem követelményeinek érvényre juttatása céljából.
3. Termőföldvédelem	Az illetékes körzeti földhivatal	A fővárosi, megyei földhivatal	A termőföld, illetőleg mezőgazdasági művelés alatt álló földet érintő telekalakítás esetén, a termőföldvédelem követelményeinek érvényre juttatása céljából.

Szervezet, téma	I. fok	II. fok	Követelmények érvényre juttatása
Szakhatóságok			
<i>VII. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma</i>	Kulturális Örökség Igazgatósága (a múzeumi hálózat szakértői közreműködésével)	NKÖM	A védett régészeti területen történő telekalakítás esetén, a történelmi emlékek védelme követelményeinek érvényre juttatása céljából.
Műemléki hatóság	Az OMvH Műemlékfelügyeleti Igazgatósága	Az OMvH elnöke	A műemlékileg védett területet (műemléki jelentőségű területet, műemléki környezetet) érintő telekalakítás esetében a műemlékvédelem követelményeinek érvényre juttatása céljából.
<i>VIII. A Gazdasági Minisztérium területén</i>	A területi műszaki biztonsági felügyeltek	Műszaki Biztonsági Főfelügyelet	Hőtermelő építmény elhelyezésére történő telekalakítás esetében az energiagazdálkodás és az energiaellátás biztonságának követelményei érvényre juttatása céljából. PB-gázpala-ck cseretelep létesítés céljára történő telekalakítás esetén, föld feletti és föld alatti tartályok, nyomástartó edények, autógáztöltő, üzemanyagtöltő állomások, gázfogadó és nyomásszabályozó állomások, 140 kW feletti hőterhelésű gáz- vagy olajtüzelő berendezések elhelyezésére szolgáló telekalakítás esetén, a biztonság követelményeinek érvényre juttatása céljából.
<i>IX. A Magyar Bányászati Hivatal területén</i>	Az illetékes bányakapitányság	A Magyar Bányászati Hivatal	Bányatelkek határai között fekvő ingatlanon tervezett telekalakítás esetén, szénhidrogén-szállító és gázelosztó vezeték, valamint propán-bután töltőtelep biztonsági övezetében, bányatelkekkel nem rendelkező felhagyott bányával érintett területen, megszünt föld alatti bányák nyitva maradó térségeinek hatásterületén, a nyilvántartott ásványi nyersanyag-vagyon előfordulását vagy szénhidrogén föld alatti tárolására szolgáló földtani szerkezetet érintő külterületi építmény elhelyezésére történő telekalakítás, illetve biztonsági övezet a műszaki biztonság és az ásvány-vagyon-gazdálkodás követelményeinek érvényre juttatása céljából.
<i>X. A Magyar Geológiai Szolgálat területén</i>	A Magyar Geológiai Szolgálat illetékes területi hivatala	A Magyar Geológiai Szolgálat Központi Hivatala	Az ásványi nyersanyagokat érintő kérdésekben és a terv vagy létesítmény földtani (mérnök-, környezet-, hidrogeológia stb.) megalapozottsága tekintetében minden esetben, kivéve, ha a településrendezési terv és a helyi építési szabályzat másképp rendelkezik, a földtan követelményeinek érvényre juttatása céljából.

**Az igazságügy-miniszter
17/2000. (XI. 8.) IM
rendelete**

**a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők
székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet
módosításáról**

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 12. §-ának (3) bekezdésében és 16. §-ának (4) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaságban 250 közjegyző működik.”

2. §

(1) Az R. melléklete I. Részének Budapest székhelyen rendszeresített közjegyzői körzetek és állások címe 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

*(Budapest székhelyen rendszeresített közjegyzői
körzetek és állások)*

<i>Kerület</i>	<i>Körzet</i>	<i>A hagyatéki eljárásban irányadó havi beosztás)</i>
„11. XI.	1. sz. közjegyző	január, július
	2. sz. közjegyző	február, augusztus
	3. sz. közjegyző	március, szeptember
	4. sz. közjegyző	április, október
	5. sz. közjegyző	május, november
	6. sz. közjegyző	június, december”

(2) Az R. melléklete I. Részének Budapest székhelyen rendszeresített közjegyzői körzetek és állások címe 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. XVIII.	1. sz. közjegyző	január, március, május, július, szeptember, november
	2. sz. közjegyző	február, április, június, augusztus, október, december”

3. §

Az R. melléklete III. Részének Hajdú-Bihar megye cím 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Hajdú-Bihar megye)

„2. Debrecen	1. sz. közjegyző	január, július
városi bíróság	2. sz. közjegyző	február, augusztus
	3. sz. közjegyző	március, szeptember
	4. sz. közjegyző	április, október
	5. sz. közjegyző	május, november
	6. sz. közjegyző	június, december
	7. sz. közjegyző	egész év (Bocskai kert, Fülöp, Hajdúhad- ház, Nyíracsad, Nyíradony, Nyíráb- rány, Nyírmárton- falva, Téglás, Vámospercs köz- ségek területéről származó hagyatéki ügyek)”

4. §

Az R. melléklete IV. Részének Fejér megye cím 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Fejér megye)

„2. Dunaújváros	1. sz. közjegyző	január, április, július, október
városi bíróság	2. sz. közjegyző	február, május, augusztus, novem- ber
	3. sz. közjegyző	március, június, szeptember, december”

5. §

(1) Az R. melléklete V. Részének Békés megye cím 6. és 7. pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(Békés megye)

„6. Szarvas	egy körzet	egész év
városi bíróság (kivéve Dévaványa és Ecségfalva)		

7. Szeghalom egy körzet egészév”
városi bíróság és
Dévaványa,
Ecsegfalva
(a Szarvasi
Városi Bíróság
illetékeségi területéből)

(2) Az R. melléklete V. Részének Jász-Nagykun-Szolnok megye cím 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Jász-Nagykun-Szolnok megye)

- „2. Karcag egy körzet egészév”
városi bíróság
(kivéve Kunhegyes és
Kunmadaras)

(3) Az R. melléklete V. Részének Jász-Nagykun-Szolnok megye cím 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

- „6. Tiszafüred egy körzet egészév”
városi bíróság és
Kunhegyes,
Kunmadaras
(a Karcagi
Városi Bíróság
illetékeségi területéből)

6. §

(1) Ez a rendelet 2001. január 1-jén lép hatályba. E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról szóló 10/1999. (VIII. 4.) IM rendelet,

b) a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról szóló 18/1998. (XI. 6.) IM rendelet,

c) a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról szóló 23/1997. (VIII. 1.) IM rendelet,

d) a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról szóló 8/1994. (VI. 30.) IM rendelet, és

e) a közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet módosításáról szóló 4/1994. (II. 27.) IM rendelet.

(2) Az R. melléklete I. Részének Pest megye cím 3. pontjában a „(kivéve 6. alatti)” szövegrész helyébe a „(kivéve a 7. alatti)” szövegrész, III. Részének 7. pontjában a „(kivéve a 7. alatti)” szövegrész helyébe a „(kivéve a 8. alatti)” szövegrész lép, míg II. Részének Vas megye cím 4. pontjának címe („kivéve az 1. alatti)” szövegrésszel, III. Részének Borsod-Abaúj-Zemplén megye cím 5. pontjának a címe „(Miskolc városi bíróság illetékeségi területéből)” szövegrésszel egészül ki.

(3) Az új közjegyzői székhelyek és állások létesítésével érintett, működő közjegyzők kinevezési okiratát a rendeletben írtak szerint módosítani kell.

Dr. Dávid Ibolya s. k.,
igazságügy-miniszter

A pénzügyminiszter 38/2000. (XI. 8.) PM rendelete

a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú tagjainak
szolgálati viszonyával kapcsolatos egyes szabályokról
szóló 15/1997. (V. 8.) PM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. §-a (2) bekezdésének *b), c), d), f), h), i), j), k), l), m)* pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 15/1997. (V. 8.) PM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 98. §-ának *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában:)

„*c)* szolgálati eljáró az országos parancsnok, a főigazgató, az igazgató, a főosztályvezető, önálló osztályvezető, hivatalvezető, a középfokú szerv parancsnoka is;”

2. §

Az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Járai Zsigmond s. k.,
pénzügyminiszter

Melléklet a 38/2000. (XI. 8.) PM rendelethez

[1. számú melléklet a 15/1997. (V. 8.) PM rendelethez]

A vám- és pénzügyőrség tagjai besorolására vonatkozó előírások

I. Besorolási osztály

Munkakör (beosztás)	Beosztási kategória	Rendfokozati maximum	Képesítési követelmény	
			iskolai végzettség	szakképesítés
főigazgató	IX.	vezérőrnagy	felsőfokú (egyetem, főiskola)	felsőfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú fel- sőfokú képesítés
VPOP igazgató VPOP főosztályvezető VPOP önálló osztályvezető VPOP hivatalvezető területi szerv parancsnok főrevizor	VIII.	dandártábornok	felsőfokú (egyetem, főiskola)	felsőfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú fel- sőfokú képesítés
VPOP igazgatóhelyettes VPOP főosztályvezető-helyettes VPOP önálló osztályvezető-helyettes VPOP hivatalvezető-helyettes VPOP kabinetfőnök területi szerv parancsnokhelyettes középfokú szerv parancsnok	VII.	dandártábornok	felsőfokú (egyetem, főiskola)	felsőfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú fel- sőfokú képesítés
VPOP osztályvezető VPOP szóvivő VPOP jogtanácsos középfokú szerv parancsnokhelyettes középfokú és területi szervnél csoportfőnök	VI.	ezredes	felsőfokú (egyetem, főiskola)	felsőfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú fel- sőfokú képesítés
VPOP csoportvezető VPOP ügyrendi titkár VPOP sajtótitkár VPOP helyettes szóvivő VPOP kiemelt főelőadó, revizor középfokú szerv osztályvezető főorvos, főmérnök, jogtanácsos vezető karmester alsó fokú szerv parancsnok századparancsnok hajóparancsnok	V.	alezredes	felsőfokú (egyetem, főiskola)	felsőfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú fel- sőfokú képesítés

Munkakör (beosztás)	Beosztási kategória	Rendfokozati maximum	Képesítési követelmény	
			iskolai végzettség	szakképesítés
VPOP főelőadó VPOP ügyeletes tiszt VPI oktató középfokú szervnél szóvivő középfokú szerv osztályvezető-helyettes középfokú szerv csoportvezető középfokú szerv részlegvezető középfokú szervnél revizor alsó fokú szerv parancsnokhelyettes századparancsnok-helyettes szakorvos, szakmérnök karmester, hajóépítésem vezető	IV.	őrnagy	Felsőfokú (egyetem, főiskola)	Felsőfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú fel- sőfokú képesítés
VPOP előadó VPI oktató középfokú szerv főelőadó középfokú szerv ügyeletes tiszt középfokú szerv rendszergazda alsó fokú szerv kirendeltségvezető alsó fokú szerv osztályvezető alsó fokú szerv alosztályvezető szakaszparancsnok koncertmester, zenekari szolgálatvezető hajóvezető	III.	százados	felsőfokú (egyetem, főiskola)	középfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú kö- zépfokú képesítés
VPOP segédelőadó középfokú szerv előadó alsó fokú szerv csoportvezető alsó fokú szerv részlegvezető alsó fokú szerv előadó alsó fokú szerv rendszergazda alsó fokú szerv ügyeletes tiszt osztáparancsnok szólamvezető zenész, kottatáros	II.	százados	felsőfokú (egyetem, főiskola)	középfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú kö- zépfokú képesítés
minden egyéb, a fenti kategóriába nem tartozó beosztás	I.	főhadnagy	felsőfokú (egyetem főiskola)	középfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú kö- zépfokú képesítés
pályakezdő		hadnagy	felsőfokú (egyetem, főiskola)	előképző

Megjegyzés: Az egyes beosztási kategóriánál megjelölt beosztásokba a címzetes beosztások is beleértendők.

II. Besorolási osztály

Munkakör (beosztás)	Beosztási kategória	Rendfokozati maximum	Képesítési követelmény	
			iskolai végzettség	szakképesítés
VPOP irodavezető VPOP főelőadó VPOP előadó VPOP ügyeletes területi és középfokú szerv osztályvezető középfokú szerv osztályvezető-helyettes középfokú szerv csoportvezető középfokú szerv ügyeletes középfokú szerv részlegvezető középfokú szerv rendszergazda középfokú szerv fegyvermester alsó fokú szerv parancsnok alsó fokú szerv parancsnokhelyettes századparancsnok századparancsnok-helyettes szakaszparancsnok hajóvezető gépjárművezető technikus	III.	főtörzsszászlós	középfokú*	középfokú szaktan- folyam vagy a mun- kaköréhez szüksé- ges szakirányú kö- zépfokú képesítés
VPOP segédelőadó VPOP beosztott középfokú szerv irodavezető középfokú szerv főelőadó középfokú szerv előadó területi és középfokú szerv segédelőadó alsó fokú szerv kirendeltségvezető alsó fokú szerv osztályvezető alsó fokú szerv alosztályvezető alsó fokú szerv csoportvezető alsó fokú szerv részlegvezető alsó fokú szerv rendszergazda alsó fokú szerv előadó koncertmester, zenekari szolgálatvezető szólamvezető zenész, kottatáros osztágpáncsnok váltáspáncsnok kutyavezető	II.	törzsszászlós	középfokú*	alapfokú
minden egyéb, a fenti kategóriába nem tartozó beosztás	I.	főtörzsszörmester	középfokú*	alapfokú
pályakezdő		örmester	középfokú*	előképző

Megjegyzés: Az egyes beosztási kategóriánál megjelölt beosztásokba a címzetes beosztások is beleértendők.

* Kivételt képez a Hszt. 309. § (2) bekezdésében foglalt eset.

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 41/2000. (XI. 8.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendeletek alkotmányellenessége utólagos vizsgálatára irányuló indítványok alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: Budapest Fővárosi Közgyűlésének a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendelete és a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló 60/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendelet alkalmazása során — az Alkotmány 57. § (5) bekezdés első mondatában foglalt rendelkezésre tekintettel — a közterület-használati hozzájárulás tárgyában hozott döntés jogorvoslattal megtámadható.

2. Az Alkotmánybíróság Budapest Fővárosi Közgyűlésének a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendelete, valamint a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló 60/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendelet, illetve e rendelet 11. § (8) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közönlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz több beadvány is érkezett, amelyek Budapest Fővárosi Közgyűlésének a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Ör.1.), valamint a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek használatáról és rendjéről szóló 60/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Ör.2.) teljes

szövege, illetve az Ör.2. 11. § (8) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték.

Az egyik indítványozó azt kifogásolta, hogy az Ör.1. a tulajdoni viszonyoktól függetlenül szabályozza valamennyi fővárosi közterület használatát, s „olyan részletes szabályokat állapít meg”, amelyek már kizárólagosan a tulajdonost megillető rendelkezési jog körébe tartoznak. A tulajdonosi autonómia megsértésének tekintette azokat a rendelkezéseket is, amelyek „a közterületek hasznosításának konkrét jogi kereteit (a szerződéses jogviszony tartalmát)” állapítják meg. Ez az indítványozó úgy vélekedett, hogy a Fővárosi Közgyűlés az Ör.1. megalkotásával túllépte a rendeletalkotásra adott törvényi felhatalmazást.

Az indítványban foglaltaknak megfelelően „a kerületi önkormányzatok tulajdonosi jogosítványainak korlátozására az önkormányzati törvény alkotmányosan nem ad és nem is adhat más önkormányzat részére felhatalmazást, nem létezik olyan magasabb rendű társadalmi érdek, amely indokoltá tehetné a kerületi önkormányzatok tulajdonosi autonómiájának ilyen mértékű megsértését”.

Az indítványozó az Alkotmány 12. § (2) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, a 44/A. § (1) bekezdés *b*) pontja és a 44/A. § (2) bekezdése sérelmére hivatkozott.

Ez az indítvány kérelmet tartalmazott a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 63/A. § *h*) pontjában „a közterület-használatot és a közterület rendjét” előírás alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozóan is. Az Alkotmánybíróság azonban az 1053/B/1998/11. sz. végzésében az eltérő tartalmú kérelmeket elkülönítette, s a törvényi rendelkezés alkotmányossága tárgyában külön eljárásban, 1053/B/1998. ügyszám alatt határoz.

Az Ör.1. és az Ör.2. alkotmányosságának utólagos vizsgálatát azért is kezdeményezte egy indítványozó, mivel az e rendeletekbe foglalt szabályozás nem teszi lehetővé, hogy a közterület-használat ügyében keletkezett jogvita bíróság előtt dőljön el.

Egy másik indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Közgyűlés „túllépte a törvényi felhatalmazással részére megállapított kereteket, amikor a saját és a kerületek tulajdonosi jogait közhatalmi jogosítvánnyal biztosította, kizárva az ügyfelek jogorvoslati lehetőségét.” Azt kifogásolta, hogy a fővárosi önkormányzat „közhatalmi jogosítvánnyal tulajdonosi jogokat foglalt rendeletekbe”.

Az indítványozó sérelmezte, hogy az önkormányzatok minden megkötöttség nélkül döntenek arról, kivel kötnek közterület-használati szerződést.

Indítvány támadta az Ör.2. 11. § (8) bekezdését is. Előterjesztője szerint az Alkotmány 9. § (2) bekezdésével ellentétes a sérelmezett előírás, mivel a közterületet használó vállalkozás működését a lakókörzet kereskedelmi és szolgáltató ellátása szempontjából kiemelt jelentőségű üzlet fenntartásához, tehát a vállalkozók között diszkriminációt megelőző feltételekhez köti.

Az Alkotmánybíróság az Ör.1. és az Ör.2. alkotmányosságának utólagos vizsgálatára irányuló indítványokat végzéssel egyesítette.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi rendelkezésekre alapozta.

1. Az Alkotmány 9. § (2) bekezdése alapján „a Magyar Köztársaság elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát”. A tulajdon védelmére vonatkozó alkotmányi rendelkezések körében a 12. § (2) bekezdése kinyilvánítja, hogy „az állam tiszteletben tartja az önkormányzatok tulajdonjogát”, a 13. § (1) bekezdésének megfelelően pedig „a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot”.

Az Alkotmány a helyi önkormányzatok alapjogai között, a 44/A. § (1) bekezdés *b)* pontjában úgy rendelkezik, hogy a képviselő-testület „gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat, az önkormányzat bevételeivel önállóan gazdálkodik, saját felelősségére vállalkozhat”. A 44/A. § (2) bekezdése szerint „a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal”. Az Alkotmány 57. § (5) bekezdés első mondata pedig a következőket írja elő: „A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

2. Az Ötv. 8. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a helyi önkormányzat feladata — a helyi közszolgáltatások körében — a helyi közterületek fenntartása és a településrendezés.

Az Ötv. 63—63/A. §-a a helyi önkormányzati feladat- és hatásköröket — a fővárosi önkormányzati rendszer két-szintű jellegéhez igazodóan — megosztja a fővárosi és a kerületi önkormányzatok között. E megosztás elvi alapjait teremti meg az Ötv. 63. § (2) bekezdése, amikor a következőket írja elő:

„A fővárosi önkormányzat ellátja azokat a kötelező és önként vállalt helyi, települési önkormányzati feladat- és hatásköröket, melyek a főváros egészét vagy egy kerületet meghaladó részét érintik, valamint amelyek a fővárosnak az országban betöltött különleges szerepköréhez kapcsolódnak...”.

A 63/A. § *h)* pontja — a kizárólag fővárosi önkormányzati hatáskörbe tartozó feladat- és hatáskörök között — szerepelteti a közterület-használat és a közterület rendje rendeleti szabályozására irányuló felhatalmazást. E rendelkezés szerint a fővárosi önkormányzat feladat- és hatásköre, hogy „rendeletében szabályozza a főváros parkolási és parkolásgazdálkodási rendszerét, a kiemelten védett és védett parkolási övezeteket, az alkalmazható várakozási

díjak megállapítását, a közterület-használatot és a közterület rendjét, a közterület-felügyelet szervezetét és feladatait”.

Hasonló tartalmú az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) 14. § (2) bekezdésébe foglalt rendelkezés is, amely a fővárosra vonatkozó sajátos szabályozás körében azt írja elő, hogy „A Fővárosi Önkormányzat a főváros területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek, valamint a környezeti elemek védelmével kapcsolatos általános követelményeket fővárosi építési keretszabályzatban állapítja meg”. E § (3) bekezdése alapján a fővárosi kerületi önkormányzatnak kizárólag a fővárosi építési keretszabályzat keretein belül van lehetősége (és kötelezettsége) a kerület egészére vonatkozóan építési szabályzat megállapítására.

3. Az Ötv. és az Ét. idézett szabályozásának megfelelően az Ör.1. 1. § (1) bekezdése kimondja, hogy e rendelet hatálya a Budapest területén található valamennyi közterületre kiterjed.

Az Ör.1. 2. § (1) bekezdése felhatalmazza Budapest főváros kerületi önkormányzatait, hogy „e rendelet alapulvételével, annak végrehajtására és keretei között, az e rendeletben meghatározott kérdésekben — helyi sajátosságainak megfelelően — önkormányzati rendeletben szabályozzák a saját tulajdonukban lévő közterületek használatát és rendjét”. A Fővárosi Közgyűlés pedig — amint erre az Ör.1. 2. § (2) bekezdése kifejezetten utal is — a saját tulajdonában álló közterületek használatának és rendjének egyes különös szabályait külön rendeletben — az Ör.2.-ben — határozta meg.

A 3. § (1) bekezdése alapján „a közterületet rendeltetésének megfelelő célra — a jogszabályok keretei között — bárki szabadon használhatja”. A 3. § (4) bekezdése szerint „rendeltetésétől eltérő célú a közterület használata, ha a használat a közterület vagy annak meghatározott része mások általi rendeltetészerű igénybevételét az e rendeletben megfogalmazott módon akadályozza”. A 4. § (1) bekezdése előírja, hogy a közterület rendeltetésétől eltérő használatához — a gépjármű közterületen való parkolását kivéve — a tulajdonos hozzájárulása, illetve a hozzájárulást is tartalmazó szerződés kötése szükséges. A 7. § (4) bekezdéséből kitűnik, hogy „a közterület-használati hozzájárulást — e rendelet keretei között — a tulajdonos önkormányzat adja meg”. A hozzájárulás megadását az Ör.1. számos pozitív és negatív feltételhez köti.

A Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló közterületek esetében — az Ör.2. 5. § (1) bekezdése szerint — a közterület-használati hozzájárulás tárgyában (kivéve a 3 évet meghaladó időtartamú közterület-használati hozzájárulás kérdésében és a taxiállomások létesítésére irányuló valamennyi közterület-használati hozzájárulással kapcsolatosan) a Fővárosi Önkormányzat Városrendezési és Városképvédelmi Bizottsága dönt.

Az egyik indítványozó az Ör.2. 11. § (8) bekezdését külön is támadta. A Fővárosi Közgyűlés 38/2000. (VII. 21.)

Főv. Kgy. rendelete az említett előírás megjelölését módosította. Az Ör.2. 12. § (8) bekezdésének hatályos szövege az Ör.2. hatályára vonatkozó, illetve az ún. átmeneti rendelkezéseket tartalmazó szabályok között a következőket állapítja meg:

„Ha az épület, építmény vagy pavilon, egyéb elárúsítóhely (a továbbiakban: épület) tulajdonosa (használója) rendelkezik közterület-használati hatósági engedéllyel, tulajdonosi hozzájárulással, valamint kérelméhez beszerzi a területileg illetékes kerületi önkormányzat polgármesterének azon írásbeli nyilatkozatát, hogy az általa üzemeltetett épület a lakókörzet lakosságának árusító, kereskedelmi és szolgáltató ellátása szempontjából kiemelt jelentőséggel bír, a Fővárosi Önkormányzat a fennálló közterület-használati jogviszony folytatásához hozzájárulhat.”

III.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kifogásolt rendeletek alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványok a következők miatt nem megalapozottak.

1. Az Ötv. 107. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján az állam tulajdonából az önkormányzatok tulajdonába kerültek az önkormányzat közigazgatási területén lévő közutak. Az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés *b*) pont első fordulatának megfelelően a helyi képviselő-testület gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat. Az Ötv. 80. § (1) bekezdés második mondata úgy rendelkezik, hogy a tulajdonost megillető jogok gyakorlásáról a képviselő-testület határoz. Bár a közterület rendjének védelme az Ötv. idézett 8. § (4) bekezdése szerint valamennyi helyi önkormányzat feladata, e törvény 63/A. § *h*) pontja kizárólag a fővárosi önkormányzatot hatalmazta fel a közterület-használat és a közterület rendje rendeleti szabályozására.

Az 1256/H/1996. AB határozat — a kerékbilincs alkalmazásának bevezetését szabályozó fővárosi közgyűlési rendelet alkotmányossági vizsgálata során — már felhívta a figyelmet arra, hogy az Ötv. 63/A. §-ban a fővárosi közgyűlésnek adott „felhatalmazás keretei között a fővárosi önkormányzat nem tulajdonosként, hanem közhatalmi minőségben jár el”. (ABH 1996. 789, 798.)

A 46/B/1996. AB határozatban foglaltak szerint pedig a közterület-használat szabályozásával az önkormányzat közhatalmi megbízatásának tesz eleget, s „városrendezési tervek előírásait érvényesítve, továbbá a városképi, műemlékvédelmi, közegészségügyi, köztisztasági, kereskedelmi, turisztikai stb. szempontokat mérlegelve közérdekű lakossági igényeket elégít ki, azaz alkotmányos feladatkörében jár el”. (ABH 1996. 753, 755.)

A vázoltak alapján megállapítható, hogy a fővárosi közgyűlés törvényi felhatalmazás alapján és annak keretei között rendelkezett — az Ör.1. 1. § (1) bekezdésében foglaltak szerint — a Budapest főváros területén található valamennyi közterületre kiterjedően — a közterület-használat rendjéről.

2. Az Alkotmánybíróság eljárása során azt is vizsgálta, hogy az Ör.1.-nek és az Ör.2.-nek a kerületi önkormányzatok tulajdonában lévő közterületeket érintő szabályozása sérti-e a kerületi önkormányzatok tulajdonhoz való jogát.

Az Alkotmánybíróság az Alkotmánynak az önkormányzati tulajdon tartalmára és annak védelmére vonatkozó rendelkezését már több határozatában elemezte. A 4/1993. (II. 12.) AB határozat elvi jelentőségű megállapításként emelte ki, hogy az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés *b*) pontjában rögzített alapjog „az önkormányzatok tulajdonosi jogállását, s így autonómiáját biztosítja”. (ABH 1993. 48, 72.)

Az Ör.1. előírásai a kerületi önkormányzatok közterület-tulajdonhoz kapcsolódó rendelkezési és használati jogát érintik.

A használati, a birtoklási és a rendelkezési jog a tulajdonjog tartalmát adó, a tulajdonjoghoz tartozó részjogosítványok, amelyek a dolog feletti hatalmat és a dolog élvezetét jelentik. Az Alkotmánybíróság már több döntésében, így a 7/1991. (II. 28.) AB határozatban mutatott rá arra, hogy a tulajdonjoghoz kapcsolódó részjogosítványok korlátozása „csak akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, így csak akkor alkotmányellenes, ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan”. (ABH 1991. 22, 26.)

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben arra is felhívta a figyelmet, hogy a tulajdonjog (és részjogosítványai) korlátozásának alkotmányosan elfogadható indoka lehet a korlátozás közérdekűsége. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál pedig az Alkotmánybíróság határozza meg azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás arányosságát eldöntik. [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993. 373, 382; 1256/H/1996. AB határozat, ABH 1996. 789, 796.]

A kerékbilincs alkalmazását előíró önkormányzati rendeleti szabályozás alkotmányosságát vizsgáló döntésében az Alkotmánybíróság a gépjárművel való rendelkezési és használati jog korlátozását közérdekűnek, alkotmányossági szempontból elfogadhatónak tekintette, s felhívta a figyelmet arra, hogy „a korlátozott várakozási övezet kialakításának alapvető célja ... a fontos közintézmények gépkocsival való megközelítése viszonylag rövid, maximált időtartamú parkolással minél több személy számára”. (1256/H/1996. AB határozat, ABH 1996. 789.) Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a közintézmények, a köz-, illetve egyéb szolgáltatást nyújtó szervezetek, a kereskedelmi célú üzletek forgalmi szempontból előnyös elhelyezése, jó megközelíthetősége is közérdeknek minősül, amelynek érdekében önkormányzati rendelet a földszinti helyiségekben a lakófunkciót megtilthatja. [27/2000. (VII. 6.) AB határozat, ABK 2000. június—július, 247—251.]

Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a közterület rendje is olyan, alkotmányos védelmet igénylő közérdek, amely más, ugyancsak az Alkotmányban védeni rendelt értékek, így a környezet, a közrend, a közbiztonság

megóvását szolgálja, s amelynek érdekében — Budapest egységes jellegére tekintettel — a fővárosi önkormányzat az É.t. 14. § (2) bekezdésében és az Ötv. 63/A. § h) pontjában foglalt felhatalmazás alapján számos korlátozás elrendelésére jogosult.

A főváros és kerületei önkormányzatainak jogállása, feladat- és hatáskörei különbözősége elvi alapjainak vizsgálata során ugyanis az 56/1996. (XII. 12.) AB határozat felhívta a figyelmet arra, hogy „a jogállásbeli különbségtétel a fővárosnak az országban betöltött különleges helyzetéből, valamint abból a tényből következik, hogy a főváros egésze alkot egy természetes földrajzi egységet, egy települést. A fővárosnak ez a sajátos helyzete tükröződik az Alkotmány 42. §-ában is, amikor a helyi önkormányzathoz való jog meghatározása során a települések között és egy egységhez tartozóként említi a fővárost és kerületeit”. Az Alkotmánybíróságnak ez a döntése kifejezetten rámutat a következőkre is: „Vannak (...) olyan települési önkormányzati feladat- és hatáskörök, amelyek amiatt, mert a főváros egészét, illetőleg több kerületet érintenek, nem utalhatók a kerületi önkormányzatok feladat- és hatáskörébe”. (ABH 1996. 204, 206.)

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Ö.r.1. és az Ö.r.2. rendelkezéseit nem tekintette a kerületek közterület-tulajdonjoga alkotmányellenes megsértésének. Az Ö.r.2. ugyanis — tárgyköre szerint — a fővárosi önkormányzat közterület-tulajdona használatára vonatkozik, az Ö.r.1. pedig Budapest közigazgatási területére nézve állapít meg egységes, szakmai jellegű szabályozást, követelményrendszert. Az Alkotmánybíróság álláspontja kialakításakor tekintettel volt arra a körülményre is, hogy az Ö.r.1. 4. §-ának már említett (1) bekezdése szerint a közterület-használathoz a tulajdonos önkormányzat hozzájárulása szükséges. Az Ö.r.1. 7. § (4) bekezdése kifejezetten utal is arra, hogy „a közterület-használati hozzájárulást — e rendelet keretei között — a tulajdonos önkormányzat adja meg”. Az Ö.r.1. tehát nem vonja el a tulajdonos kerületi önkormányzat döntési szabadságát, s a közterület-tulajdonhoz kapcsolódó rendelkezési, használati jogot sem üresíti ki.

Az Ö.r.1. 2. § (1) bekezdése ugyanis felhatalmazza a kerületi önkormányzatokat arra, hogy az Ö.r.1. alapulvételeivel, „annak végrehajtására és keretei között, az e rendeletben meghatározott kérdésekben — helyi sajátosságainak megfelelően — önkormányzati rendeletben szabályozzák a saját tulajdonukban lévő közterületek használatát és rendjét”.

A vázoltakra tekintettel az Alkotmánybíróság az Ö.r.1. és az Ö.r.2. vonatkozásában az Alkotmány 12. § (2) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése és a 44/A. § (1) bekezdés b) pontja sérelmét nem állapította meg.

3. Az indítványban foglaltak szerint az Ö.r.2. 11. § (8) bekezdése sérti a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát, továbbá megkülönböztetést tesz a vállalkozók között.

3.1. A gazdasági verseny szabadságának alkotmányos tartalmát az Alkotmánybíróság számos korábbi határozatában már értelmezte. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a gazdasági verseny szabadsága nem alapjog, hanem „a piacgazdaság olyan feltétele, amelynek meglétét és működését biztosítani az Alkotmány 9. § (2) bekezdése értelmében az államnak is feladata. A versenyszabadság állami 'elismerése és támogatása' megköveteli a vállalkozáshoz való jog és a piacgazdasághoz szükséges többi alapjog objektív, intézményvédelmi oldalának kiépítését. Elsősorban ezeknek az alapjogoknak az érvényesítése és védelme által valósul meg a szabad verseny, amelynek — a piacgazdasághoz hasonlóan — külön alkotmányossági mércéje nincs. Az Alkotmánybíróság a piacgazdaság, a versenyszabadság és más hasonló államcéllok alkotmányellenes megsértését csak szélsőséges esetben állapítja meg, ha az állami beavatkozás 'fogalmilag és nyilvánvalóan' ellentétes az államcélal”. (818/B/1997. AB határozat, ABH 1998. 759, 761.) [Lásd még: 21/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994. 117, 120., 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994. 197, 200.]

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Ö.r.2. vizsgált rendelkezésének az a szabályozása, amely a lakosság ellátásában kiemelt szerepet betöltő üzlet számára lehetővé teszi a már korábban létrejött közterület-használati jogviszony folytatását, nem minősül ilyen „szélsőséges” körülménynek. Az Ötv. 8. § (1) bekezdése alapján ugyanis az önkormányzati közügyek körébe tartozik a közszolgáltatások feltételrendszerének megteremtése, a helyi lakosság közszolgáltatásokkal való ellátása. Az előbbieken már említett 27/2000. (VII. 6.) AB határozat pedig rámutatott arra, hogy „a piacgazdaság viszonyai között az önkormányzat e feladatának elsősorban közhatalmi eszközökkel, így a szolgáltatások feltételeit, körülményeit rendező jogi szabályozással tesz eleget”. (ABK 2000. június—július, 247, 250.) Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a versenyszabadság sérelmének megállapítására vonatkozó indítványi hivatkozásokat nem tekintette megalapozottnak.

3.2. A vállalkozás szabadságával kapcsolatosan az Alkotmánybíróság már több döntésében kifejtette, hogy a vállalkozás joga a foglalkozás szabad megválasztásához és gyakorlásához való alkotmányos alapjog egyik megnyilvánulását jelenti. [54/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993. 340, 341; 38/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997. 249, 260.]

Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy a vállalkozás joga nem abszolútizálható és nem korlátozhatatlan.

Az említett 54/1993. (X. 13.) AB határozat a vállalkozás jogával összefüggésben alkotmányos követelményként fogalmazta meg azt az igényt, hogy „az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást”. (ABH 1993. 340, 342.)

Az 1105/B/1993. AB határozat pedig a vállalkozás gyakorlásának ellehetetlenítését, a vállalkozói tevékenységből való teljes kizárást tekintette a vállalkozáshoz való jog leg súlyosabb sérelmének. (ABH 1994. 637, 640.)

Az Alkotmánybíróság a versenyszabadság sérelmére hivatkozó indítványi kérelem elbírálásakor e határozat indokolásában már utalt arra, hogy a helyi önkormányzatnak a lakosság közszolgáltatásokkal való ellátásáról normatív módon, e feladatai feltételeinek rendeleti meghatározásával is kell gondoskodnia. A vázoltak alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a lakosság számára kiemelt jelentőségű szolgáltatást nyújtó üzletek kedvezményes elbírálása a közterület-használati jogviszony folytatása szempontjából nem minősül a vállalkozáshoz való jog alkotmányellenes korlátozásának.

3.3. Az indítványozói álláspont szerint az Ör.2. vizsgált előírása vállalkozók közötti diszkriminációt valósít meg.

Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése szerint „a Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül”.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint azonban alkotmányellenes megkülönböztetés csak akkor állapítható meg, ha összehasonlítható helyzetben lévő személyek között tesz a jogalkotó olyan különbséget, amely alapjogsérelmet okoz, illetőleg azzal az egyenlő méltóság alkotmányos követelményét sérti. [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992. 280, 283.; 50/1996. (X. 30.) AB határozat, ABH 1996. 156, 157.]

Az Alkotmánybíróság — az e határozat indokolásában kifejtettek szerint — az Ör.2. 11. § (8) bekezdése vonatkozásában alkotmányos alapjog sérelmét nem állapította meg, s így nem tekintette alkotmányellenes megkülönböztetésnek a vállalkozóknak a közterület-használati jogviszony folytatása szempontjából a helyi sajátosságok — a lakossági szükségletek, a lakókerület szolgáltatásokkal való ellátása — figyelembevételére alapozott megkülönböztetését.

4. Az indítványozók a közterület-használati hozzájárulás tárgyában hozott döntést illetően a bírói út, a jogorvoslati lehetőség igénybevételének hiányát is sérelmezték.

Az Ör.1.-nek az e határozat indokolásában már bemutatott szabályozása a kerületek tulajdonában lévő közterületek esetében a hozzájárulás megadását a kerületi önkormányzat hatáskörébe utalta.

E rendelet 7. § (1) bekezdése a közterület-használati hozzájárulás megadását kérelemhez köti, az eljárásra, s a hozzájárulás tárgyában hozott döntésre, illetve a jogorvoslatra vonatkozóan azonban az Ör.1. további szabályozást nem tartalmaz.

Az Ör.2. 5. § (1) bekezdésének már említett rendelkezése szerint a fővárosi önkormányzat tulajdonában lévő közterület-használat engedélyezéséről a Fővárosi Önkormányzat Várostervezési és Városképvédelmi Bizottsága hoz döntést. A hozzájárulás iránti kérelem elbírálására

irányuló eljárásról az Ör.2. sem állapít meg további rendelkezéseket, s nem utal a döntés ellen benyújtható jogorvoslatra sem.

Az Alkotmány már idézett 57. § (5) bekezdés első mondata alapján a jogát vagy jogos érdekét sértő bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen mindenki jogorvoslattal élhet. Az Ör.1. és az Ör.2. alapján a közterület-használati hozzájárulás iránti kérelem tárgyában a kerületi közterület-tulajdon esetében a kerületi önkormányzat, a fővárosi tulajdonban lévő közterület használatáról pedig az Ör.2. 5. § (1) bekezdésének megfelelően a fővárosi közgyűlés bizottsága dönt.

Az Ötv. 2. § (2) bekezdés első mondata szerint „önkormányzati döntést a helyi önkormányzat képviselő-testülete — annak felhatalmazására bizottsága, a részönkormányzat testülete, a helyi kisebbségi önkormányzat testülete, társulása, a polgármester —, illetőleg a helyi népszavazás hozhat”.

Mivel a közterület-használati hozzájárulás iránti kérelem elbírálására önkormányzati hatósági eljárásban kerül sor, az eljárásra vonatkozóan az Ötv. 109. §-ának rendelkezését kell alapul venni. Eszerint „az önkormányzati hatósági ügyben folyó eljárásra — az e törvényben foglalt eltérésekkel — az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1981. évi I. törvényt kell megfelelően alkalmazni”.

Az eltérő szabályok körében az Ötv. 11. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a képviselő-testület önkormányzati hatósági ügyben hozott határozata ellen fellebbezésnek nincs helye”. Az Ötv. 9. § (3) bekezdése lehetővé teszi, hogy a képviselő-testület egyes hatásköreit a polgármesterre, továbbá a bizottságaira ruházza át. A 11. § (2) bekezdése pedig — az előbbieken idézett szabályozáshoz illeszkedve — azt írja elő, hogy „a polgármester (főpolgármester), valamint a képviselő-testület bizottságának, részönkormányzat testületének önkormányzati jogkörben hozott hatósági határozata ellen a képviselő-testülethez lehet fellebbezést benyújtani”. A 11. § (3) bekezdése első mondatának megfelelően „a képviselő-testület (1) és (2) bekezdés alapján hozott határozatának a felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással a bíróságtól lehet kérni a határozat közzétételétől számított harminc napon belül”.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy az Ör.1. és az Ör.2. a hozzájárulás tárgyában hozott döntés elleni jogorvoslatra nem utal, nem jelenti a jogorvoslati jog alapjog sérelmét. Az önkormányzat bizottsága által, a közterület-használati hozzájárulás iránti eljárásban hozott döntés ellen — az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog alapján — jogorvoslatnak van helye: az Ötv. 11. § (2) bekezdése szerint a képviselő-testülethez lehet fellebbezést benyújtani, a képviselő-testület határozatának felülvizsgálatát pedig — a 11. § (3) bekezdése alapján — a bíróságtól lehet kérni.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ör.1. és az Ör.2. alkotmányellenességét nem állapította meg, s a megsemmisítésükre irányuló kérelmet elutasította.

Az Alkotmánybíróság e határozat közzétételét annak közérdekűségére tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyne
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1015/B/1996.

Az Alkotmánybíróság 42/2000. (XI. 8.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az állampolgári jogok országgyűlési biztosának, valamint a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosának közösen előterjesztett, az Alkotmány értelmezésére és mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványai tárgyában — *dr. Czúcz Ottó* és *dr. Kiss László* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Bagi István* és *dr. Holló András* alkotmánybírók különvéleményével — meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. § értelmezése alapján a következőket állapítja meg:

Az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése szerinti szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó megélhetési minimum állami biztosítását tartalmazza. A megélhetési minimum garantálásából konkrétan meghatározott részjogok, — így a „lakhatáshoz való jog” — mint alkotmányos alapjogok nem vezethetők le. E tekin-

tetben az állam kötelezettsége és ebből következően a felelőssége nem állapítható meg.

Az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdése alapján az állam a polgárok megélhetéséhez szükséges ellátásra való jogának realizálása érdekében társadalombiztosítási és szociális intézményi rendszert köteles létrehozni, fenntartani és működtetni. A megélhetési minimumot biztosító szociális ellátások rendszerének kialakításakor alapvető alkotmányi követelmény az emberi élet és méltóság védelme. Ennek megfelelően az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről — így hajléktalanság esetén az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításához szállásról — gondoskodni.

2. Az Alkotmánybíróság a „lakhatáshoz való jog” biztosítása tekintetében a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának, valamint a nemzeti és etnikai kisebbségek országgyűlési biztosának közösen előterjesztett indítványa kifogásolta, hogy az állam nem tesz eleget az Alkotmány 15., 16., 17., valamint 70/E. §-aiból fakadó jogalkotási feladatának.

Az indítványozók szerint sem a szociális ellátásokról, sem a társadalombiztosításról szóló törvényi rendelkezések „nem fedik le teljes egészében a hivatkozott alkotmányos rendelkezésekből az államra háruló szabályozási kötelezettségeket, hiszen álláspontjuk szerint a szociális biztonsághoz való alapjognak a hajlékhoz (lakhatáshoz) való jog nélkülözhetetlen részét képezi, mert annak hiányában egyetlen szociális intézkedés sem érheti el a célját.”

Továbbá az indítványozók szerint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény, valamint a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény rendelkezései nem határozzák meg a megjelölt alkotmányos rendelkezéseknek megfelelően a szociális lakásgazdálkodással kapcsolatos állami feladatokat, valamint azok állami és önkormányzati szervek közötti megosztását. Egyrésztől ugyanis a hatályos jogszabályok kizárólag a helyi önkormányzatok kötelezettségévé teszik a szociális lakásgazdálkodással kapcsolatos „állami felelősség érvényesítését”, másrészt pedig az önkormányzatok jelentős része „ennek a feladatnak az ellátására nem alkalmas”. Ez pedig az állampolgári jogok régióként eltérő biztosítására, s ennek következtében diszkrimináció kialakulására ad lehetőséget.

A probléma megoldásához az indítványozók szerint „elengedhetetlenül szükséges a szociális biztonsághoz való alapjog alkotmányos tartalmának a lakhatással összefüggésben való értelmezése, valamint a szociális biztonsághoz való alapjoggal és a lakásgazdálkodással kapcsolatos állami felelősség alkotmányos alapjainak és terjedelmének meghatározása.”

Mindezekre tekintettel az indítvány elsődlegesen az Alkotmány 70/E. §-ának értelmezésére irányult azt a kérdést téve fel, hogy

— a szociális biztonsághoz való alkotmányos alapjog részét képezi-e a lakhatáshoz való jog, és e jog milyen terjedelmű [Alkotmány 70/E. § (1) bekezdés];

— megállapítható-e az állam felelőssége a lakhatáshoz való jog érvényesülésének biztosításában [Alkotmány 70/E. § (2) bekezdés].

Az indítványozók másodlagosan mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérték, mivel az állam elmulasztotta a szociális biztonsághoz való alapjogból származó „lakhatáshoz való jog” biztosítására vonatkozó szabályozó és intézményrendszer megalkotását.

II.

1. Az Alkotmánynak az indítványozók által értelmezni kért rendelkezése a következő:

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegyesség, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.

(2) A Magyar Köztársaság az ellátásra való jogot a társadalombiztosítás útján és szociális intézmények rendszerével valósítja meg.”

2. Az indítványozók által felhívott további alkotmányi rendelkezések:

„15. § A Magyar Köztársaság védi a házasság és a család intézményét.”

„16. § A Magyar Köztársaság különös gondot fordít az ifjúság létbiztonságára, oktatására és nevelésére, védelmezi az ifjúság érdekeit.”

„17. § A Magyar Köztársaság a rászorulókról kiterjedt szociális intézkedésekkel gondoskodik.”

III.

1. Az indítvány első része kapcsán az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § g) pontjában meghatározott hatáskörében járt el. Az Abtv. 1. § g) pontja értelmében az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik az Alkotmány rendelkezéseinek értelmezése. Az Abtv. 21. § (6) bekezdése alapján az 1. § g) pontja szerinti eljárást a) az Ország-

gyűlés vagy annak állandó bizottsága, b) a köztársasági elnök, c) a Kormány vagy annak tagja, d) az Állami Számvevőszék elnöke, e) a Legfelsőbb Bíróság elnöke, f) a legfőbb ügyész indítványozhatják. Az Abtv. 21. § (8) bekezdése szerint törvény másokat is feljogosíthat alkotmányértelmezési eljárás indítványozására. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 22. §-ának e) pontja az állampolgári jogok országgyűlési biztosát is feljogosította alkotmányértelmezés kezdeményezésére. Az indítvány tehát az annak előterjesztésére jogosulttól származik.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint [először: 31/1990. (XII. 18.) AB határozat, ABH 1990. 136, 137.; legutóbb: 652/G/1994. AB határozat, ABH 1998. 574, 576.] az Abtv. 1. § g) pontjában szabályozott, elvont alkotmányértelmezésre vonatkozó indítvány esetében az alábbi követelményeket kell figyelembe venni. Az indítványnak az Abtv. 21. § (6) bekezdésében meghatározott szervtől vagy személytől kell származnia; nem általánosságban, hanem valamely konkrét alkotmányjogi probléma aspektusából kell kezdeményeznie az eljárást; az Alkotmány egy ugyancsak konkrétan megjelölt rendelkezésének értelmezését kell kérnie. Végül az adott alkotmányossági problémának közvetlenül — más jogszabály közbejötté nélkül — levezethetőnek kell lennie az Alkotmányból. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány ezeknek a feltételeknek megfelel.

2. Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra, hogy az indítványozók álláspontja szerint a szociális biztonsághoz való jognak a „lakhatáshoz való jog” tartalmi eleme. Erre hivatkozva (jóllehet az indítványuk elsődlegesen éppen annak alkotmányértelmezés révén történő tisztázására irányul, hogy a szociális biztonsághoz való jognak van-e ilyen tartalma, az milyen terjedelmű és melyek az állam ebből fakadó kötelezettségei) az indítványozók állították az államnak a „lakhatáshoz való jog” általuk feltételezett létéből adódó kötelezettségeit, továbbá azok megsértését is.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozóknak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló kérelme csak az Alkotmány 70/E. §-ának értelmezését követően dönthető el. Ezért az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló kérelmet csak az Alkotmány értelmezésének függvényében, mindazonáltal azzal egy eljárásban bírálta el.

IV.

Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll hatáskörében eljárva több ízben foglalkozott az Alkotmány 70/E. §-ának értelmezésével. Az Alkotmánybíróság már egy korai határozatában rámutatott arra, hogy „a szociális biztonság nem jelent sem biztosított jövedelmet, sem pedig azt, hogy az állampolgárok egyszer elért életszínvonalra a

gazdasági viszonyok kedvezőtlen alakulása következtében ne csökkenhetne. Az államnak polgárai szociális biztonsága tekintetében fennálló kötelezettségeit az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésében foglaltak általános jelleggel nevesítik.” [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991. 146, 163.]

Majd az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdésének idézett rendelkezéséből tehát csak az következik, hogy az állam a polgárok megélhetéséhez szükséges ellátáshoz való jogaik realizálása érdekében társadalombiztosítási és szociális intézményi rendszert köteles létrehozni, fenntartani és működtetni. Az Alkotmány azonban e rendszerek működésére vonatkozó alapvető elveket és szempontokat már nem határozza meg.” Az Alkotmány 70/E. §-ával összefüggésben hangsúlyozta az Alkotmánybíróság, hogy „az Alkotmány szerint ugyanis az egyedüli követelmény, hogy a társadalombiztosítási és a szociális intézményi rendszer a megélhetéshez szükséges ellátásra vonatkozó jogosultságot megvalósítsa”. [26/1993. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1993. 196, 199.]

Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-ával összefüggésben a 38/1994. (VI. 24.) AB határozatban (ABH 1994. 429, 433.) ismételt hangsúlyozza, hogy „amint arra az Alkotmánybíróság 26/1993. (IV. 29.) AB határozatában rámutatott az Alkotmány e rendelkezéséből következik, hogy az állam olyan társadalombiztosítási és szociális intézményrendszert köteles létrehozni, fenntartani és működtetni, amely biztosítja a polgárok számára a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jogaik érvényesülését (ABH 1993. 196.)”.

Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy „az alkotmányi feladatok és a szociális jogok megvalósítása eszközei és mértéke tekintetében a jogalkotó viszonylag nagy szabadságot élvez. Alkotmányossági probléma abban a határesetben keletkezhet, ha az állam beavatkozása, vagy — gyakrabban — az állam mulasztása az Alkotmányban előírt feladat teljesítését, vagy valamely védett intézmény, illetőleg jog megvalósulását nyilvánvalóan lehetetlenné teszi; e minimális követelmény felett azonban — más alapjog sérelmét kivéve — nincs alkotmányi ismérv az államcélrt vagy szociális jogot szolgáló jogszabályok alkotmányosságának minősítésére.” [28/1994. (V. 20.) AB határozat, ABH 1994. 134, 140.]

Az Alkotmánybíróság 43/1995. (VI. 30.) AB számú határozata a szociális ellátások mértékének megváltoztatásával kapcsolatban utalt arra, hogy „az állam a 70/E. §-ban megfogalmazott kötelezettségének eleget tesz, ha a szociális ellátás biztosítására megszervezi és működteti a társadalombiztosítás és a szociális támogatások rendszerét. Ezen belül a jogalkotó maga határozhatja meg, hogy milyen eszközökkel éri el társadalompolitikai céljait.” Ezzel kapcsolatban rámutatott arra is, hogy „az állam széles körű jogosítványokkal rendelkezik a szociális ellátásokon belüli változtatásokra”. Ugyanakkor azt is megállapította az Alkotmánybíróság, hogy „az elvonások folytán a szociális ellátás mértéke egészében nem csökkenhet a 70/E. § sze-

rint megkövetelhető minimális szint alá”. (ABH 1995. 188, 191—192.)

Ez utóbbi határozatot idézi az Alkotmánybíróság a 731/B/1995. számú határozatában: „Az Alkotmány e rendelkezéséből nem következik, hogy a lakáshoz jutás állami támogatására az állampolgároknak alanyi joga lenne, de az sem, hogy az állam a lakáscélú támogatásoknak meghatározott formáját és rendszerét köteles volna biztosítani.

Az Alkotmány e szabálya csak az állami szociálpolitika működtetését írja elő, és alkotmányos követelményként pedig csak azt határozza meg, hogy a szociális ellátás mértéke egészében nem csökkenhet a 70/E. §-ban meghatározott minimális szint alá.” (ABH 1995. 801, 803.)

Az Alkotmánybíróság 32/1998. (VI. 25.) AB határozatában — a szociális biztonság alapjogával kapcsolatos jellemzők és követelmények meghatározása kapcsán — a minimális mértékű ellátás minősége tekintetében foglalt állást, kimondva, hogy „az Alkotmány 70/E. §-ában meghatározott szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó olyan megélhetési minimum állami biztosítását tartalmazza, amely elengedhetetlen az emberi méltósághoz való jog megvalósulásához”. (ABH 1998. 251, 254.)

Az alkotmányossági mérce ezzel — az emberi méltósághoz való jog bevonása folytán — a 70/E. § (1) bekezdésének elvontságából (szociális ellátórendszer fenntartása a megélhetéshez szükséges ellátás biztosítására) a minőség tekintetében is konkrétta vált: a szociális intézményrendszer keretében nyújtandó ellátásnak olyan minimumot kell nyújtania, hogy az biztosítsa az emberi méltósághoz való jog megvalósulását. Az ezt a minimumot el nem érő mértékű szolgáltatás esetében a szociális biztonsághoz való jog érvényesüléséről nem lehet beszélni.

A szociális jogok esetében a megélhetési minimumot az ellátórendszer részjogosítványainak összessége kell, hogy biztosítsa. Ennek összességében kell megfelelnie az általános mércének: az emberi méltósághoz való jognak, mely az Alkotmánybíróság értelmezésében az emberi élethez való joggal „egységet alkotó olyan oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele”. [23/1990. (X. 31.) AB határozat, ABH 1990. 88, 93.] Az emberi élethez való joggal összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság „az állam objektív, intézményes életvédelmi köteletségét” állapította meg, mely szerint: „az élethez való jogból az államnak nem csupán az a kötelessége keletkezik, hogy az egyes emberek élethez való alanyi jogát ne sértse meg, és hogy annak védelméről jogalkotással és szervezési intézkedésekkel gondoskodjék, hanem általában az emberi életet és létfeltételeit is védenie kell”. [48/1998. (XI. 23.) AB határozat, ABH 1998. 333, 342.]

V.

1. Az alkotmányjogi dogmatikában immár hagyományosnak tekinthető az ún. első és második generációs em-

beri és állampolgári jogok megkülönböztetése. Eszerint az első nemzedékhez tartoznak a klasszikus szabadságjogok, melyek a közhatalmat gyakorló állami szervek elé állítanak korlátokat az egyéni szabadság védelmében. A második generációt a gazdasági, szociális és kulturális jogok alkotják. Ezek érvényesülése az állam kifejezett cselekvését feltételezi. Nyilvánvaló, hogy ezen jogok garantálása a társadalom mindenkori gazdasági teljesítőképességének függvénye. Ez irányadó az Alkotmány 70/E. §-ában foglalt szociális biztonsághoz való jogra is.

2. Az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése szerinti szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó megélhetési minimum állam általi biztosításának kötelezettségét tartalmazza. A megélhetési minimum garantálásából konkrétan meghatározott részjogok mint alkotmányos alapjogok nem vezethetők le. Az állam ugyanis nagyfokú szabadságot élvez a szociális biztonság megvalósítása konkrét eszközeinek meghatározása tekintetében. Amennyiben az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-ából eredő általános ellátási kötelezettségen belül egyes részjogosítványokat (pl. lakhatáshoz való jog, megfelelő élelmezéshez, tisztálkodáshoz, ruházkodáshoz való jog) állapítana meg és kényszerítene ki az alkotmányos alapjog szigorúságával, akkor ez a szociális ellátás újabb és újabb elemeinek alkotmányos alapjogként történő elismeréséhez vezetne. Egy ilyen értelmezés nem lenne tekintettel az alkotmányozó hatalomnak az alkotmányos alapjogok meghatározásával kapcsolatos jogára. Figyelmen kívül hagyná azt az alkotmányos követelményt is, hogy a jogalkotó széles körű szabadságot élvez a szociális biztonság megvalósítása konkrét eszközeinek meghatározása tekintetében. Ilyen módon az Alkotmánybíróság a jogalkotót a nemzetgazdaság mindenkori teljesítőképességétől függetlenül kötelezné egyes konkrét ellátási formák biztosítására. Így nem érvényesülhetne az állam kötelessége a szociális ellátások mértékének növelésére a nemzetgazdaság teljesítőképessége függvényében, mert csak egyes, állandó jelleggel meghatározott konkrét támogatási formák nyújtására lenne köteles. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az emberi életet és méltóságot biztosító, valamint a nemzetgazdaság teljesítőképességének megfelelő általános ellátási kötelezettség kimondásán túlmenően tartózkodik egyes konkrét részjogok alkotmányos alapjogként történő elismerésétől. Mindebből következően a „lakhatáshoz való jog” biztosítása tekintetében az állam kötelezettsége és ebből következően a felelőssége nem állapítható meg.

Az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése szerinti megélhetési minimum alkotmányos alapkövetelményeként meghatározott emberi élethez és méltósághoz való jog védelmében az állam az emberi lét feltételeiről köteles gondoskodni. Ennek megfelelően az állam ellátási kötelezettsége a hajléktalanság esetén az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzetben kiterjed a szállás biztosítására is. A szállás biztosítására irányuló állami kötelezettség nem

azonos a „lakhatáshoz való jog” megteremtésével. A szállás biztosítására az állam abban az esetben köteles, ha a szállásnélküliség az emberi életet közvetlenül fenyegeti. Az állam tehát ebben a végső helyzetben köteles azokról gondoskodni, akik az emberi lét alapfeltételeit önjelöltől nem tudják megteremteni.

3. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem állapítható meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség a „lakhatáshoz való jog” biztosítása vonatkozásában, hiszen az Alkotmány 70/E. §-a alapján nem következik ilyen konkrét jog szabályozására vonatkozó jogalkotói kötelezettség. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló részét elutasította.

4. Az Alkotmány 70/E. §-ának értelmezésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény az állam ellátási kötelezettségével kapcsolatban részletes rendelkezéseket tartalmaz, amelyek vonatkoznak a rászorultak elhelyezésének biztosítására is. Az állam többek között a hajléktalan személyek számára nappali melegedő lehetőséget, átmeneti szállást, éjjeli menedékhelyet biztosít, valamint hajléktalanok otthona, illetve rehabilitációs intézménye keretében nyújt szállásjellegű ellátást. Ezen túlmenően létezik még a települési önkormányzat által nyújtható lakásfenntartási támogatás, amely nyilvánvalóan a lakással rendelkező, de a lakás fenntartására nem elegendő jövedelmű személyek számára jelent szociális ellátást. A gyermekvédelmi törvény ismeri az otthoneremtési támogatásnak, a családok átmeneti otthonának, a gyermekek átmeneti gondozásának, valamint az utógondozói ellátásnak az intézményét. Ezen támogatási formákkal összefüggésben az Alkotmánybíróság ismételt hangsúlyozza, hogy az államnak a mindenkori nemzetgazdasági lehetőségek figyelembevételével törekednie kell a támogatások mértékének növelésére, illetőleg a társadalom teljesítőképességéhez is igazodóan a szociális ellátások bővítésére.

5. Bár konkrét ellátás nyújtására vonatkozó alkotmányos alapjog az Alkotmány 70/E. §-ából nem következik, az államnak az általános ellátási kötelezettsége alapján törekednie kell a szociális biztonság lehető legteljesebb megvalósítására. Ezt nemzetközi kötelezettségvállalásai is előírják számára. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra a korábbi megállapítására, miszerint „az emberi élet és méltóság egységéből fakadó alapjogokat az alkotmányos jogállam a vonatkozó nemzetközi egyezmények és az alapvető jogelvek figyelembevételével, az Alkotmányban meghatározott közösségi és egyéni érdekek szolgálatában hivatott szabályozni”. [23/1990. (X. 31.) AB határozat, ABH 1990. 88, 93.]

A szociális biztonság megvalósítására vonatkozó jogállami kötelezettséget határoz meg többek között az 1976. évi 9. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, melynek 9. Cikke előírja: „Az Egyezségokmányban részes államok elismerik, hogy mindenkinek joga van a szociális biztonságra, beleértve a társadalombiztosítást is.” Ennél részletesebb rendelkezést tartalmaz a fenti Egyezségokmány 11. Cikk 1. pontja, mely külön hangsúlyt helyez az életkörülmények javítása érdekében az egyes létfeltételek megteremtésére irányuló folyamatos tevőleges állami cselekvésre: „Az Egyezségokmányban részes államok elismerik mindenkinek a jogát önmaga és családja megfelelő életszínvonalára, ideértve a kellő táplálkozást, ruházzkodást és lakást, valamint az életkörülmények állandó javulását. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak e jog megvalósítása érdekében, továbbá elismerik, hogy evégből alapvető fontosságú a szabad elhatározás alapján nyugvó nemzetközi együttműködés.” Ehhez hasonló intézkedési kötelezettséget fogalmaz meg a részes államok számára az Európai Szociális Karta kihirdetéséről szóló 1999. évi C. törvény 16. Cikke, amely a család szociális, jogi és gazdasági védelmének széles körű megvalósítását írja elő: „A család mint a társadalom alapvető egysége, teljes körű fejlődéshez szükséges feltételek biztosítása érdekében a Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy olyan intézkedésekkel támogatják a családi élet gazdasági, jogi és szociális védelmét mint például a szociális és családi juttatások, pénzügyi intézkedések, a családok lakhatásának biztosítása, a fiatal házasoknak nyújtott kedvezmények és egyéb megfelelő eszközök.”

VI.

1. Az Alkotmánybíróság nem foglalkozott az Alkotmánynak az indítványban említett 15., 16. és 17. §-ával, mivel a kérelem a 70/E. § értelmezésére vonatkozott, valamint tárgyi összefüggés hiánya miatt sem volt szükséges a 15–16. §-ok figyelembevételére az indítványozók által kért alkotmányértelmezés kapcsán. Az Alkotmány 17. §-ában foglalt szociális intézkedésekkel kapcsolatban pedig „az Alkotmánybíróság több határozatában is kifejezésre juttatta, hogy az „általános rendelkezések” körében található tétel vizsgálata az „alapvető jogok és kötelezettségek” körében fellelhető alkotmányos rendelkezések tükrében — éppen azokkal mutatott szoros összefüggése miatt — végzendő el” (3/D/1998. AB határozat, ABH 1999. 642, 644.). Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-ának értelmezésénél nem tért ki külön a 17. § rendelkezéseire.

2. Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét az Abtv. 51. § (2) bekezdése alapján rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 5/G/1998.

Dr. Czúcz Ottó alkotmánybíró párhuzamos indoklása

A határozat és az indoklás valamennyi elemével egyetértek, e párhuzamos indoklásban mindössze a döntés életvédelmi aspektusainak jelentőségét kívánom nyomatékosabbá tenni, kiemelni.

1. Kiemelkedően fontos alkotmányos követelménynek tekintem a határozat rendelkező részének azon elemét, amely megállapítja, hogy „az állam köteles... az életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításához szállásról — gondoskodni”. Ez a tétel egyfelől világosan tükrözi azt az (elméleti modellelemzésekkel is igazolható) felismerést, amely szerint az olyan populációk, amelyek nem alakítanak ki megfelelő mechanizmusokat a létveszélybe került tagjaik védelmére, kihalással fenyegető versenyhátrányba kerülhetnek más közösségekkel szemben. Emellett azonban e követelmény — meggyőződésem szerint — egyértelműen következik az Alkotmány 70/E. § és 54. § (1) bekezdéseinek összevetéséből, továbbá megfogalmazása szervesen illeszkedik az Alkotmánybíróság eddig követett — életvédelemmel összefüggő — értelmezési gyakorlatához.

2. Mindennapi tapasztalatainkból tudjuk, hogy az életben — többnyire valamilyen természeti csapás, emberi tragédia, haláleset nyomán, vagy egyéb, előre nem látható ok következtében — időnként kialakulhatnak olyan különleges élethelyzetek, amikor kizárólag egy — az alapvető létszükségletek körébe tartozó — elem (pl. elegendő élelem, megfelelő ruházat vagy szállás) hiánya is az érintett életét közvetlenül fenyegető veszély forrásává válhat. Az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy: „A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegy-

ség, árvaság és önhibájukon kívüli munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásokra jogosultak.” S a (2) bekezdés szerint: „A Magyar Köztársaság az ellátáshoz való jogot a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósítja meg.”

Helyesen idézi ezzel összefüggésben a határozat indoklása azokat a korábbi alkotmánybírói döntéseket, melyek kifejtik, hogy a szociális jogok megvalósításának eszközei és mértéke tekintetében a jogalkotó viszonylag nagy szabadságot élvez, s hogy az állam széles körű jogosítványokkal rendelkezik a szociális ellátásokon belüli változásokra. Olyan esetekben azonban, amikor valakinek az élete kerül veszélybe egy meghatározott megélhetési feltétel hiánya miatt, már változik az állami kötelezettség szerkezete. Ilyenkor már nem elégséges különféle szociális intézményeket pusztán fenntartani és (és azokat a mindenkori szociálpolitikai felfogásnak megfelelően) működtetni, ilyen esetekben az állam köteles a rendelkezésre álló erőforrásokat úgy csoportosítani, hogy a konkrét veszély elhárításához szükséges eszközök — időben, s a veszély elhárításához szükséges mértékben — az érintettek rendelkezésére bocsáthatók legyenek. Ezzel összefüggésben utalunk kell az Alkotmánybíróság 64/1991. (XII. 17.) AB határozatára, amelyben kifejtette: „Az Alkotmány 54. § (1) bekezdése egyrészt minden ember számára garantálja az élethez való jogot, másrészt — a 8. § (1) bekezdésével összhangban — »az állam elsőrendű kötelességévé« teszi az emberi élet védelmét. Az állam kötelessége az alapvető jogok »tisztelőben tartására és védelmére« a szubjektív alapjogokkal kapcsolatban nem merül ki abban, hogy tartózkodnia kell megsértésüktől, hanem magában foglalja azt is, hogy gondoskodnia kell az érvényesülésükhöz szükséges feltételekről.” [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 297, 302.] Hasonlóan érvel a 60/1993. (XI. 29.) AB határozat, a 28/1994. (V. 20.), valamint az 58/1994. (XII. 14.) AB határozat is.

Mindebből világossá válik, hogy az állam kötelezettségei más dimenzióba kerülnek akkor, ha a szokványos szociális gondok között olyan eset bukkan fel, amelynél a megélhetési feltételek valamelyik elemének hiánya miatt az érintett élete is közvetlen veszélybe kerül. Ilyenkor az állam életvédelmi funkciója miatt az ellátási kötelezettségei is a szokásosnál intenzívebbé, „sűrűbbé” válnak.

Megjegyzem, hogy az intenzitás növekedése nem jelenti egyben azt is, hogy ezek a kötelezettségek abszolút szerkezetűvé válnának, vagyis, hogy az állam köteles lenne bárkinek az egyszerű bejelentése alapján ellátásokat nyújtani, ha az érintett úgy érezné: élete veszélybe került. Az államnak ilyen esetekben is körültekintően szabályozni kell, hogy milyen ismérvek alapján, milyen eljárás keretében állapítsák meg azt, hogy a szállás hiánya miatt az adott körülmények között valóban veszélyeztetett-e az érintett élete (s az sem kizárt, hogy amennyiben szükséges, bizonyos célszerűen megválasztott magatartási szabályokat is meghatározzanak az érintettnek, a tőle elvárható kooperációra hívják fel a veszélyhelyzet mielőbbi elhárítása érdekében).

Ezek az eljárási és tartalmi feltételek azonban a másik oldalon nem válhatnak olyan súlyúvá és terjedelművé, hogy alkalmazásukkal kiüresedjenek az állam életvédelemmel összefüggő kötelezettségei. S emiatt az ilyen helyzetbe került személyek számára csak azok a védelmi eszközök, megoldások álljanak rendelkezésre, amelyek a nehéz helyzetben lévő, de közvetlen életveszélynek nem kitett állampolgárok szociális problémái kezelésére egyébként adtak. A szabályozás ilyen részletkérdéseinek alkotmányos megítélésére azonban nyilvánvalóan csak egy erre irányuló indítvány alapján indított külön vizsgálat nyomán kerülhet sor.

3. Egyetértek a rendelkező rész azon pontjával is, mely szerint a „lakhatáshoz való jog” biztosítása tekintetében az Alkotmánybíróság nem állapította meg a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a jogalkotónak ne lehetnének szerterágazó szabályozási feladatai az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításához szükséges szállás biztosítása kapcsán. E körben feltehetően célszerű lesz ellenőrizni, hogy a jelenlegi szabályok megfelelnek-e az említett követelményeknek. E kérdések azonban már túlmutatnak az Alkotmánybíróság által most tárgyalt ügyön.

Dr. Czucz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom:

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bagi István alkotmánybíró különvéleménye

I.

Az Alkotmány értelmezésére és mulasztás megállapítására irányuló eljárásban hozott 5/G/1998. sz. határozat rendelkező részének 1. pontja első bekezdésével, valamint a második bekezdés első mondatában foglaltakkal, továbbá a 2. pontjában rögzített megállapításokkal egyetértek.

Alapvetően nem értek egyet azonban a rendelkező rész második bekezdésében tett megállapítással, mely szerint az állam köteles hajléktalanság esetén az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításához szállásról gondoskodni.

A fenti gondolat erkölcsi és szociológiai tartalmát magam is igaznak ismerem el, ugyanakkor egyetértek a határozat azon megállapításával, hogy az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdéséből a megélhetési minimum garantálásából konkrétan meghatározott részjogok nem vezethetők le.

Álláspontom szerint az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdésének értelmezése során ugyanez a megállapítás tehető, tehát konkrét „részjogok” — így ezen belül „szállás” biz-

tosításának állami kötelezettsége — közvetlenül az Alkotmány rendelkezéséből nem vezethető le, figyelembe véve azt is, hogy a konkrét kötelezettség megjelölése normaként értelmezhető.

Az Alkotmánybíróság hatásköre ún. absztrakt alkotmányértelmezésre terjed ki. Nem lehet pontosan megállapítani, hogy mi tartozik a „szállás” fogalmi körébe — pusztán a fedél, vagy annál több, így pl. nagy hidegben fűtési kötelezettség, életet fenyegető veszélyhelyzet esetén élelmezés biztosítása, vagy más, a veszélyhelyzet esetén szükséges intézkedés —, véleményem szerint az alkotmányi rendelkezés ilyen jellegű értelmezése nem tekinthető elvontnak.

Ellenkező értelmezés, olyan álláspont esetén, amely szerint a szállás biztosítása egyértelmű és konkrét kötelezettséget jelent, ennek kimondása már a törvényhozó normaalkotási feladata, az Alkotmány esetleges módosításával.

II.

Véleményem szerint az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdését — a Magyar Köztársaság az ellátásra való jogot a társadalombiztosítás útján és szociális intézmények rendszerével valósítja meg — a határozat által is idézett korábbi alkotmánybírói határozatok absztrakt módon és kellőképpen értelmezték, konkrét állami kötelezettség kimondása már mintegy az Alkotmány „szövegszerű kiegészítését” jelentené.

A „hajléktalanság” és az „életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet” túl tág értelmezése lehetőséget adnak, de az utóbbi fogalom meghatározás a más jogágakban szereplő voltára tekintettel a megállapítás elvontságát veszélyezteti.

Magam az általam konkrétan tartott állami kötelezettség kimondását az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdésének értelmezése során mellőztem volna.

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András alkotmánybíró különvéleménye

1. Egyetértek a határozat 2. pontjával, a „lakhatáshoz való jog” biztosítása tekintetében a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítvány elutasításával, továbbá a határozatnak az Alkotmány 70/E. § értelmezését tartalmazó 1. pontjával, kivéve annak utolsó mondatával. Az általam kifogásolt mondat a következő: „Ennek megfelelően az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről — így hajléktalanság esetén az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításához szállásról — gondoskodni.”

Álláspontom szerint ezzel az értelmező mondattal az Alkotmánybíróság túllépett az absztrakt alkotmányértelmezés hatáskörén és a törvényhozó hatalom körébe tartozó konkrét állami feladatot, s egyben a feladatellátás konkrét feltételét is megfogalmazta.

Az idézett konkrét állami feladat nem kapcsolható kényszerítően és közvetlenül az Alkotmány 70/E. §-ának az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban kifejtett — értelmezett — tartalmához.

2. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-át mind-ezideig a jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló hatáskörében eljárva értelmezte, és fokozatosan — több határozatában — bontotta ki annak tartalmát.

A szociális biztonsághoz való jog — az Alkotmánybíró-ság eddigi értelmezéseiben — olyan ellátó rendszer kiépítésére, működtetésére irányuló állami kötelezettséget jelent, amely biztosítja az ellátáshoz való jognak azt az alkotmányos minimumát, amely az emberi méltósághoz való jog megvalósulásához elengedhetetlen. A határozat 1. pontja lényegében ezt az értelmezést emeli az absztrakt alkotmányértelmezés szintjére, kiegészítve az általam kritizált mondattal.

Az Alkotmánybíróság a 32/1998. (VI. 25.) AB határozatában, annak az alkotmányos követelménynek a kimondásával, hogy az ellátási minimum alkotmányos mércéje az emberi méltósághoz való jog megvalósulása, kiteljesítette az Alkotmány 70/E. §-ának értelmezését. Az emberi méltóság, mint általános mérce itt nem az általános személyiségi jog „egyik megfogalmazása” [8/1990. (IV. 23.) AB határozat]. A szociális biztonsághoz való jogból az emberi méltóságnak megfelelő ún. „részigogok” nem vezethetők le. A szociális jogok esetében az ellátórendszer részjogosítványi összességének, illetőleg egy adott, konkrét ellátási formának az egyéb juttatásokkal együttesen [32/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998. 254.] kell megfelelnie az általános mércének, az emberi méltósághoz való jog megvalósulásának abban az általános értelemben, ahogy azt a 64/1991. (XII. 17.) AB határozat megfogalmazta, az emberi státusz meghatározójaként: „Emberi méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától és attól is, hogy emberi lehetőségéből mennyit valósított meg, és miért annyit. Egyetlen emberi élethez való jogáról sem beszélhetünk úgy, hogy ne értenék bele az élethez és a méltósághoz való alanyi jogát.” (ABH 1991. 309.)

Következésképpen az Alkotmány 70/E. §-ában meghatározott szociális biztonsághoz való jognak, mint a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jognak alkotmányos minimuma — az emberi méltósághoz való jog megvalósulásának alkotmányos követelménye által meghatározottan — jelenti az emberi státusz, az emberi létfeltételek mindazon összetevőit (segélyezési, ellátási formákat) amelyeket az állam törvényalkotás útján — alanyi jogként, vagy rászorultság szerint — biztosítani köteles.

A kifejtettek alátámasztásaként hivatkozom az Alkotmánybíróság 28/1994. (V. 20.) AB határozatára: „Az intézmények létrehozása mellett a szociális jogok megvalósítása az igénybevitelükkel kapcsolatos alanyi jogok révén történik, amelyeket a törvényhozásnak kell meghatározni.” (ABH 1994. 134, 138.) Ezek nagyságára és módjára az Alkotmányból közvetlenül nevesített alkotmányos kötele-

zetség nem vezethető le. (698/B/1990. AB határozat: hivatkozva az 1449/B/1992. AB határozat, ABH 1994. 561. 563.)

3. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróság (elvont) alkotmányértelmezési hatáskörétől az adott alkotmányi norma tartalmának kibontásától el kell választani az abból (az értelmezett alkotmányi normából) levezethető törvényhozói (végrehajtási) feladatok elvileg lehetséges változatainak megfogalmazását. Az általam kifogásolt mondat az Alkotmány 70/E. §-ának eddigi, a határozatban összefoglalt értelmezéséből elvileg levezethető konkrét — feltételeket is magában foglaló — állami feladat megfogalmazása és mint ilyen nem része, nem tartalmi eleme az Alkotmány 70/E. §-ának. Az Alkotmány 70/E. §-ából következő konkrét — „nevesített” — állami kötelezettségeket a törvényhozásnak és nem az Alkotmánybíróságnak kell meghatározni. „Az alkotmányi előírások megvalósítása — számos feltételtől függően — változó és folyamatos törvényhozási jogalkalmazási, önkormányzati és társadalmi feladat.” (1558/B/1991. AB határozat, ABH 1994. 510. 511.)

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 161/2000. (XI. 8.) KE határozata

**szolgálati viszony megszüntetéséről
és nyugállományba helyezésről**

A honvédelmi miniszter előterjesztésére *Póka Ferenc Béla* dandártábornok szolgálati viszonyát, érdemei elismerése mellett, 2001. június 30-i hatállyal — a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 53. §-ának *c)* pontja és 56. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja alapján — felmentéssel megszüntetem, egyben nyugállományba helyezem.

Budapest, 2000. október 31.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

A Köztársaság Elnökének 162/2000. (XI. 8.) KE határozata

**szolgálati viszony megszüntetéséről
és nyugállományba helyezésről**

A honvédelmi miniszter előterjesztésére *Szekeres István* dandártábornok szolgálati viszonyát, érdemei elismerése mellett, 2001. május 31-i hatállyal — a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 53. §-ának *c)* pontja és 56. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján — felmentéssel megszüntetem, egyben nyugállományba helyezem.

Budapest, 2000. október 31.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

A Köztársaság Elnökének 163/2000. (XI. 8.) KE határozata

**szolgálati viszony megszüntetéséről
és nyugállományba helyezésről**

A honvédelmi miniszter előterjesztésére *Dobó Péter* vezérőrnagy szolgálati viszonyát, érdemei elismerése mellett, 2001. május 31-i hatállyal — a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 53. §-ának *c)* pontja és 56. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján — felmentéssel megszüntetem, egyben nyugállományba helyezem.

Budapest, 2000. október 31.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

**A Köztársaság Elnökének
164/2000. (XI. 8.) KE
határozata**

**szolgálati viszony megszüntetéséről
és nyugállományba helyezéséről**

A honvédelmi miniszter előterjesztésére *Makai Sándor Tibor* vezérőrnagy szolgálati viszonyát, érdemei elismerése mellett, 2001. május 31-i hatállyal — a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 53. §-ának *c)* pontja és 56. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján — felmentéssel megszüntetem, egyben nyugállományba helyezem.

Budapest, 2000. október 31.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

**A Köztársaság Elnökének
165/2000. (XI. 8.) KE
határozata**

egyetemi tanári tisztség alóli felmentésekről

Az oktatási miniszter előterjesztésére

a Szegedi Tudományegyetemen

dr. Szarvas Ferenc egyetemi tanárt
2000. november hó 26. napjával,

dr. Fejes Pál egyetemi tanárt
2001. január hó 13. napjával,

dr. Szemere György egyetemi tanárt
2001. február hó 3. napjával,

dr. Bán Miklós egyetemi tanárt
2001. február hó 22. napjával,

dr. Solymosi Frigyes egyetemi tanárt
2001. március hó 30. napjával és

dr. Burger Kálmáné dr. Gimes Anna egyetemi tanárt
2001. május hó 19. napjával,
a Szent István Egyetemen

dr. Jeszenszky Zoltán egyetemi tanárt
2001. március hó 1. napjával

— 70. életéve betöltésére tekintettel —;

a Debreceni Egyetemen

dr. Ruszoly József egyetemi tanárt,
— közalkalmazotti jogviszony közös megegyezéssel történő megszűnésére tekintettel —
2000. december hó 31. napjával és

dr. Keszthelyi Gusztáv egyetemi tanárt
— nyugállományba vonulására tekintettel —
2001. május hó 31. napjával,

a Szent István Egyetemen

dr. Kiss István egyetemi tanárt
— közalkalmazotti jogviszony saját kérésre történő megszűnésére tekintettel —
2001. január hó 1. napjával

e tisztsége alól felmentem.

Budapest, 2000. október 31.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

A Kormány határozatai

**A Kormány
1089/2000. (XI. 8.) Korm.
határozata**

**a szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott
hitelek állami kezességvállalásáról szóló
1142/1999. (XII. 30.) Korm. határozat
módosításáról**

A határozat 1. *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a határozat a következő *d)* ponttal egészül ki:

„*c)* kísérleti jelleggel tejtermelési, valamint húshasznosítású szarvasmarha-tartási integrációjának kialakítása érdekében az 5,17 milliárd Ft kezességvállalási keretösszeg fennmaradó részéből 2,35 milliárd Ft kezességvállalási keretösszeg mértékéig — hitelezőnként 80%-os mértékben — az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33. §-a alapján, készfizető kezességet vállal. Az állam kezessége a hitelek tőkeösszegére vonatkozik. A hitel futamideje alatt a jegybanki alapkamat 100%-ának megfelelő mértékű kamattámogatás vehető igénybe. A kamattámogatáshoz szükséges forrásokat a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium 2000—2005. évi költségvetési keretéből kell biztosítani,

d) az 5,17 milliárd Ft kezességvállalási keretösszeg további részére 1,57 milliárd Ft kezességvállalási keretösszeg mértékéig — hitelezőnként 70%-os mértékben — az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33. §-a alapján, sortartó kezességet vállal. Az állam kezessége a hitelek tőkeösszegére vonatkozik. A hitel futamideje alatt a jegybanki alapkamat 100% -ának megfelelő mértékű

kamattámogatás vehető igénybe. A kamattámogatáshoz szükséges forrásokat a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium 2000—2005. évi költségvetési keretéből kell biztosítani.”

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Nógrád Megyei Földművelésügyi Hivatalának (3101 Salgótarján, Rákóczi út 36.)

h i r d e t m é n y e

Az FVM Nógrád Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

hirdet meg a ceredi „Ceredvölgye” Mezőgazdasági Szövetkezet használatában nyilvántartott, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából. A hirdetmény a Magyar Közlöny 102. és 105. számában megjelent hirdetmény helyesbítése.

A sorsolás helye: Cered, Jókai út 3., Önkormányzat tanácskozóterme

A sorsolás ideje: 2000. december 12., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Bárna

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
383/2	szántó	1,6389	14,75	
03/1-ből	szántó	0,3471	6,04	Megfelel a 604/5584 hányadnak, természetvédelmi terület
08/8	erdő	0,1640	0,57	Természetvédelmi terület
08/15-ből	erdő, gyep (legelő)	0,1645	0,21	Megfelel a 21/2821 hányadnak, természetvédelmi terület
08/17-ből	erdő, gyep (rét)	35,2368	41,93	Megfelel a 4293/4459 hányadnak
08/19	erdő	9,9559	16,12	
	gyep (legelő)	0,6935	2,91	
010/9	gyep (legelő)	0,2582	1,08	
010/10	gyep (rét)	0,3733	3,62	
012/10	gyep (legelő)	0,8286	1,33	
012/11-ből	gyep (legelő)	4,2480	17,84	Megfelel a 1784/2545 hányadnak

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
012/14-ből	erdő, gyep (legelő)	97,5665	135,54	Megfelel a 13554/17208 hányadnak, bányaszolgalmi jog
029/4	szántó	0,1867	1,68	
030/7-ből	erdő	8,5288	29,42	Megfelel a 2942/13514 hányadnak
039	erdő	0,7821	2,74	Vezetékjog
041	gyep (legelő)	0,1911	0,80	
042	gyep (legelő)	0,0515	0,22	Vezetékjog
044/19-ből	gyep (rét)	0,9495	9,21	Megfelel a 921/1753 hányadnak, természetvédelmi terület
044/23	erdő	5,9739	7,17	Természetvédelmi terület
044/24	erdő	0,0760	0,13	Természetvédelmi terület
052/26-ből	erdő	1,9010	5,17	Megfelel az 517/6497 hányadnak, természetvédelmi terület
052/28-ből	erdő	11,8928	14,27	Megfelel az 1427/4443 hányadnak, természetvédelmi terület
058/13-ből	szántó	0,1911	1,07	Megfelel a 107/271 hányadnak, természetvédelmi terület
058/14	gyep (legelő)	2,0709	3,31	Természetvédelmi terület
058/15	erdő	5,0538	6,06	Természetvédelmi terület
058/17-ből	erdő	23,2248	27,87	Megfelel a 2787/4113 hányadnak, természetvédelmi terület
058/19	gyep (legelő)	0,2245	0,36	Természetvédelmi terület
058/23	erdő	6,0041	7,20	Természetvédelmi terület
058/25	erdő	0,1998	0,24	Természetvédelmi terület
058/26	gyep (legelő)	7,8480	12,56	Természetvédelmi terület
058/27	erdő	0,2317	0,28	Természetvédelmi terület
058/36-ből	szántó	0,3706	2,34	Megfelel a 234/3154 hányadnak, természetvédelmi terület
061/4	erdő	0,5496	0,66	Természetvédelmi terület
	szántó	1,0893	3,38	
061/8	szántó	3,7438	11,61	Természetvédelmi terület
	erdő	0,2309	0,28	
061/9	gyep (legelő)	5,6941	23,92	Természetvédelmi terület
061/10	erdő	0,4608	0,55	Természetvédelmi terület
061/12	erdő	4,5846	5,50	Természetvédelmi terület
061/13	gyep (legelő)	2,3420	9,84	Természetvédelmi terület
061/14	erdő	6,6514	7,98	Természetvédelmi terület
061/15	gyep (legelő)	4,3405	18,23	Természetvédelmi terület
061/16	gyep (legelő)	2,3170	9,73	Természetvédelmi terület
063/1	gyep (legelő)	2,9864	12,54	Természetvédelmi terület
063/2	erdő	0,8100	2,84	Természetvédelmi terület

Település: Cered

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
02	erdő	0,3449	0,41	
06/32-ből	szántó	0,2605	4,11	Megfelel a 411/583 hányadnak
011/2	gyep (legelő)	0,3265	1,37	
011/17-ből	szántó	0,3123	4,08	Megfelel a 408/40561 hányadnak
011/21-ből	gyep (legelő)	0,2023	0,85	Megfelel a 85/1458 hányadnak
011/24-ből	szántó	0,9328	10,26	Megfelel a 1026/32635 hányadnak, földmérési jelek
011/27-ből	erdő	6,8845	13,08	Megfelel a 1308/4084 hányadnak
011/31-ből	gyep (legelő)	0,4959	1,36	Megfelel a 136/5049 hányadnak
015/1-ből	gyep (legelő)	0,6938	1,11	Megfelel a 111/909 hányadnak
015/4-ből	gyep (legelő)	0,7813	1,25	Megfelel a 125/657 hányadnak
015/13-ből	szántó	1,0976	13,60	Megfelel az 1360/24731 hányadnak
015/15-ből	gyep (legelő)	0,7370	2,08	Megfelel a 208/1272 hányadnak
015/23-ből	szántó, gyep (legelő)	0,9813	2,59	Megfelel a 259/1561 hányadnak
015/24	gyep (legelő)	16,0322	37,56	
021/1	gyep (legelő)	0,3837	0,61	
021/3-ből	szántó	19,1158	212,80	Megfelel a 21280/120912 hányadnak
021/5-ből	gyep (legelő)	0,2585	1,21	Megfelel a 121/302 hányadnak
023/1	gyep (legelő)	1,0375	1,66	
023/2-ből	szántó	0,3748	3,98	Megfelel a 398/6449 hányadnak
023/4-ből	erdő	2,7673	5,26	Megfelel az 525/752 hányadnak
023/6	gyep (legelő)	78,5631	201,10	
023/7-ből	szántó	5,6497	45,94	Megfelel a 4594/15913 hányadnak, földmérési jelek
023/8	szántó	7,5824	42,46	
023/9	erdő	4,8574	9,23	
023/10	erdő	1,2456	2,37	
023/11-ből	erdő	0,6102	1,16	Megfelel a 116/337 hányadnak
023/12	szántó	25,2106	124,38	
023/14	gyep (legelő)	2,1611	3,46	
023/15	erdő	0,2491	1,47	
023/16	szántó	13,9840	73,31	Földmérési jelek

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
028/6	gyep (legelő)	24,7243	39,56	
	erdő	1,3805	2,62	
	erdő	3,5963	6,83	
028/8	szántó	0,4739	1,47	Vezetékjog
031-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	1,3559	3,00	Megfelel a 300/15643 hányadnak, földmérési jelek
036	szántó	0,4949	1,53	
038/6	szántó	0,1799	3,13	
038/9	szántó	0,2999	1,68	
038/10-ből	szántó	2,7493	47,84	Megfelel a 4784/6679 hányadnak
042/1-ből	szántó	2,7443	29,17	Megfelel a 2917/4575 hányadnak, földmérési jelek, vezetékjog
042/3	szántó	1,2597	15,37	
044/10-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	27,0898	181,80	Megfelel a 18164/34682 hányadnak, vezetékjog
047/9-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	7,4621	35,44	Megfelel a 3575/26295 hányadnak
067/1-ből	szántó	0,1650	2,46	Megfelel a 246/15530 hányadnak
068/2-ből	szántó	46,3467	557,27	Megfelel az 55727/64892 hányadnak
070/1	gyep (legelő)	0,5933	2,49	
070/2	gyep (legelő)	0,1238	0,52	
073/5 a, b	gyep (legelő), erdő	2,7857	4,51	
078/8	szántó	11,9595	139,95	
073/9	gyep (legelő)	1,6082	2,57	
074/1-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	2,8012	6,40	Megfelel a 640/14457 hányadnak
078/12-ből	gyep (legelő), erdő	2,4765	5,43	Megfelel az 543/2248 hányadnak
078/17-ből	erdő	1,8157	3,45	Megfelel a 345/3999 hányadnak, bányászolgalmi jog
080/28-ből	szántó, gyep (legelő)	0,0560	0,62	Megfelel a 672/13428 hányadnak
080/29-ből	szántó, gyep (legelő)	0,0846	1,42	Megfelel a 672/13428 hányadnak
080/30-ből	szántó	0,0573	0,57	Megfelel a 1194/103968 hányadnak, bányászolgalmi jog
080/31-ből	szántó	0,0243	0,30	Megfelel a 1194/103968 hányadnak, bányászolgalmi jog

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
080/33-ből	szántó	0,0780	1,12	Megfelel az 1194/103968 hányadnak, bányaszolgalmi jog
080/34-ből	gyep (legelő)	0,0021	0,01	Megfelel az 1194/103968 hányadnak, bányaszolgalmi jog
083/10	erdő	0,0923	0,18	
083/17	erdő	0,1115	0,21	
083/32-ből	szántó	3,6735	20,57	Megfelel a 2057/8619 hányadnak, vezetékjog
085/18	erdő	1,1402	1,37	
085/19	erdő	1,0417	1,25	
085/22	erdő	0,6089	0,73	
085/23	erdő	1,3325	1,60	
085/25	erdő	0,7222	0,87	Vezetékjog
085/26	erdő	2,0703	2,48	
085/28-ből	szántó, erdő	4,1610	20,16	Megfelel a 2016/5277 hányadnak, vezetékjog
088/4	gyep (legelő)	0,7193	1,15	Vezetékjog
088/10	gyep (legelő)	0,6743	1,08	
	erdő	2,3453	4,46	
088/14	gyep (legelő)	0,3941	0,63	
088/15	gyep (legelő)	0,3791	0,61	
088/16-ből	erdő	52,1342	80,45	Megfelel a 8045/22035 hányadnak
088/23-ből	erdő	0,2423	0,37	Megfelel a 37/254 hányadnak
090/2-ből	szántó, gyep (legelő)	0,8042	7,16	Megfelel a 716/12556 hányadnak
096-ből	gyep (legelő)	2,1978	9,23	Megfelel a 923/4397 hányadnak, földmérési jelek
097	erdő	2,4058	4,57	
098/3	szántó	0,0839	1,90	
098/11	szántó	0,4432	3,99	
098/27	szántó	0,2184	4,64	
098/64	gyep (legelő)	1,0058	4,22	
098/65	erdő	8,5137	16,18	
0100-ből	erdő, gyep (legelő)	6,2714	15,46	Megfelel az 1564/2096 hányadnak
0110	gyep (legelő)	0,1381	0,58	
0111	erdő	1,2257	2,33	
	gyep (legelő)	1,1650	10,95	
0112	gyep (legelő)	0,2608	0,42	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0113-ból	szántó, erdő, gyep (legelő)	25,4066	110,88	Megfelel a 11105/20781 hányadnak
0115	erdő	1,0050	1,91	
0150	szántó	0,1160	3,22	
0157-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	31,9059	115,87	Megfelel a 11586/43094 hányadnak
0168-ból	gyep (legelő), szántó	3,8610	43,43	Megfelel a 4188/17303 hányadnak
0188	gyep (legelő)	0,6892	1,10	
0222-ből	szántó	0,3195	2,99	Megfelel a 299/3121 hányadnak
0224-ből	szántó	0,1768	1,46	Megfelel a 146/3398 hányadnak
0248	szántó	0,0655	1,48	
0252	szántó	0,0721	1,63	
0253	szántó	0,0900	2,03	
0256-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	48,7739	549,85	Megfelel az 53383/86423 hányadnak
0261	gyep (legelő)	0,0913	0,15	
	szántó	0,8188	14,25	
0263	gyep (legelő)	2,1967	20,65	
	szántó	1,1908	20,72	
0264	szántó	0,8153	10,85	
0266	erdő	0,3032	0,36	
0268	erdő	0,3574	0,43	
0269	erdő	1,4738	1,77	
0271-ből	szántó	10,3021	84,91	Megfelel a 8491/11691 hányadnak
0272	erdő	0,6181	0,74	
0281	szántó	0,6775	11,79	
0283	erdő	3,5194	6,69	
0287-ből	erdő, gyep (legelő)	17,1776	37,69	Megfelel a 3769/8432 hányadnak

Település: Mátranovák

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
054	erdő	1,1554	2,20	

Település: Salgótarján

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
054	erdő	0,4342	0,82	
048/2	szántó	0,2717	4,17	
061/1	szántó	0,0497	0,74	Természetvédelmi terület
081/14	szántó	0,8427	5,90	Természetvédelmi terület
081/22-ből	szántó	1,1500	8,05	Megfelel a 805/23663 hányad- nak, földmérési jelek, termé- szetvédelmi terület
081/24	gyep (legelő)	1,4015	7,29	Földmérési jelek, termé- szetvédelmi terület
084/4-ből	erdő, gyep (legelő)	9,5981	17,96	Megfelel az 1796/3980 hányad- nak, vezetékjog
098/6	szántó	0,2259	1,58	Természetvédelmi terület
0107-ből	szántó	7,5805	96,95	Megfelel a 9695/20924 hányad- nak, természetvédelmi terület
0172/1	gyep (legelő)	1,8248	1,82	Vezetékjog
0173/6	gyep (legelő)	4,4162	8,39	Vezetékjog
0179/4	erdő	2,1683	4,12	
	gyep (legelő)	0,2205	0,42	
0179/25-ből	erdő, gyep (legelő)	11,0028	28,63	Megfelel a 2863/9411 hányad- nak
0187/1-ből	gyep (legelő)	0,3452	0,66	Megfelel a 66/74 hányadnak
0208/10-ből	gyep (legelő), gyep (rét)	39,6850	112,72	Megfelel a 11272/11928 há- nyadnak, földmérési jelek
0220/2	gyep (legelő)	0,1081	0,21	
0220/10	erdő	0,4192	1,47	
0220/16	gyep (legelő)	0,7394	3,84	
0220/19-ből	szántó	0,2331	3,45	Megfelel a 345/1785 hányad- nak
0220/20	szántó	0,1949	1,97	
0220/22	szántó	1,0052	10,15	
0929/8	szántó	5,5850	39,10	
0929/10	szántó	6,8044	47,63	
	erdő	4,4358	9,13	
	gyep (legelő)	4,3420	11,06	
0931/1	szántó	0,0540	0,38	
0931/6	szántó	0,0440	0,31	
0931/7	szántó	0,1077	0,75	
0931/9	gyep (legelő)	0,3385	0,64	
0931/10	szántó	0,2355	1,65	
0931/11	szántó	0,0960	0,67	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0931/15	szántó	0,0760	0,53	
0931/18	szántó	0,0610	0,43	
0931/20	szántó	0,1170	0,82	
0931/24	gyep (legelő)	0,0960	0,30	
0931/25	gyep (legelő)	1,1870	3,68	
0931/34	szántó	0,1060	0,74	
0931/40	szántó	0,1040	0,73	
0936/7	erdő	0,0050	0,02	
0936/10	erdő	0,2471	0,86	Bányaszolgalmi jog
0936/12	gyep (rét)	1,9892	20,69	Bányaszolgalmi jog
0944/8	szántó	0,1650	1,16	
0958/21-ből	gyep (legelő), erdő	13,8809	24,47	Megfelel a 2447/5183 hányad- nak, földmérési jelek
0958/23-ből	gyep (legelő), erdő	1,3004	2,68	Megfelel a 268/4427 hányad- nak, földmérési jelek
0960/13	szántó	0,0980	0,34	
0962	szántó	0,2201	0,77	
0965/12	erdő	1,0120	1,92	
0968/10	szántó	0,2641	0,92	
0968/13	szántó	0,0931	0,33	
0968/18	szántó	0,1099	0,38	
0968/20	szántó	0,0710	0,25	
0968/24	szántó	0,0980	0,31	
0968/33	gyep (legelő)	0,0870	0,17	Szolgalmi jog
0968/34	gyep (legelő)	0,5635	1,07	
0968/38	szántó	0,2378	1,66	
0968/42	szántó	0,1219	0,85	
0968/47	szántó	0,0670	0,47	
0968/54	szántó	0,1000	0,70	
0968/57	szántó	0,0920	0,64	
0968/58	szántó	0,0650	0,46	
0968/59	szántó	0,0650	0,46	
0968/83	erdő	0,6555	1,25	
0968/87	gyep (legelő)	0,4772	0,91	
0970/1	szántó	0,0713	0,72	
0970/2	szántó	0,0346	0,35	
0970/7	szántó	0,0326	0,33	
0970/12	szántó	0,0564	0,57	
0972/1	erdő	1,2839	3,34	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0972/2	gyep (legelő)	0,4203	0,80	
0972/12	szántó	0,8440	5,91	
0977	erdő	0,6044	2,12	
0982/3-ból	erdő	0,1421	0,25	Megfelel a 25/95 hányadnak, vezetékjog
0985/1	erdő	1,7317	2,08	
0993	gyep (legelő)	0,2501	0,78	
0996/2	szántó	0,1378	2,04	
01034/5	szántó	24,4184	187/17	Természetvédelmi terület
01034/8 a, b, c	szántó, erdő, gyep (legelő)	45,5192	337,00	Természetvédelmi terület
01041/1	szántó	2,7393	24,57	Természetvédelmi terület
01041/3	erdő	0,4311	1,51	Természetvédelmi terület
01041/4	szántó	21,1421	169,69	Természetvédelmi terület
8359	gyep (legelő)	0,6819	1,30	
8856	gyep (legelő)	0,3361	0,64	

Település: Szilaspogony

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
023-ból	szántó	0,0600	0,54	Megfelel az 54/1553 hányadnak
05/3-ból	szántó	0,1488	2,59	Megfelel a 259/852 hányadnak, vezetékjog
05/5	szántó	0,3345	5,82	Vezetékjog
07/1	szántó	0,1580	2,75	Bányászolgalmi jog
014/3	szántó	1,0000	17,40	Bányászolgalmi jog
014/5-ből	szántó	3,4511	62,81	Megfelel a 6299/6982 hányadnak, bányászolgalmi jog
020/4-ből	szántó	0,0627	1,18	Megfelel a 118/24250 hányadnak
021/3-ből	szántó	4,9586	86,28	Megfelel a 8628/12628 hányadnak
023/2-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	48,9432	166,66	Megfelel a 16666/76165 hányadnak, földmérési jelek
023/4-ből	erdő, gyep (legelő)	0,9831	3,30	Megfelel a 330/400 hányadnak
024/3-ből	erdő, szántó	26,4721	471,45	Megfelel a 46854/49515 hányadnak, földmérési jelek
026/1-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	0,7201	4,60	Megfelel a 460/14880 hányadnak
028/10	erdő	0,1468	0,18	
030	erdő	0,1009	0,19	
031	erdő	0,0979	0,19	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
035	erdő	0,0355	0,07	
036/1	gyep (legelő)	0,4834	0,77	
036/2	gyep (legelő)	0,6228	1,00	
036/10	gyep (legelő)	3,0074	9,46	
036/19-ből	erdő	26,9026	47,25	Megfelel a 4680/18837 hányadnak
042-ből	erdő, gyep (legelő)	32,5887	65,04	Megfelel a 6524/15212 hányadnak, földmérési jelek
049/1-ből	erdő, gyep (legelő)	5,6297	13,64	Megfelel az 1447/2143 hányadnak
049/3	gyep (legelő)	3,3423	31,42	
051/5	gyep (legelő)	4,1877	17,59	Bányászolgalmi jog
	szántó	0,7529	3,80	
051/7-ből	gyep (legelő)	4,3210	40,62	Megfelel a 4062/5882 hányadnak, bányászolgalmi jog
051/8	gyep (legelő)	0,0857	0,36	Bányászolgalmi jog
054/1	erdő	0,2357	0,45	
	gyep (legelő)	1,9493	8,19	
058/8	szántó	0,0335	0,76	Vezetékjog
058/10	szántó	0,5137	7,01	Megfelel az 1402/25288 hányadnak
058/22	szántó	22,1973	346,04	Földmérési jelek, bányászolgalmi jog
	erdő	25,8264	39,76	
	gyep (legelő)	0,2291	2,15	
	gyep (legelő)	12,8925	54,15	
	erdő	0,2393	0,29	
	gyep (legelő)	0,7940	7,46	
060-ből	gyep (legelő)	0,2710	1,14	Megfelel a 112/180 hányadnak
0102	gyep (rét)	2,7447	21,96	
0107/9	szántó	1,7462	15,72	
	gyep (legelő)	0,2171	0,35	
0107/12	szántó	0,6939	6,25	
0107/18-ből	erdő	5,5663	6,60	Megfelel a 660/3139 hányadnak

Település: Zabar

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
08/3-ből	szántó	0,1779	0,55	Megfelel az 55/72 hányadnak
08/10-ből	erdő, gyep (legelő)	91,6335	160,84	Megfelel a 16084/27029 hányadnak

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
010/1-ből	erdő, gyep (legelő)	0,8084	2,35	Megfelel a 235/9489 hányadnak, földmérési jelek
012/7-ből	erdő	0,8001	1,52	Megfelel a 152/1444 hányadnak
012/10-ből	erdő	35,3854	67,23	Megfelel a 6723/9064 hányadnak
019/2-ből	gyep (rét)	1,5926	12,74	Megfelel az 1274/2434 hányadnak
023/2	szántó	0,4353	3,92	
02383	szántó	0,1325	1,19	
023/4	szántó	0,1015	0,91	
023/8	gyep (legelő)	0,1664	0,70	
023/18-ből	erdő	0,4688	0,89	Megfelel a 89/352 hányadnak
023/23	szántó	0,7058	6,35	
026/9	gyep (legelő)	0,1040	0,17	
026/11	gyep (legelő)	0,4079	0,65	
	szántó	0,1798	0,56	
026/18	erdő	0,5018	0,95	
026/21	erdő	0,5618	1,07	
026/25	erdő	2,0451	3,89	
038/3	gyep (legelő)	0,5360	5,04	VezetékJog
041/4-ből	erdő	1,2303	1,89	Megfelel a 189/1373 hányadnak, vezetékJog
041/9-ből	erdő, gyep (legelő)	1,0558	1,82	Megfelel a 182/2794 hányadnak
041/11-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	1,6579	5,56	Megfelel az 556/7090 hányadnak, földmérési jelek
050/10-ből	szántó, erdő, gyep (legelő)	1,2525	6,63	Megfelel a 663/15048 hányadnak, vezetékJog
052/6-ből	szántó	1,9632	39,12	Megfelel a 3912/15502 hányadnak, vezetékJog
058/5	szántó	3,8004	17,68	
058/11-ből	szántó, gyep (legelő)	1,2592	16,81	Megfelel az 1581/12598 hányadnak
058/13	gyep (legelő)	0,5144	0,82	
058/14	gyep (legelő)	5,9598	56,02	
058/17-ből	szántó	0,06	0,01	Megfelel az 1/1642 hányadnak
071/4	gyep (legelő)	1,3036	2,09	
071/16	erdő	0,1542	0,19	
071/17	gyep (legelő)	0,3815	0,61	
071/22-ből	erdő	0,8426	1,60	Megfelel a 160/184 hányadnak
071/29-ből	szántó	0,0126	0,11	Megfelel a 11/2235 hányadnak, bányászolgalmi jog

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
071/31	erdő	0,3087	0,59	Bányászolgalmi jog
071/33-ból	erdő, szántó	48,9726	170,94	Megfelel a 17094/21101 hányadnak, bányászolgalmi jog

A módosított 1993. évi II. törvény 12. § (5) bekezdése alapján kiadandó területek:

Település: Bárna

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
137	beépítetlen terület	0,1698	0,24	
373	beépítetlen terület	0,0877	0,12	

Település: Cered

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
023/5	mocsár	3,1791	4,45	
25	mocsár	0,6224	0,87	
028/4	mocsár	5,6830	7,96	
088/21	kopárság	0,4197	0,59	
098/67	mocsár	0,6117	0,86	

Település: Szilaspogony

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
117	beépítetlen terület	0,0980	0,14	
119	beépítetlen terület	0,1668	0,23	
120	beépítetlen terület	0,0715	0,10	
121	beépítetlen terület	0,0497	0,07	

Település: Zabar

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
124/11	beépítetlen terület	0,0591	0,08	
127	beépítetlen terület	0,2066	0,29	
151/2	beépítetlen terület	0,0806	0,11	
174	beépítetlen terület	0,2220	0,31	
484	beépítetlen terület	0,6649	0,93	
07/1	karám	1,8122	2,53	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson a szövetkezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező részarány-tulajdonosok földtulajdona helyét fogjuk meghatározni.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Urbán Imre s. k.,
hivatalvezető

Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóságának közleménye

A rendőrség — az eddig közzétetteken kívül — a következő gépjármű törzskönyveket körözi:

139185A	171654A
582100A	026650A
678872A	370476A
095433A	664340A
597770A	675730A
356075A	463789A
902566A	626435A
705168A	610091A
817671A	407828A
688838A	124710A
584529A	392674A
293828A	196255A
448981A	585337A
492314A	602596A
753566A	

ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály

MEGJELENT

a

MAGYAR KÖZLÖNYTÁRGYMUTATÓJA

a 2000. október hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról
és közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny mai számához mellékeljük.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.
A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.
A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.
Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.
Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypultjában.
Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.1965 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.